

*Doorstroom Nederlandse
rolstoeltennissers van breedte-
naar topsport in Nederland*

Departement: Utrechtse School voor Bestuurs- en
organisatiewetenschappen (USBO)

Master: sportbeleid en sportmanagement
Cursus: Onderzoekseminar Sportbeleid en
sportmanagement (USG7080)

Academiejaar: 2022 – 2024
Aantal woorden: 22.703

Eerste beoordelaar: Maarten van Bottenburg
Tweede beoordelaar: Arnout Geeraert

Koninklijke Nederlandse Lawn Tennis Bond
Universteit Utrecht

**Utrecht
University**

Ingrid van Vianen | 6767613 |
i.f.j.vanvianen@students.uu.nl

Voorwoord

Voor u ligt de scriptie over de doorstroom van Nederlandse rolstoeltennissers van de breedte- naar de topsport. Het onderzoek richt zich op de hinderende en bevorderende factoren die rolstoeltennissers in Nederland ervaren bij hun ambitie om door te stromen naar de (internationale)topsport. Deze scriptie is geschreven met als doel om een maatschappelijke bijdrage te kunnen leveren aan sporters binnen Nederland waarvoor het minder vanzelfsprekend is dat ze door kunnen groeien naar de topsport, specifiek gericht op rolstoeltennissers. Tevens is deze scriptie geschreven in het kader van de afronding van mijn masteropleiding aan de Universiteit Utrecht. Ik heb mezelf twee jaar mogen verdiepen in sportbeleid en sportmanagement, wat geresulteerd heeft in verschillende adviezen voor (sport)organisaties en uiteindelijk deze scriptie. Alle kennis van zowel mijn master als mijn bachelor heb ik toe mogen passen bij het schrijven van deze scriptie die voor u ligt.

Met de afronding van deze scriptie rond ik tevens mijn tijd als student af. Zo begon ik vijf jaar geleden aan de bachelor communicatie- en informatiewetenschappen. Om mijn kennis daarin te verbreden heb ik gekozen om nog twee minors te volgen: de minor arbeids- en organisatiepsychologie en de minor bestuurs en organisatiewetenschap. Door deze tweede minor ben ik terechtgekomen bij de masteropleiding sportbeleid en sportmanagement waarbij ik ook heb mogen genieten van een tweejarige stage bij de Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond. Zowel bij de KNLTB als bij de masteropleiding sprak het onderwerp inclusiviteit binnen de sport mij gelijk aan. Hierdoor wist ik al snel dat ik iets wilde betekenen voor de sporters met een beperking binnen Nederland. Met deze scriptie heb ik een mooi begin kunnen maken aan de verbetering van de sportomgeving voor rolstoeltennissers en wellicht ook voor andere gehandicaptensporten.

Ik zou graag nog enkele mensen willen bedanken voor de steun die ik heb ervaren gedurende het uitvoeren van dit onderzoek en het schrijven van deze scriptie. Allereerst mijn scriptiebegeleider Maarten van Bottenburg voor zijn inhoudelijke feedback en fijne sparringpartner. Tevens wil ik graag het evenemententeam van de KNLTB bedanken waar ik de afgelopen twee jaar mee mocht werken. Ze hebben mijn tijd bij de KNLTB enorm verrijkt en stonden ook altijd voor me klaar om te sparren over mijn scriptie. Tot slot wil ik iedereen in mijn persoonlijke omgeving, zowel vrienden als familie, bedanken voor de steun niet alleen gedurende dit scriptieproces, maar gedurende heel mijn studie.

Ik wens u veel plezier bij het lezen van mijn scriptie.

Ingrid van Vianen
Utrecht, 13 juni 2024

Samenvatting

De Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond (KNLTB) is de één na grootste sportbond binnen Nederland. Ze vertegenwoordigen zowel tennis als padel, waarbij de KNLTB in de tennissport onderscheid maakt tussen valide en rolstoeltennis. Dit onderzoek zal zich op deze laatste sport richten. De KNLTB ervaart dat er binnen het Nederlandse rolstoeltennislandschap een kloof bestaat tussen de breedte- en de topsport, waarbij het voor rolstoeltennissers lastig is om door te stromen naar die topsport. De KNLTB bepleit dat de kloof tussen breedte- en topsport kleiner is bij de valide tennissport dan bij de rolstoeltennissport. Het doel van dit onderzoek is daarbij om de KNLTB inzicht te geven waarom het voor rolstoeltennissers in de breedtesport lastig is om door te kunnen stromen naar de topsport, indien ze ambitie daarvoor hebben. Om dit te onderzoeken wordt er zowel een documentanalyse uitgevoerd als semigestructureerde interviews. In deze interviews worden vooral de ervaringen van de huidige rolstoeltennissers en trainers bevestigd, in zowel de top- als de breedtesport. Aan de hand van de resultaten en analyse zullen vervolgens aanbevelingen geschreven worden voor de KNLTB om het doorstroomproces gemakkelijker te maken voor rolstoeltennisbreedtesporters met een topsport ambitie.

Voor de talentidentificatie en -ontwikkeling van sporters zijn talentidentificatie en ontwikkelingssystemen (TIDS) ontwikkeld die ervan uitgaan dat jonge sporttalenten, die deelnemen aan deze systemen, betere middelen krijgen om in de sport tot een hoger niveau te komen dan sporters die niet deelnemen aan deze systemen (Houlihan & Chapman, 2017; Johnston et al., 2018). Deze doorstroming verloopt voor rolstoeltennissers moeizamer dan voor de valide tennissers. Om de oorzaken hiervan te onderzoeken, wordt in dit onderzoek gebruikgemaakt van het *constraint-led* model (Newell, 1986 in: Dehghansai et al., 2020) als theoretisch kader. Het model onderscheidt drie factoren die van invloed kunnen zijn op de talentontwikkeling van een individu, namelijk individuele hindernissen, omgevingshindernissen en taak factoren (Dehghansai et al., 2020). De individuele factoren bevatten de beperking en persoonlijkheid van een sporter. De omgevingsfactoren bevatten vervolgens de fysieke en sociale hindernissen die een sporter ervaart in zijn of haar omgeving. Dit kan variëren van weinig accommodaties waar rolstoeltennis is aangeboden, tot sociale kloven tussen de breedte- en de topsport. De laatste factor, taak factoren, bevatten de vaardigheden van de sporter en de regels van de sport die de sporter kunnen hinderen in zijn of haar talentontwikkeling. Het theoretisch kader legt de nadruk op de hinderende werking van de drie factoren. Echter, dit onderzoek richt zich ook op de vraag of deze drie factoren een bevorderende werking kunnen hebben.

Om te onderzoeken welke hinderende en bevorderende factoren van invloed zijn op de doorstroom van breedte- naar topsport zijn er twee onderzoeksmethodes toegepast. Allereerst is een documentanalyse uitgevoerd waarbij beleidsteksten van de KNLTB onderzocht zijn naar welke TIDS binnen het Nederlands rolstoeltennis bestaan. Vervolgens is voor de hoofdvraag gekeken naar de ervaringen uit de praktijk. Hiervoor zijn zowel rolstoeltennissers uit de breedte- en topsport geïnterviewd als trainers van de KNLTB en van verenigingen. De interviews gingen voornamelijk in op de ervaringen die de doelgroepen hadden met de doorstroom en welke veranderingen zij in de toekomst graag willen zien binnen de KNLTB. Op basis van die veranderingen zijn er enkele aanbevelingen opgesteld voor de KNLTB.

Uit de interviews kwamen verschillende hinderende en bevorderende factoren naar voren. In de individuele categorie van het *constraint-led* model (Dehghansai et al., 2020) werd vooral benoemd dat

de persoonlijkheid van de sporter van invloed was. Hierbij werd vaak gerefereerd aan de begrippen zelfeffectiviteit en doorzettingsvermogen. Het bezitten van de juiste persoonlijkheidseigenschappen werkt bevorderend voor de talentontwikkeling van de rolstoeltennisser. In de omgevingscategorie kwam zowel de fysieke als de sociale omgeving aan bod. Bij de fysieke omgeving was de belangrijkste hindernis dat Nederland weinig accommodaties heeft waar sporters zich kunnen ontwikkelen in het rolstoeltennis. Tevens zijn er weinig trainers met genoeg kennis en ervaring om rolstoeltennissers tot een hoger spelniveau te brengen. De belangrijkste sociale hindernis was dat er vier verschillende kloven werden benoemd:

1. Kloof tussen de rolstoeltennis top- en breedtesporters in zowel niveau als in attitude tegenover elkaar;
2. Kloof tussen niveau van trainers van de KNLTB en trainers op verenigingen;
3. Kloof in niveau binnen de rolstoeltennisbreedtesporters;
4. Kloof tussen de rolstoeltennissers en valide tennissers.

Een grote bevorderende factor die benoemd wordt is dat er veel sociale betrokkenheid is binnen de rolstoeltennisbreedtegroep waarbij ze elkaar zien als familie. Tevens is de KNLTB goed in het faciliteren van topsport. Zodra een sporter binnen is bij de selectie van de bond, dan kan hij of zij ook werken aan zijn of haar talentontwikkeling. Echter, het probleem waar dit onderzoek op gericht is, is dat het voor rolstoeltennissers lastig is om bij de selectie van de bond binnen te komen. De laatste hindernis die benoemd werd waren de taak hindernissen. Hierin werd vooral benoemd dat het classificatiesysteem van de *International Tennis Federation* (ITF) een hindernis vormt voor de selectie en scouting van talent. Wanneer een sporter niet voldoet aan een classificeerbare handicap, volgens de richtlijnen van de ITF, dan zal hij of zij nooit geselecteerd worden voor de selectietrainingen van de bond.

Na de resultaten en analyse zijn er nog aanbevelingen gedaan die aansluiten op de conclusies over de verschillende hinderende en bevorderende factoren. Deze richten zich op de omgevingsfactoren, aangezien die het makkelijkst te beïnvloeden zijn voor de KNLTB. De vier aanbevelingen zijn om een ontwikkelingsplan voor rolstoeltennis op te stellen, om talentendagen te introduceren voor selectie en scouting, om een contactpersoon binnen de KNLTB aan te stellen en om betere applicatiecursussen aan te bieden voor trainers die rolstoeltennistrainingen willen geven. Tevens zijn er suggesties voor vervolgonderzoek beschreven. Zo is het van toegevoegde waarde om een replica van dit onderzoek te doen bij verschillende nationale en internationale bonden, om te kijken of zij met hetzelfde probleem te maken hebben. Vervolgens kan er nog onderzoek gedaan worden naar hoe de rolstoeltennistopsport weer invloed heeft op de participatie in de rolstoeltennisbreedtesport. Zo zou de rolstoeltennisbreedtesport een toename in sporters kunnen krijgen, wat wellicht een positieve invloed heeft op de doorstroom van de rolstoeltennis breedte- naar topsport. Een laatste suggestie voor vervolgonderzoek is om het op te zetten Meerjaren Opleidingsplan Rolstoeltennis (MORT) te onderzoeken op de effectiviteit en vervolgens aan te passen op de factoren die minder goed neergezet zijn in beleid. Concluderend heeft het *constraint-led* model een theoretisch kader geboden voor de resultaten en analyse, die geleid hebben tot aanbevelingen en vervolgonderzoek.

Inhoudsopgave

VOORWOORD	2
SAMENVATTING	3
1. INLEIDING	7
1.1 AANLEIDING.....	7
1.1.1 <i>Route naar verkleining van de kloof tussen breedte- en topsport.</i>	8
1.1.2 <i>KNLTB ontwikkelingsprogramma rolstoeltennis</i>	9
1.2 PROBLEEMSTELLING.....	10
1.2.1 <i>Doelstelling</i>	11
1.2.2 <i>Vraagstelling</i>	11
1.3 MAATSCHAPPELIJKE RELEVANTIE.....	11
1.4 WETENSCHAPPELIJKE RELEVANTIE.....	12
1.5 LEESWIJZER.....	13
2. THEORETISCH KADER	14
2.1 NEWELL'S <i>CONSTRAINT-LED</i> MODEL.....	14
2.1.1 <i>Aanpassing op het constraint-led model</i>	14
2.2 TALENTONTWIKKELING.....	15
2.2.1 <i>Operationalisering talent</i>	16
2.3 INDIVIDUELE HINDERNISSEN.....	16
2.3.1 <i>Structurele hindernissen</i>	17
2.3.2 <i>Functionele hindernissen</i>	17
2.3.3 <i>Operationalisering individuele hindernissen</i>	17
2.4 OMGEVINGSHINDERNISSEN.....	18
2.4.1 <i>Natuurlijke omgevingshindernissen en hindernissen in de infrastructuur</i>	18
2.4.2 <i>Sociaal-culturele hindernissen en interpersoonlijke omgevingshindernissen</i>	18
2.4.3 <i>Operationalisering</i>	19
2.5 HINDERNISSEN IN DE TAAK.....	19
2.5.1 <i>Operationalisatie taak hindernissen</i>	20
2.6 CONCLUSIE.....	20
3. LITERATUURSTUDIE	21
3.1 TALENTONTWIKKELING.....	21
3.2 FACTOREN VAN INVLOED OP TALENTONTWIKKELING.....	22
3.2.1 <i>Individuele factoren</i>	22
3.2.2 <i>Omgevingsfactoren</i>	23
3.2.3 <i>Taak factoren</i>	24
3.3 CONCLUSIE.....	25
4. METHODE	26
4.1 ONDERZOEKSBENADERING.....	26
4.2 DATAVERZAMELING.....	26
4.2.1 <i>Documentanalyse</i>	26
4.2.2 <i>Semigestructureerde interviews</i>	27
4.2.3 <i>Respondenten</i>	27
4.3. DATA-ANALYSE.....	29
4.4 BETROUWBAARHEID EN VALIDITEIT.....	29
4.4.1 <i>Betrouwbaarheid</i>	29
4.4.2 <i>Validiteit</i>	30
5. RESULTATEN	31
5.1 HINDERENDE FACTOREN VAN INVLOED OP DOORSTROOM BREEDTE NAAR TOPSPORT ROLSTOELTENNIS.....	31
5.1.1 <i>Financiële hindernissen</i>	31
5.1.2 <i>Betrokkenheid en zichtbaarheid KNLTB</i>	32

5.1.3 Niveauverschil	33
5.1.4 Faciliteiten	33
5.1.5 Sociale omgeving.....	34
5.1.6 Coaching.....	34
5.1.7 Classificatie.....	35
5.1.8 Overige hindernissen.....	35
5.2 BEVORDERENDE FACTOREN VAN INVLOED OP DOORSTROOM BREEDTE NAAR TOPSPORT ROLSTOELTENNIS.....	35
5.3 TALENTONTWIKKELING EN -IDENTIFICATIESYSTEMEN BINNEN HET NEDERLANDSE ROLSTOELTENNIS.....	37
5.3.1 In aanraking komen met rolstoeltennis.....	37
5.3.2 Selectie en scouting	37
5.3.3 Talentenprogramma.....	38
5.3.4 Persoonlijkheid	39
6. ANALYSE	40
6.1 TALENTONTWIKKELING BINNEN HET NEDERLANDSE ROLSTOELTENNISLANDSCHAP.....	40
6.2 INDIVIDUELE FACTOREN	41
6.3 OMGEVINGSFACTOREN.....	42
6.4 TAAKFACTOREN	44
6.5 CONCLUSIE UIT DE ANALYSE.....	44
7. CONCLUSIE.....	46
7.1 WELKE HINDERENDE EN BEVORDERENDE FACTOREN WORDEN DOOR DE NEDERLANDSE ROLSTOELTENNISERS ERVAREN DIE VAN INVLOED ZIJN OP DE DOORSTROOM VAN DE BREEDTE- NAAR DE TOPSPORT?.....	46
7.2 WAT HOUDT HET BESTAANDE TALENTONTWIKKELINGS- EN IDENTIFICATIEPROGRAMMA IN BINNEN DE NEDERLANDSE ROLSTOELTENNISSPORT?.....	47
7.3 HOE ERVAREN ROLSTOELTENNISERS UIT DE NEDERLANDSE ROLSTOELTENNISSPORT HET HUIDIGE DOORSTROOMBELEID OF DE ONTBREKING DAARVAN IN HET LICHT VAN DE HINDERENDE EN BEVORDERENDE FACTOREN?	47
7.4 ERVAREN ROLSTOELTENNISERS IN DE BREEDTE- EN TOPSPORT STURING EN ONDERSTEUNING BIJ HUN AMBITIE OM DOOR TE STROMEN NAAR DE TOPSPORT?	47
7.5 WELKE FACTOREN OEFENEN INVLOED UIT OP DE DOORSTROOM VAN DE BREEDTESPORT NAAR DE TOPSPORT VOOR ROLSTOELTENNISERS BINNEN NEDERLAND EN HOE ERVAREN DE ROLSTOELTENNISERS DIE DOORSTROOM EN HOE ERVAREN DE ROLSTOELTENNISERS DIE DOORSTROOM IN HET LICHT VAN DE FACTOREN?	47
8. DISCUSSIE	49
8.1 AANBEVELINGEN.....	49
8.1.1 Opstellen van een ontwikkelingsplan.....	49
8.1.2 talentselectie	49
8.1.3 Contactpersoon	50
8.1.4 Applicatiecursussen.....	50
8.2 BEPERKINGEN VAN HET ONDERZOEK.....	50
8.3 VERVOLGONDERZOEK.....	51
8.4 ROL VAN MIJ ALS ONDERZOEKER	52
9. LITERATUURLIJST	53
10. BIJLAGE	57
10.1 TOPICLIJST BREEDTE- EN TOPSPORT ROLSTOELTENNISERS SEMIGESTRUCTUREERDE INTERVIEWS	57
10.2 TOPICLIJST COACHES SEMIGESTRUCTUREERDE INTERVIEWS	58
10.3 RESPONDENT NUMMERS	59
10.4 CODEBOOM	59

1. Inleiding

Dit eerste hoofdstuk vormt de inleiding van het onderzoek. Vanuit de aanleiding zullen de probleemstelling en de relevante onderzoeksvragen, inclusief de deelvragen, beschreven worden. Tevens worden de maatschappelijke en wetenschappelijke relevantie beschreven worden.

1.1 Aanleiding

Nederland heeft een rijke variëteit aan sportbonden van actieve sporten tot denksporten. Binnen Nederland is de Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond (KNLTB) de één na grootste sportbond. De focus van de KNLTB ligt op de invoering van tennis en padel binnen de Nederlandse samenleving, waarbij de hoofdmissie is om meer mensen te laten tennissen en padellen (KNLTB, 2023). Tevens heeft de KNLTB een aparte missie en visie voor het rolstoeltennislandschap waarbij de KNLTB streeft naar internationale erkenning van de rolstoeltennisport (KNLTB, z.d,-c). Hoe meer topprestaties Nederlandse rolstoeltennissers leveren in het buitenland, hoe groter de internationale erkenning van de KNLTB wordt. Nederland is vooruitstrevend in dit doel, waarbij er vele grote bekende namen zijn zoals Diede de Groot, Aniek van Koot, Tom Egberink, Michael Scheffers en nog vele meer. Deze Nederlandse topsporters hebben de KNLTB ook geholpen om de maatschappelijke waarde van het Nederlands rolstoeltennis te vergroten. Zo heeft Esther Vergeer haar foundation opgericht om kinderen met een beperking een middel te geven om te sporten en om in contact te komen met een nieuwe sport (Esther Vergeer Foundation, z.d.). Oud rolstoeltennisser Robin Ammerlaan geeft nog les aan jeugdrolstoeltennis spelers. In een van de interviews kwam naar voren dat hij heeft lesgegeven aan een jeugdspeler die later in de toprolstoeltennisport is beland. De huidige nummer één op de wereldranglijst, Diede de Groot, is naast haar rolstoeltennis carrière ook ambassadeur bij de Esther Vergeer Foundation, Fonds Gehandicaptensport en de KNLTB. Met haar ambassadeurschap wil ze zowel mensen met als mensen zonder beperking stimuleren om deel te nemen aan sport binnen Nederland (Diede de Groot, z.d.).

De KNLTB hoopt op deze manier een grotere toestroom van breedtesporters te krijgen, waardoor de breedtesport pool vergroot. Echter, de vergrote representatie van topsporters leidt volgens van Bottenburg (2003) niet tot een vergroting van de participatie in de breedtesport. Payne et al. (2003) hebben ook literatuuronderzoek verricht naar de relatie tussen rolmodellen en een eventuele verhoogde sportparticipatie van de breedtesporters. Zij concluderen dat er weinig onderzoek is gedaan naar deze relatie. Wanneer er binnen de wetenschappelijke literatuur wordt gezocht op de effecten die top paralympische sport(ers) hebben op breedtesporters is daar weinig onderzoek over te vinden. Om de internationale erkenning van Nederland te blijven behouden, is het wel noodzakelijk dat breedtesporters met ambitie en talent gemakkelijk toestromen tot de topsport. Uit gesprekken met de KNLTB kwam naar voren dat er een kloof bestaat tussen de Nederlandse breedte- en topsporters die de doorstroom naar de topsport hinderen. De wetenschappelijke literatuur heeft wellicht weinig onderzoek verricht naar de toegevoegde maatschappelijke waarde wanneer de kloof tussen breedte- en topsport kleiner wordt. Echter, de aanname die gemaakt wordt is dat met een verkleining van de kloof tussen top- en breedtesport binnen rolstoeltennis, de breedtesporters een grotere kans krijgen om de topsport binnen te komen. Hiermee kunnen ze verdere maatschappelijke waarde creëren voor het Nederlandse rolstoeltennislandschap.

Om de ambitie van de KNLTB waar te maken is het noodzakelijk dat nieuwe rolstoeltennissers in de Nederlandse topsport terechtkomen. Tevens heeft het verkleinen van de kloof tussen breedte- en topsport een toegevoegde maatschappelijke waarde bij de erkenning van rolstoeltennisbreedtesporters. Om de kloof te verkleinen, moet er een grotere doorstroom plaatsvinden tussen de breedte- en topsport door middel van talentontwikkeling- en identificatie programma's. In een gesprek met de coördinator aangepast tennis binnen de KNLTB over deze kloof tussen rolstoeltennis top- en breedtesport kwamen de volgende cijfers naar voren: in 2022 waren ongeveer 500 rolstoeltennissers lid van de KNLTB. Dit is 0,07% van het totaal aantal sporters dat lid is van de KNLTB (KNLTB, 2022). Voor deze rolstoeltennissers was het in 2021 mogelijk om bij 75 verenigingen de sport te beoefenen (KNLTB, 2021). In 2022 is dit aantal gedaald naar 60 verenigingen (KNLTB, 2022). De daling van dit aantal verenigingen kan effect hebben op de doorstroommogelijkheden van de breedtesporters.

1.1.1 Route naar verkleining van de kloof tussen breedte- en topsport.

Voor zowel de ambitie van de KNLTB voor een internationale positionering van Nederland als de toegevoegde maatschappelijke waarde is het noodzakelijk dat de KNLTB een programma faciliteert die top- en breedtesport met elkaar verbindt. Voor de valide tennissport bestaat er een drietrapsstrategie die is ontworpen voor een verbetering van de doorstroom van de jeugdtalenten naar de topsport (KNLTB, 2022a). Zo beginnen die valide talenten bij een instroomlocatie die de ruimte geeft aan de jonge spelers om zich beter te ontwikkelen in zowel hun tennis- als bewegingsvaardigheden. Binnen Nederland zijn er verschillende instroomlocaties die altijd binnen een half uur rijden te bereiken zijn. Vervolgens stromen deze jonge talenten door naar gecertificeerde tennisscholen waar ze training krijgen om hun talent voor de volgende stap, het Nationaal Tennis Centrum, te ontwikkelen. De trainingen zijn gebaseerd op de internationale standaard voor de jeugdopleidingen. De laatste stap in de strategie is dat jongeren geselecteerd worden voor een maatwerkprogramma op het Nationaal Tennis Centrum in Amstelveen.

Dit gedetailleerde maatwerkprogramma bestaat nog niet voor de rolstoeltennisjeugdtalenten binnen Nederland. Uit gesprekken met de coördinator toptennis kwam naar voren dat de KNLTB van plan is om in 2024 een maatwerkprogramma uit te schrijven voor rolstoeltennissers. Wel heeft de KNLTB een jaarplan rolstoeltennis 2018 – 2024 opgesteld met doelen voor deze jaren (KNLTB, 2018). Enkele van de hoofddoelen zijn:

- jaarlijks een talentendag op het Nationaal Tenniscentrum in Amstelveen;
- vernieuwde opleiding voor tennisleraren zodat zij betere training kunnen geven aan rolstoeltennissers;
- de ontwikkeling van een talentherkenningsprogramma door een plan voor de route naar de topsport op te stellen.

Het is echter nog onbekend welke van deze doelen zijn nagestreefd in de jaren 2018 tot 2024. Vooral scouting van nieuw talent is volgens de NL-sportraad (2022) van groot belang. Talentherkenning in de valide sport is meestal vanzelfsprekend voor coaches en bonden, terwijl in de gehandicaptensport specifieke aandacht nodig is voor de herkenning van talent (NLsportraad, 2022). Scouting van deze sporters met een beperking gebeurt meestal op talentdagen (NLsportraad, 2022). Echter, de NL-sportraad heeft onderzocht dat het aantal talentdagen in Nederland afneemt, waardoor verenigingen onder een grotere druk komen te staan om talentherkenning voor paralympische sporters te faciliteren (NLsportraad, 2022).

1.1.2 KNLTB ontwikkelingsprogramma rolstoeltennis

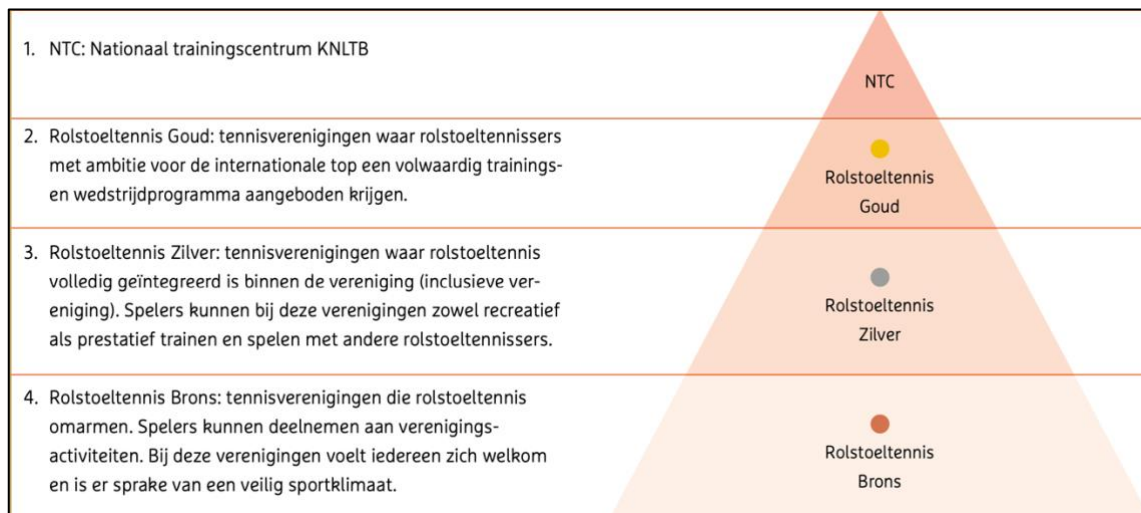
Om een begin te maken met de verkleining van de kloof tussen top- en breedtesport heeft de KNLTB in september 2019 een ontwikkelingsprogramma opgestart voor verenigingen die rolstoeltennis aanbieden. Het ontwikkelingsprogramma biedt verenigingen de kans om hun rolstoeltennis aanbod te verbeteren, maar het programma is alleen effectief als er binnen de vereniging ook grote betrokkenheid en draagvlak is voor het uitvoeren van dit ontwikkelingsprogramma. Zodoende heeft de KNLTB vier voorwaarden opgesteld waar tennisverenigingen aan moeten voldoen willen ze participeren aan het ontwikkelingsprogramma (KNLTB, z.d.-b):

1. De verenigingen moeten zelfsturend en nieuwsgierig zijn waarbij ze de intentie hebben om rolstoeltennis verder te ontwikkelen, maar ook zelf de verantwoordelijkheid nemen voor het ontwikkelingsproces.
2. De verenigingen moeten bestuurlijke betrokkenheid hebben waarbij het bestuur, in samenwerking met een trainer, een leidende positie inneemt bij de ontwikkeling van rolstoeltennis.
3. De verenigingen moeten inclusief denken en handelen waarbij besluiten gemaakt worden vanuit het perspectief van de rolstoeltennisser zonder dat er onderscheid gemaakt wordt tussen valide- en rolstoeltennissers.
4. De verenigingen moeten een open houding aannemen waarbij de vereniging haar kennis wil delen en andere verenigingen inspireert om tevens deel te nemen aan het rolstoeltennis ontwikkelingsprogramma.

Het initiatief voor deelname aan het programma ligt bij de verenigingen. Zij dienen aan te geven welke ambities zij willen nastreven (KNLTB, 2022b). Niet alle verenigingen die rolstoeltennis aanbieden nemen zelf het initiatief of voldoen aan de voorwaarden die opgesteld zijn door de KNLTB. Tevens zijn deze voorwaarden breed te interpreteren, waardoor er grote verschillen ontstaan tussen verenigingen en hoe zij het ontwikkelingsprogramma toepassen. Zo heeft Nederland in 2022 60 verenigingen die rolstoeltennis aanbieden (KNLTB, 2022), maar deze verenigingen verschillen aanzienlijk in hun rolstoeltennis aanbod. Enkele verenigingen bieden alleen een lidmaatschap aan terwijl andere een volwaardig rolstoeltennis trainingsprogramma en wedstrijd aanbod faciliteren (KNLTB, z.d.-b).

Op basis van het aanbod van verenigingen wordt het rolstoeltennislandschap opgedeeld in vier profielen (KNLTB, z.d.-b). Het hoogste profiel is het Nationaal Tennis Centrum van de KNLTB waar een volwaardig training- en wedstrijdprogramma wordt aangeboden om rolstoeltennissers optimaal te laten presteren in de topsport. Het tweede niveau is Rolstoeltennis Goud waar verenigingen een ambitie hebben om toprolstoeltennissers af te leveren aan het Nationaal Tenniscentrum en daardoor ook een volwaardig trainings- en wedstrijd aanbod aanbieden. Er is maar één vereniging binnen Nederland met dit profiel (*Verenigingszoeker*, z.d.). Het derde niveau is Rolstoeltennis Zilver waar rolstoeltennis wel volledig geïntegreerd is binnen de vereniging, maar de ambitie om toprolstoeltennissers af te leveren minder aanwezig is. Rolstoeltennis is wel volledig geïntegreerd binnen de vereniging, maar er zijn geen volwaardige trainings- en wedstrijdprogramma's aanwezig. Drieëntwintig verenigingen in Nederland vallen binnen dit profiel (*Verenigingszoeker*, z.d.). Dit is ook het niveau waar het huidige onderzoek zich op heeft gefocust. Deze verenigingen kunnen namelijk door een aanpassing in hun rolstoeltennis aanbod de kloof tussen breedte- en topsport verkleinen. Het laagste niveau is Rolstoeltennis Brons waarbij rolstoeltennissers mee kunnen doen aan

verenigingsactiviteiten binnen een veilig sportklimaat, maar waarbij de vereniging geen ambitie of middelen heeft om toprolstoeltennis te faciliteren. Twee verenigingen vallen binnen dit laatste profiel (*Verenigingszoeker, z.d.*). Zo zijn er maar zesentwintig van de zestig verenigingen gecategoriseerd en wordt de aanname gemaakt dat de overige vierendertig verenigingen voornamelijk rolstoeltoegankelijk zijn, maar verder geen trainings- of wedstrijdprogramma aanbieden.

Figuur 1 | Vier profielen rolstoeltennislandschap (KNLTB, 2022b; KNLTB, z.d.-b)

Concluderend worden er wel initiatieven getoond om de kloof tussen breedte- en topsport te verkleinen, maar zijn deze initiatieven nog niet volledig ontwikkeld. Zo zijn de criteria waaraan verenigingen moeten voldoen voor het ontwikkelingsprogramma niet concreet en daardoor breed te interpreteren. Tevens is er maar één vereniging in Nederland, binnen het Rolstoeltennis Goud Profiel, die een volwaardig training en wedstrijdprogramma aanbiedt voor rolstoeltennissers en deze sporters faciliteert in hun overstap van breedte- naar topsport.

1.2 Probleemstelling

Volgens de KNLTB bestaat er binnen het Nederlandse rolstoeltennislandschap een kloof tussen de breedte- en topsport, waarbij het voor rolstoeltennissers lastig is om door te stromen naar de topsport. Zij beschrijven dat deze kloof kleiner is bij de valide tennissport, dan bij de rolstoeltennissport. Een reden die de KNLTB hiervoor geeft, is dat ze wel een concreet stappenplan aanbieden voor jonge valide talenten om door te stromen van de breedte- naar de topsport (KNLTB, 2022), waardoor vele jonge talenten tevens in aanmerking komen voor de toptennissport, maar niet in de rolstoeltennissport.

De KNLTB biedt wel een ontwikkelingsprogramma voor rolstoeltennisverenigingen, maar dit programma is heel breed te interpreteren. Het gaat over zowel de instroom van nieuwe rolstoeltennissers als het aanbieden van een rolstoeltennisprogramma dat past bij de ambities van de vereniging zelf (KNLTB, z.d.-c). In de data die de KNLTB heeft, staat tot nu toe maar één vereniging met het Tennis Goud profiel die de ambitie heeft om rolstoeltennissers klaar te stomen voor de internationale top (*Verenigingszoeker, z.d.*). Naast deze vereniging is het onbekend of er nog andere verenigingen zijn die talentherkenning en -ontwikkeling ondersteunen. Dit terwijl de Nederlandse Sportraad (2022) van mening is dat talentherkenning bij sporters met een beperking veel meer ondersteund moeten worden dan bij valide sporters. Ook is de Nederlandse Sportraad van mening dat in de gehandicaptensport, waar tennis ook onder valt, de kloof tussen breedte- en topsport te groot

is geworden waardoor sporters niet meer gemakkelijk door kunnen stromen naar die topsport (NLsportraad, 2022). Dit probleem wordt ook benoemd door de KNLTB, waarbij het onzeker is hoe de rolstoeltennissers zelf de doorstroomprocessen ervaren. Juist deze ervaringen van rolstoeltennissers zijn van belang, aangezien ze zelf onderdeel zijn van het al dan niet bestaande beleid. Door hun ervaringen centraal te stellen in dit onderzoek, kunnen uitspraken gedaan worden over de effectiviteit van rolstoeltennisbeleid en op basis daarvan kunnen aanbevelingen geformuleerd worden.

1.2.1 Doelstelling

Dit onderzoek tracht inzicht te krijgen in hoe de doorstroom van breedte- naar topsport wordt georganiseerd binnen het rolstoeltennislandschap. Aan de hand van interpretatief-kwalitatief onderzoek worden inzichten verkregen vanuit rolstoeltennissers die zelf een ambitie hebben om door te groeien tot de (internationale)top. Zowel hinderende als bevorderende factoren worden meegenomen in het onderzoek. Vanuit de conclusies zullen aanbevelingen geformuleerd worden die de KNLTB mee kan nemen in de verdere ontwikkeling van het rolstoeltennislandschap. Ook worden er suggesties voor vervolgonderzoek gegeven, zodat de wetenschappelijke kennis over het rolstoeltennislandschap in Nederland verbreed wordt en hopelijk daarmee ook een verandering teweeg kan brengen om de kloof tussen gehandicaptenbreedte- en topsport te verkleinen.

1.2.2 Vraagstelling

Op basis van de doelstelling wordt de volgende hoofdvraag geformuleerd: Welke factoren die de doorstroming van breedtesport naar topsport beïnvloeden ervaren rolstoeltennissers in Nederland?

Voor de ondersteuning en beantwoording van deze hoofdvraag zijn er vier deelvragen opgesteld, zowel theoretisch als empirisch:

1. Welke hinderende en bevorderende factoren worden door de Nederlandse rolstoeltennissers ervaren die van invloed zijn op de doorstroom van de breedte- naar de topsport?
2. Wat houdt het bestaande talentontwikkeling- en identificatieprogramma in binnen de Nederlandse rolstoeltennis sport?
3. Hoe ervaren rolstoeltennissers uit de breedte- en topsport sport het huidige doorstroombeleid, of het ontbreken daarvan in het licht van de hinderende en bevorderende factoren?
4. Hoe ervaren rolstoeltennissers in de breedte- en topsport sturing en ondersteuning bij hun ambitie om door te stromen naar de topsport?

1.3 Maatschappelijke relevantie

Sporten is voor individuen met een handicap niet altijd vanzelfsprekend. Vaak wordt het eerder gezien als een luxe dan als een basisbehoefte (Cunningham, 2019). Van de 1,7 miljoen mensen met een beperking in Nederland in 2021, doet twee derde niet aan sport (D66 et al., 2021). Toch vindt de samenleving dat sport een basisbehoefte moet zijn voor alle individuen en adviseren om meer Nederlanders te laten sporten (NOC*NSF, z.d.). NOC*NSF (z.d.) vermeldt dat sport zowel goed is voor de individuele gezondheid, als voor een vitale samenleving. Zo verbetert sport niet alleen de conditie en spierkracht van een individu, maar zorgt het ook voor een betere nachtrust en een verkleining van het risico op verschillende medische aandoeningen (NOC*NSF, z.d.). Daarnaast kan sporten ook het gevoel van zelfeffectiviteit en een gevoel van voldoening geven wat het vertrouwen van het individu vergroot (Brittain & Green in: Baker & Dehghansai, 2020). Echter, sporters met een handicap hebben

een grotere achterstand op de rest van de samenleving, zowel op het gebied van sport, als op andere sociaal-maatschappelijke gebieden. De reden hiervoor is dat sporters met een handicap gestigmatiseerd worden door de rest van de samenleving (Cunningham, 2019). Deze stigmatisering heeft invloed op de mogelijkheden die sporters met een beperking krijgen in de doorstroom van breedte- naar topsport, want de stigmatisering kan leiden tot vooroordelen bij besluitvorming gedurende de talentidentificatie en -ontwikkelingsprogramma's. De samenleving ziet sporters met een beperking als aardig, maar incompetent (Cunningham, 2019).

Naast dat sporten een belangrijk onderdeel is binnen het dagelijkse leven van de samenleving, is het ook van belang dat er doorstroom plaatsvindt van de breedte- naar de topsport. Zo zorgt topsport niet alleen voor vermaak, maar ook voor inspiratie, innovatie en leiderschapsontwikkeling (NOC*NSF, 2022). Media speelt een belangrijke rol bij het vertonen van de topsporters (Cunningham, 2019). Echter, de media tonen weinig beeld- of tekstmateriaal over sporters met een beperking, waardoor het lastiger wordt voor die sporters om een voorbeeldfunctie in te nemen voor eventuele nieuwe sporters (Cunningham, 2019). Ook wordt het lastiger om hun verhaal te delen en te publiceren over hun weg naar de topsport, waardoor wellicht belangrijke hinderende mechanismen voor de doorstroom naar de topsport niet ontdekt worden.

Concluderend is het onderwerp van dit onderzoek van maatschappelijk belang en het vormt een aanleiding voor verder onderzoek naar sporters met een beperking. Hoe meer aandacht er gegeven gaat worden aan de sporters met een beperking, hoe moeilijker het voor de samenleving wordt om deze sporters te stigmatiseren. Dit komt doordat er met meer aandacht ook meer bekend wordt gemaakt over de competenties van sporters met een beperking en de barrières die deze sporters moeten verduren. Door de maatschappelijke relevantie streeft dit onderzoek naar een verbetering van de doorstroom voor sporters met een beperking binnen tennissend Nederland.

1.4 Wetenschappelijke relevantie

Veel onderzoek in de wetenschappelijke literatuur besteedt aandacht aan *abled bodies* waarbij de *disabled bodies* achterwege worden gelaten. *Abled bodies* worden door individuen in de huidige samenleving gezien als 'normaal' waarbij *disabled bodies* afwijken van deze normale standaard (Puwar, 2004). Sporters met een fysieke beperking vallen onder de tweede categorie. Doordat *disabled bodies* afwijken van een normale standaard, wordt er binnen de wetenschappelijke literatuur minder aandacht besteed aan onderzoek naar deze *bodies*. Veel onderzoek naar talentmanagement, -ontwikkeling en -identificatie wordt gedaan naar *abled bodies* (Johnston et al., 2018; Till & Baker, 2020). Toch beginnen wetenschappers de parasport steeds vaker te onderzoeken, omdat verschillende landen het belang van deze sporters inzien (Patatas et al., 2018). Echter, beleidsadviezen zijn nog lastig te schrijven, omdat er een grote leemte in kennis heerst over de ontwikkeling van parasporters en er weinig programma's zijn die aandacht besteden aan de lange termijn doelen en ontwikkelingen van parasporters (Patatas et al., 2018). Tevens is het van belang dat de wetenschap aandacht besteedt aan sporters met een beperking, omdat dit aansluit bij het steeds groter wordende maatschappelijke belang van inclusie en diversiteit binnen de sport.

De grootste leemte binnen het wetenschappelijke werkveld in onderzoek naar sporters met een beperking is dat onderzoekers vaak analyseren en adviseren hoe de maatschappij meer sporters met een beperking toe kan laten treden tot de breedtesport (Houlihan & Chapman, 2018). Wetenschappers

hebben nog nauwelijks onderzocht hoe de doorstroom van breedte- naar topsport beter georganiseerd kan worden voor sporters met een beperking (Houlihan & Chapman, 2018). Beleidsontwikkelingen zijn onderontwikkeld en er is een wetenschappelijke kennis tekort over hoe talentontwikkeling sporters met een beperking op lange termijn kan helpen met de doorstroom naar de topsport (Patatas et al., 2018).

Dehghansai et al. (2021) onderzochten talentidentificatie en -ontwikkeling binnen de paralympische sport, maar zagen de persoonlijkheid van de sporter als zijn of haar eigen limiterende factor in het ontbreken van de wil om door te stromen naar de topsport. Een jaar eerder hebben Dehghansai et al. (2020) een literatuurreview geschreven waarin het *constraint-led* model van Newell (1986) werd gebruikt als theoretisch kader. Dit model wordt in het volgende hoofdstuk verder uitgelegd, maar het omvat zowel de individuele hindernissen die sporters kunnen ervaren als hindernissen in de externe omgeving. Daarnaast wordt het model gebruikt om de ontwikkeling van een sporter in kaart te brengen. Het is een model dat breed inzetbaar is, maar nog niet is toegepast op de Nederlandse parasport context. Hierdoor kan dit model mooi aansluiten om bij dit onderzoek specifiek de doorstroom van Nederlandse rolstoeltennissers te onderzoeken. Daarnaast is uit gesprekken met de KNLTB wel naar voren gekomen dat ze bekend zijn met enkele belemmerende factoren voor de doorstroom, maar op dit moment zijn het nog losse eenheden die niet binnen de context worden geplaatst. Het *constraint-led* model kan alle belemmerende en bevorderende factoren voor de doorstroom binnen de context plaatsen waardoor het een overzichtelijk beeld creëert van de werkelijkheid binnen rolstoel tennissend Nederland.

Concluderend is dit huidige onderzoek naar factoren die zorgen voor een doorstroom van de breedte- naar rolstoeltennistopsport van wetenschappelijk belang om:

1. meer aandacht te vestigen op sporters met een beperking binnen het wetenschappelijk werkveld;
2. te onderzoeken wat de hinderende en bevorderende factoren zijn bij de doorstroom, want dit is nog nauwelijks onderzocht;
3. deze factoren binnen de context van het Nederlandse rolstoeltennislandschap te plaatsen.

1.5 Leeswijzer

Dit onderzoeksrapport is begonnen met de aanleiding van het onderzoek naar de doorstroom van breedte- naar topsport voor rolstoeltennissers. Hierin wordt ook de onderzoeksvraag besproken. Vervolgens wordt beschreven welk theoretisch kader gebruikt en aansluitend daarop een samenvatting van de literatuurstudie. Het vierde hoofdstuk besteedt aandacht aan de methode. Dit hoofdstuk wordt gevuld door de resultaten die voortkomen uit de documentanalyse en de interviews. Vervolgens worden deze resultaten geanalyseerd aan de hand van de gebruikte literatuur. Het rapport sluit af met de conclusie van het onderzoek en de daaruit volgende aanbevelingen.

2. Theoretisch Kader

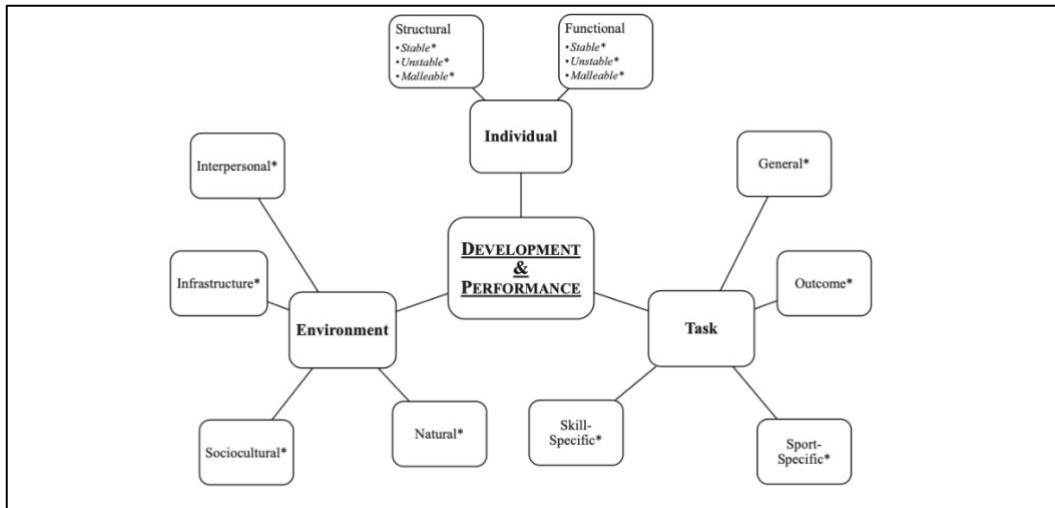
In dit hoofdstuk zal het theoretisch kader besproken worden die de rode draad vormt in het onderzoek. Hierbij wordt een variant op het Newell's *constraint-led* model toegelicht (Newell 1986 in: Dehghansai et al., 2020). In dit onderzoek staat het begrip talentontwikkeling centraal, net zoals in het model van Dehghansai et al. (2020). Tevens worden de andere belangrijke centrale begrippen hier uitgelicht, evenals de operationalisering ervan. Allereerst zal het *constraint-led* model beschreven worden. Vervolgens worden de individuele, omgeving en taak factoren beschreven die invloed uitoefenen op talentontwikkeling. Het hoofdstuk zal eindigen met de uitleg van elke factor en de operationalisering ervan.

2.1 Newell's *constraint-led* model

In het *constraint-led* model van Newell staan de begrippen *development* en *performance* centraal (Newell, 1986 in: Dehghansai et al., 2020). Dit model beargumenteert dat de ontwikkeling van een individu beïnvloed wordt door drie verschillende hinderende categorieën: individuele, omgeving en taakhindernissen (Newell, 1986 in: Dehghansai et al., 2020). Individuele hindernissen beschrijven de persoonlijkheid, het gedrag en de lichamelijke functies van het individu. Omgevingshindernissen beschrijven de manier waarop de omgeving de ontwikkeling van de individu beïnvloedt. Dit kan zowel de sociale als de fysieke omgeving omvatten. Newell (1986 in: Dehghansai et al., 2020) benoemt de taak hindernissen als laatste. Dit zijn de hindernissen waarin een individu beperkt wordt door de taken die hij of zij moet uitoefenen. In dit hoofdstuk worden de drie categorieën in meer detail besproken.

2.1.1 Aanpassing op het *constraint-led* model

Dehghansai et al. (2020) hebben het *constraint-led* model van Newell (1986 in: Dehghansai et al., 2020) aangepast om de ontwikkelingen van paralympische sporters beter te begrijpen. Vervolgens is het model gebruikt om aanbevelingen te doen aan trainers over welke factoren paralympische sporters hinderen in hun talentontwikkeling. Deze talentontwikkeling vormt de basis voor een mogelijke doorstroming van de breedte- naar de topsport voor een sporter met een beperking (Houlihan & Chapman, 2017; Johnston et al., 2018). Dehghansai et al. (2020) hebben enkele subcategorieën toegevoegd aan de hoofdcategorieën van het originele model om een completer beeld weer te geven van de hindernissen waar een paralympische sporter mee te maken krijgt. De aangepaste subcategorieën worden in de onderstaande figuur gemarkeerd met een ster. Dit aangepaste *constraint-led* model vormt het kader voor dit onderzoek, aangezien het een completer beeld geeft van de hinderende categorieën die van invloed zijn op de talentontwikkeling van een sporter met een beperking.

Figuur 2 | Newell's constraint-led model inclusief de toegevoegde subcategorieën (aangeduid met een *) (Dehghansai et al., 2020)

Toevoeging van het AMO-Model

Het AMO-Model, afkomstig uit de human resource management, beargumenteert dat vaardigheden (*ability*), motivatie (*motivation*) en mogelijkheden (*opportunity*) van invloed zijn op de prestatie van een individu (Marin-Garcia & Tomas, 2016). Het AMO-model is hierbij algemener dan het *constraint-led* model en biedt daardoor een mooie samenvatting van het *constraint-led model*. De toegevoegde waarde hierbij is dat er binnen de wetenschappelijke literatuur het AMO-model zich focust op de invloed, zowel positief als negatief, van verschillende factoren op het individu. Het *constraint-led* model gaat er in eerste instantie vanuit dat alle benoemde factoren een hinderende werking hebben op de ontwikkeling van het individu (Dehghansai et al., 2020). Wanneer dit model naast het *constraint-led* model wordt gelegd, kunnen de drie factoren nagenoeg een-op-een verbonden worden aan de drie categorieën die in het *constraint-led model* beschreven worden. Hierdoor biedt het AMO-model een toevoeging dat de drie factoren zowel hinderend als bevorderend kunnen werken. De eerste factor, *ability*, het hebben van de juiste vaardigheden, komt overeen met de taakhindernissen die Newell (1986 in: Dehghansai et al., 2020) beschrijft. Vervolgens kan *motivation*, het hebben van de juiste intrinsieke motivatie, gekoppeld worden aan de individuele hindernissen gedurende de talentontwikkeling. De laatste factor, *opportunity* omvat de mogelijkheden die een individu krijgt om zijn of haar prestatie te verbeteren en kan hierdoor gekoppeld worden aan de omgevingsfactoren die Newell (1986 in: Dehghansai et al., 2020) beschrijft. Het AMO-model stelt, net zoals het *constraint-led model*, dat wanneer individuen de juiste kansen, vaardigheden en motivatie hebben hun prestatie positief wordt beïnvloed (Boselie, 2010; Boxall & Purcell, 2003; Choi, 2014; Marín-García, Miralles, Garcia-Sabater & Perello-Marin, 2011; Marín-García, 2013; Raidén, Dainty & Neale, 2006 in: Marin-Garcia & Tomas, 2016). De drie factoren uit het AMO-model zijn hierdoor meegenomen in zowel de literatuurstudie van dit onderzoek, als de kwalitatieve interviews en tevens in de resultaten en analyse. Het AMO-model is in het verleden nog niet toegepast op de sport, maar het wordt wel toegepast in dit onderzoek.

2.2 Talentontwikkeling

Talentontwikkeling, -identificatie en -uitvoering vormen de basis van het *constraint-led* model (Dehghansai et al., 2020). Het begrip talent is echter heel breed te interpreteren en binnen de wetenschappelijke literatuur bestaan er talloze verschillende definities. Deze verschillende definities

hebben enkele gemeenschappelijke aspecten. Zo heeft talent te maken met het al dan niet hebben van specifieke vaardigheden of competenties wat vervolgens weer leidt tot het behalen van een bepaalde prestatie (Cobley et al., 2012 in: Till & Baker, 2020; Brown, 2002 in: Johnston et al., 2018). Gagné (2011 in: Johnston et al., 2018) benoemt tevens dat een sporter met talent binnen de top tien procent van zijn leeftijdsgroep presteert. Het grootste verschil tussen de definities binnen de wetenschappelijke literatuur is waar de auteurs hun focus leggen (Johnston et al., 2018). Zo leggen sommige wetenschappelijke artikelen de focus op het al dan niet hebben van specifieke vaardigheden en competenties, terwijl andere artikelen de focus leggen op het al dan niet leveren van prestaties. In dit onderzoek naar de doorstroom van breedte- naar topsport bij het Nederlandse rolstoeltennis wordt een combinatie van de bovenstaande definities gehanteerd om een zo'n compleet mogelijk beeld van talent weer te geven. Deze definitie is door de onderzoeker geformuleerd op basis van de hierboven beschreven definities.

Een sporter heeft talent als hij of zij bepaalde aangeboren of aangeleerde vaardigheden bezit die van belang zijn voor de sport die hij of zij uitoefent en deze vaardigheden leiden tot topprestaties binnen zijn of haar niveau waarbij er altijd een mogelijkheid is tot verdere groei naar een hoger niveau.

2.2.1 Operationalisering talent

In de tabel hieronder wordt weergegeven hoe het begrip talent(ontwikkeling) geoperationaliseerd wordt binnen dit huidige onderzoek. Hierin wordt overzichtelijk gemaakt welke sub-dimensies bij het begrip horen, wat de definitie is die voor dit onderzoek gehanteerd wordt en hoe de al dan niet aanwezigheid van de sub-dimensies vastgesteld worden binnen het onderzoek.

Tabel 1

Operationalisering begrip talent(ontwikkeling)

Begrip	Sub-dimensies	Definitie in dit onderzoek	Vaststellen aanwezigheid
Talent	Aangeboren vaardigheden	Vaardigheden die bij de geboorte al vastliggen	Welke vaardigheden zijn aangeboren bij de rolstoeltennissers?
	Aangeleerde vaardigheden	Vaardigheden die gedurende leven geleerd zijn door de sporter	Welke tennis-technische vaardigheden zijn aangeleerd gedurende de ontwikkeling van talent van de rolstoeltennisser?
	Behalen van topprestaties	<i>Niet van toepassing</i>	Op welk niveau speelt de rolstoeltennisser op dit moment?
Talentontwikkeling	<i>Niet van toepassing</i>	Groei van talent gedurende carrière sporter met een beperking	Hoe is het talent van de rolstoeltennisser gedurende de jaren ontwikkeld?

2.3 Individuele hindernissen

De eerste onderscheiden categorie die van invloed is op de talentontwikkeling van een sporter met een beperking, zijn de individuele hindernissen. Dehgansai et al. (2020) hebben deze categorie onderverdeeld in twee subcategorieën, namelijk (lichaam)structurele en (lichaam)functionele

hindernissen. Beide subcategorieën worden vervolgens weer onderverdeeld in drie aparte subcategorieën. Deze zullen nader toegelicht worden.

2.3.1 Structurele hindernissen

De structurele hindernissen worden onderverdeeld in drie subcategorieën: stabiele, kneedbare en instabiele structurele hindernissen. De eerste categorie zijn de stabiele structurele hindernissen die vrijwel niet veranderen gedurende het leven van een sporter (Dehghansai et al., 2020). De beperking van de sporter, zoals het verlies van een been of beschadigde zenuw, valt onder deze subcategorie. Zodra de beperking is opgelopen, zal deze niet tot nauwelijks veranderen gedurende het leven van de sporter. Kneedbare structurele hindernissen zijn functies van het lichaam die stabiel zijn, maar wel gedurende een langere tijd kunnen veranderen (Dehghansai et al., 2020). Deze verandering vindt plaats door het specifiek lichaamsdeel te trainen in zijn functie. Zo kan bijvoorbeeld verminderde cardiovasculaire functie getraind worden door specifieke oefeningen te verrichten (Dehghansai et al., 2020). De laatste subcategorie onder structurele hindernissen zijn instabiele structurele hindernissen waarbij de fysieke en fysiologische lichaamsfuncties van dag tot dag veranderen, zoals een ziekte die op komt spelen of stijfheid in een bepaald lichaamsdeel (Dehghansai et al., 2020).

2.3.2 Functionele hindernissen

De functionele hindernissen worden, net zoals de structurele hindernissen, onderverdeeld in stabiele, kneedbare en instabiele hindernissen (Dehghansai et al., 2020). Deze hindernissen zijn echter meer van toepassing op het gedrag en de persoonlijkheid van de sporter in plaats van op zijn fysieke eigenschappen. Stabiele functionele hindernissen zijn interne factoren die gedurende het leven van de sporter nauwelijks veranderen, zoals de persoonlijkheid van de sporter (Dehghansai et al., 2020). Kneedbare functionele hindernissen zijn interne hindernissen van de sporter, zoals zelfeffectiviteit of bepaalde angsten die de sporter heeft die daardoor talentontwikkelingen in de weg staan (Dehghansai et al., 2020). Instabiele functionele hindernissen zijn de interne gevoelens van een sporter die van dag tot dag of uur tot uur veranderen (Dehghansai et al., 2020). Zo kan een gesprek tussen de sporter en de coach van grote invloed zijn op de emotionele stemming van de sporter. Door deze functionele hindernissen te analyseren, kunnen conclusies getrokken worden over welke omgevingshindernissen van toepassing zijn op de situatie van één sporter. Dit aangezien de interactie met de omgeving van invloed kan zijn op de stemming en het gedrag van de sporter (Dehghansai et al., 2020).

2.3.3 Operationalisering individuele hindernissen

In de tabel hieronder wordt het begrip individuele hindernissen geoperationaliseerd aan de hand van de hierboven beschreven definities. Vervolgens wordt beschreven hoe de begrippen van toepassing zijn binnen dit onderzoek.

Tabel 2
Operationalisering individuele hindernissen

Begrip	Sub-dimensies	Definitie in dit onderzoek	Vaststellen aanwezigheid
Structurele individuele hindernissen	Stabiele	Lichamelijke functies die niet tot nauwelijks veranderen gedurende het leven van de sporter	Welk type beperking heeft de rolstoeltennisser.
	Kneedbare	Stabiele lichamelijke functies die nog wel getraind kunnen worden	<i>Niet van toepassing</i>

	Onstabiele	Fysieke en fysiologische lichaamsfuncties kunnen van dag tot dag veranderen	Welke blessures of ziekte hebben de rolstoeltennisser mee te maken gehad?
Functionele individuele hindernissen	Stabiele	Interne factoren die gedurende het leven van de sporter nauwelijks veranderen, zoals de persoonlijkheid van de sporter	Hoe beïnvloedt de persoonlijkheid van de rolstoeltennisser de doorstroom naar de topsport?
	Kneedbare	Interne hindernissen van de sporter, zoals zelfeffectiviteit of bepaalde angsten	In hoeverre bezit de sporter met een beperking zelfeffectiviteit?
	Onstabiele	Interne gevoelens van een sporter die van dag tot dag of uur tot uur veranderen	<i>Niet van toepassing</i>

2.4 Omgevingshindernissen

De tweede categorie die benoemd wordt in het *constraint-led* model zijn de hindernissen in de omgeving van de sporter met een beperking (Dehghansai et al., 2020). Het is hierbij van belang dat er onderscheid gemaakt wordt tussen een beperking en een handicap. Hierbij wordt de definitie van *the Disabled Peoples International* (DPI, 1982 in: Oliver, 2017) gehanteerd. Volgens deze definitie zijn beperkingen het verlies van een lichamelijke functie. Dit kan zowel fysiek, mentaal als sensorisch verlies zijn die daardoor het functioneel handelen van de persoon aantast. Een handicap is de invloed die een beperking heeft op het sociaal functioneren van een persoon binnen zijn of haar omgeving, waarbij een individu zowel fysieke als sociale barrières tegen kan komen. Deze barrières kunnen, volgens het *constraint-led* model onderverdeeld worden in vier subcategorieën (Dehghansai et al., 2020): natuurlijke omgevingsbeperkingen, beperkingen in de infrastructuur, sociaal-culturele beperkingen en interpersoonlijke omgevingsbeperkingen. De eerste twee categorieën hebben invloed op de fysieke locatie waar de sporter zich bevindt. De laatste twee categorieën beschrijven de sociale processen binnen de omgeving van de sporter.

2.4.1 Natuurlijke omgevingshindernissen en hindernissen in de infrastructuur

Natuurlijke omgevingshindernissen hebben te maken met de geografische locatie van de sporter (Dehghansai et al., 2020). Deze geografische locatie heeft invloed op welke sport beschikbaar is in de buurt van de sporter met een beperking, of er genoeg trainers beschikbaar zijn en of het klimaat de mogelijkheid biedt voor de sporter om zijn of haar sport te kunnen beoefenen. Hierbij is klimaat voor dit onderzoek niet van belang, aangezien Nederland zowel outdoor- als indoortrainingsbanen heeft. Daarnaast kan de infrastructuur ook een belemmering vormen voor sporters met een beperking, aangezien de sportaccommodaties ingericht moeten worden, zodat ze goed toegankelijk blijven voor sporters met een beperking (Dehghansai et al., 2020). Hierbij vormen beschikbaarheid en toegankelijkheid de centrale begrippen voor eventuele hindernissen in de talentontwikkeling van een sporter met een beperking (Dehghansai et al., 2020).

2.4.2 Sociaal-culturele hindernissen en interpersoonlijke omgevingshindernissen

Sociaal-culturele en interpersoonlijke hindernissen zijn lastiger vast te leggen. Zo omvatten de sociaal-culturele hindernissen de attitudes en overtuigingen die binnen de samenleving heersen (Dehghansai et al., 2020). Deze attitudes en overtuigingen vormen, binnen de samenleving, een negatief beeld over sporters met een beperking (Puwar, 2004). Sporters met een beperking worden dan gezien als de

outgroup, de groep die afwijkt van de “normale” standaard (Puwar, 2004). Dit kan vervolgens invloed uitoefenen op de mogelijkheden en kansen die aangeboden worden tot een sporter met een beperking (Dehghansai et al., 2020). De interpersoonlijke hindernissen die de talentontwikkeling van een sport beperken zijn de steun die de sporter krijgt van bijvoorbeeld trainers, familie, dokters of vrienden (Dehghansai et al., 2020).

2.4.3 Operationalisering

In de onderstaande tabel wordt de omgevingshindernissen geoperationaliseerd waarbij de vier subcategorieën gedefinieerd worden en uitgelegd hoe deze aangetoond kunnen worden binnen dit onderzoek.

Tabel 3

Operationalisatie omgevingsfactoren van sporters met een beperking

Begrip	Sub-dimensies	Definitie in dit onderzoek	Vaststellen aanwezigheid
Omgevingshindernissen	Omgevingshindernissen	De natuurlijke omgevingshindernissen is afhankelijk van de geografische locatie waar de sporter woont	Waar woont de rolstoeltennisser?
	Hindernissen in de infrastructuur	De beschikbaarheid en toegankelijkheid van rolstoeltennisaccommodaties	Hoe ver rijden naar trainingslocatie van de rolstoeltennisser?
	Sociaal-culturele hindernissen	De attitudes en overtuigingen die er binnen de samenleving heersen over sporters met een beperking	Wat wordt er in beleidsdocumenten gezegd over rolstoeltennissers?
	Interpersoonlijke Omgevingshindernissen	De steun die de sporter ontvangt van zijn of haar omgeving	Van wie of wat ontvangt de rolstoeltennisser steun?

2.5 Hindernissen in de taak

Zowel in het originele *constraint-led* model als in de aangepaste versie van Dehghansai et al. (2020) worden taakhindernissen benoemd als een van de factoren die de talentontwikkeling van sporters met een beperking kan beïnvloeden. Taakhindernissen zijn zowel de fysieke eisen die de sport stelt aan de sporter als de spelregels die de maatstaf vormen voor het spel (Dehghansai et al., 2020). Echter, bij sporters met een beperking, zijn andere factoren ook van invloed, waardoor vier subcategorieën opgesteld zijn. Allereerst beschrijven Dehghansai et al. (2020) de generieke taakhindernissen. Dit zijn hindernissen in de vaardigheden van sporters, bijvoorbeeld dat ze moeite hebben met het bewegen in een rolstoel, het slaan van een bal en de controle over het racket behouden. Vervolgens benoemen Dehghansai et al. (2020) de *outcome task* hindernissen ofwel de hindernissen in de resultaten die de sporters boeken, zoals niet genoeg punten scoren of niet vaak genoeg winnen, waardoor het talent minder opvalt en dit consequenties heeft voor de doorstroom naar de topsport. De derde subcategorie zijn sportspecifieke *taakhindernissen*. Dit zijn de regels en parameters van de sport die zorgen voor de competitieve structuur van de sport (Dehghansai et al., 2020). Een voorbeeld van rolstoeltennis is het classificatiesysteem dat de ITF hanteert om te zorgen voor een eerlijke, maar competitieve sport. Zo kunnen sporters met verlies van functie in een van de onderste ledematen geclassificeerd door de ITF om internationaal te mogen rolstoeltennis (ITF, 2023). Echter, sporters die beperkt worden door pijnsyndromen krijgen de classificatie van de ITF niet waardoor ze beperkt worden in de toernooien

waaraan ze mee mogen doen (ITF, 2023). De laatste subcategorie zijn vaardigheid-specifieke *taak* hindernissen (Dehghansai et al., 2020), waarbij een sporter specifieke vaardigheden moet bezitten om talent te hebben voor een sport.

2.5.1 Operationalisatie taak hindernissen

In de tabel hieronder wordt de operationalisatie van de taak hindernissen en de bijbehorende subcategorieën weergegeven. De opzet van de tabel is hetzelfde als de operationalisatie die voor de andere factoren is uitgevoerd.

Tabel 4
Operationalisatie taak hindernissen

Begrip	Sub-dimensies	Definitie in dit onderzoek	Vaststellen aanwezigheid
Taak hindernissen	Generieke taak hindernissen	Hindernissen in de vaardigheden van sporters	Welke algemene vaardigheden bezit de rolstoeltennisser?
	<i>Outcome task</i> hindernissen	Hindernissen in de resultaten die de sporters boeken	Niveau van de rolstoeltennisser?
	Specifieke taak hindernissen	Dit zijn de regels en parameters van de sport die zorgen voor de competitieve structuur van de sport	Wat is het classificatiesysteem van de ITF?
	Vaardigheid-specifieke taak hindernissen	Een sporter moet specifieke vaardigheden moet bezitten om talent te hebben voor een sport	Welke tennis specifieke vaardigheden bezit de rolstoeltennisser?

2.6 Conclusie

Concluderend biedt de aangepaste versie *constraint-led* model zoals beschreven in Dehghansai et al., (2020) een geschikt kader waarbinnen het onderzoek naar de doorstroom van rolstoeltennissers van de breedte- naar de topsport kan plaatsvinden. Hierboven zijn de verschillende type hindernissen uitgelegd waarbij tevens aandacht besteed is aan de subcategorieën binnen elke hindernis die een sporter met een beperking tegen kan komen gedurende zijn of haar talentontwikkeling richting de topsport. Een limitatie van het *constraint-led* model is dat het model alleen de aandacht geeft aan de hindernissen die een sporter tegen kan komen gedurende zijn of haar talentontwikkeling. Dit huidige onderzoek voegt een nieuwe argumentatie toe waarbij de individuele, omgeving en taak categorieën niet alleen een hinderende werking hebben op de talentontwikkeling, maar ook een bevorderende werking. Dit is niet onderzocht door Dehghansai et al. (2020), maar in de literatuurstudie is naar voren gekomen dat sommige factoren ook een positieve invloed kunnen uitoefenen op de talentontwikkeling van een sporter met een beperking.

3. Literatuurstudie

Dit hoofdstuk vat de literatuurstudie samen die is verricht naar hinderende en bevorderende factoren van talentontwikkeling in de sport. Inzichten uit zowel de literatuur over gehandicaptensport als literatuur over valide sport zullen beschreven worden. De literatuurstudie volgt dezelfde opzet als het theoretisch kader. Het doel van deze literatuurstudie is om te beschrijven wat bekend is over de hinderende en bevorderende werking van de categorieën beschreven in het *constraint-led* model (Newell, 1986 in: Dehghansai et al., 2020), en het AMO-model (Marin-Garcia & Tomas, 2016). Allereerst wordt het centrale begrip talentontwikkeling beschreven, vervolgens worden de drie categorieën, individueel, omgeving en taak, beschreven aan de hand van inzichten uit de literatuur. Hierbij ligt de focus op zowel de hinderende als bevorderende factoren die een sporter met een beperking al dan niet ondersteunen in het talentontwikkelingsproces.

3.1 Talentontwikkeling

Het centrale concept binnen talentidentificatie en -ontwikkelingssystemen, hierna vernoemt als TIDS, is talent. De definitie van talent is beschreven in het theoretisch kader. Samengevat is het centrale uitgangspunt dat een talentvolle sporter de juiste vaardigheden bezit die kunnen leiden tot topprestaties. TIDS gaat ervan uit dat jonge sporttalenten, die deelnemen, betere middelen krijgen, zoals training, coaching, accommodaties of financiële steun, om in de sport tot een hoger niveau te komen dan sporters die niet geselecteerd worden voor TIDS (Houlihan & Chapman, 2017; Johnston et al., 2018). Dit werd door Houlihan en Chapman (2017) onderzocht bij drie verschillende sporten: rolstoelbasketbal, boccia en rolstoeltennis, terwijl Johnston et al. (2018) zijn focus meer gericht had op TIDS binnen de algemene sport, zonder een specifieke focus op de gehandicaptensport.

Het doel van talentontwikkelingsprogramma's is om topsporters te identificeren en op te leiden (Till & Baker, 2020). De twee centrale factoren voor dit proces zijn timing, oftewel de leeftijd waarop sporters geselecteerd worden, en het aantal mogelijkheden die een sporter krijgt om gescout te worden (Till & Baker, 2020). Binnen de wetenschappelijke literatuur is er onenigheid over de leeftijd waarop sporters beginnen aan talentontwikkelingsprogramma's. Zo zeggen Johnston et al. (2018) en Houlihan en Chapman (2017) dat het voordeel dat deze ontwikkelingsprogramma's met zich meebrengen is dat sporters op jonge leeftijd al gekeurd worden op het al dan niet hebben van aangeboren of aangeleerd talent. Wanneer de getalenteerde sporters gescout worden op die jonge leeftijd, vergroot dit hun kans dat ze op een latere leeftijd een succesvolle topsportcarrière bezitten. Andere wetenschappelijke literatuur beargumenteert dat talentidentificatie op een jonge leeftijd kan leiden tot het ontnemen van een kans in de topsport bij relatief jonge jongeren binnen een leeftijdsgroep (Till & Baker, 2020). Het argument dat hiervoor gegeven wordt is dat relatief oudere jongeren binnen een leeftijdsgroep (Cobley et al., 2009) en jongeren die eerder volwassen zijn (Sherar et al., 2007 en Meylan et al., 2010) eerder geselecteerd worden door de TIDS dan de jongere jongeren binnen diezelfde leeftijdsgroep. Dit wordt ook wel het geboortemaandeffect genoemd (Gladwell, 2008 in: Nederlands Interdisciplinair Demografisch Instituut, 2018). Dit is het geval voor valide sporters, echter sporters met een beperking beginnen vaak pas op een latere leeftijd binnen hun respectievelijke sport (Dehghansai et al., 2021), waardoor deze bovenstaande zorgen wellicht minder van toepassing zijn. Deze assumptie is echter nog niet onderzocht binnen de wetenschappelijke literatuur. Om mee te doen aan TIDS, moet een sporter allereerst geselecteerd worden. Dit wordt vaak gedaan op basis van vier eigenschappen van de sporter (Dehghansai et al., 2021): demografische gegevens, fysieke en fysiologische eigenschappen, sportmentaliteit en de omgevingsfactoren. Sporters met een beperking en sporters zonder een

beperking worden continu geanalyseerd en geselecteerd op basis van factoren die ze al dan niet bezitten. Dit heeft invloed op de mogelijkheid om door te stromen van de breedte- naar de topsport.

TIDS heeft ook zijn limiterende factoren die van invloed zijn op het uitoefenen van de sport en de doorstroom van de breedtesporter naar de topsporter. De grootste limiterende factor is dat jonge sporters nog veel beïnvloed worden door biologische, fysieke en sociale factoren die de talentontwikkeling van de sporter beïnvloeden (Till & Baker, 2020). Zo zijn niet alle beperkingen van sporters aangeboren (Dehghansai et al., 2021). Het is daarom van belang dat TIDS bij sporters met een beperking niet alleen jonge sporters beoordeeld op het al dan niet hebben van talent, maar ook sporters van een oudere leeftijdscategorie.

TIDS zijn van belang voor dit huidige onderzoek, aangezien het de meest voorkomende methode is om zowel valide sporters, als sporters met een beperking, de kans te geven om van de breedtesport door te stromen naar de topsport. Echter, de wetenschappelijke literatuur over TIDS houdt zich voornamelijk bezig met valide sporters, waardoor het minder bekend is op welke manier het systeem eruitziet voor sporters met een beperking en hoe TIDS toegepast wordt om sporters met een beperking door te laten stromen naar de topsport. Dit vormt dan ook de basis voor het huidige onderzoek waarbij TIDS gebruikt wordt om de doorstroom van breedte- naar topsport bij sporters met een beperking te analyseren.

3.2 Factoren van invloed op talentontwikkeling

Zoals beschreven in het theoretisch kader, heeft het AMO-model veel raakpunten met het *constraint led model* van Newell (1986 in: Dehghansai et al., 2020). Bij elk van de onderstaande hindernissen wordt het AMO-model (Marin-Garcia & Tomas, 2016) dan ook toegepast. *Ability* is hierbij van toepassing op de taak factoren, *motivation* sluit aan bij de individuele factoren en *opportunity* wordt het beste gecategoriseerd bij de omgevingsfactoren.

3.2.1 Individuele factoren

Individuele hindernissen bestaan, volgens het *constraint-led* model, uit structurele en functionele hindernissen (Newell, 1986 in: Dehghansai et al., 2020). De structurele hindernissen gaan over de fysieke lichaamseigenschappen van de sporter met een beperking (Dehghansai et al., 2020). Dit houdt in het al dan niet hebben van een beperking die van invloed is op de talentontwikkeling. Het talentontwikkelingsproces is afhankelijk van de gradatie van de beperking. Dit is minder van belang voor de literatuurstudie en deze zal dan ook meer de focus leggen op de functionele hindernissen. Functionele hindernissen beïnvloeden de persoonlijkheid en het gedrag van de sporter die van invloed zijn op de talentontwikkeling (Dehghansai et al., 2020)

In de wetenschappelijke literatuur over de motivatie van individuen neemt de self-determination theorie een centrale rol in. Deze theorie richt zich op de drie intrinsieke behoeften van individuen: competentie, verwantschap en autonomie die, mits ze aanwezig zijn, ontwikkelingen optimaal bevorderen (Ryan & Deci, 2000). Allen et al. (2013) vonden dat succes binnen de sport bepaald werd door de vaardigheden die een sporter bezit in het omgaan met de druk binnen de topsportwereld en tevens ook de bereidheid die een sporter heeft om te presteren. Daarnaast is de competentie die de sporters met een beperking bezitten van belang bij de individuele functionele hindernissen. Wanneer een sporter met een beperking intrinsiek gelooft dat hij of zij in de parasport kan excelleren, dan wordt

het makkelijker om zijn of haar ambitie te realiseren (Ryan en Deci, 2000). Zelfeffectiviteit is daarom van belang voor de doorstroom van de breedte naar de topsport. Echter, een systematische review van onderzoek naar het AMO-model beargumenteert dat extrinsieke motivatie, naast de intrinsieke motivatie, van groot belang is zijn voor de prestaties van een individu, waaronder erkenning van talent (Marin-Garcia & Tomas, 2016). Naast motivatie is uit de literatuur ook naar voren gekomen dat persoonlijkheid een belangrijke en bepalende factor is voor succes binnen de (top)sport (Allen et al., 2013). Allen et al. (2013) hebben hiervoor een systematische review gedaan over wat er binnen de wetenschappelijke literatuur bekend is over de invloed van persoonlijkheid op het succes van een individu binnen de sport. Voor de definitie van persoonlijkheid wordt gebruikgemaakt van Pervin & Cervone, (2010, pg 8 in: Allen et al., 2013) die benoemen dat persoonlijkheid het volgende inhoudt:

“Psychologische kwaliteiten van een individu die bijdragen aan de blijvende en onderscheidende patronen van voelen, denken en het gedrag van een individu” (Pervin & Cervone, 2010, p. 8)

Zo vonden Allen et al. (2013) dat vele topatleten extravert en emotioneel stabiel waren dan de gemiddelde breedtesporters (Egloff & Jan Gruhn, 1996; Kirkcaldy, 1982a; Williams & Parkin, 1980 in: Allen et al., 2013). Tevens is het gemakkelijk vormen van gewoontes ook van belang om als sporter succes te creëren binnen zijn of haar respectievelijke sport (Griffith, 1930 in: Allen et al., 2013). Concluderend hebben Allen et al. (2013) een effect gevonden binnen de wetenschappelijke literatuur van persoonlijkheid op het succes van de sport. Echter, ze beargumenteren dat er verder vervolgonderzoek gedaan moet worden naar precieze grootte van het effect van persoonlijkheid op succes binnen de sport.

3.2.2 Omgevingsfactoren

De literatuur over de invloed die de omgeving heeft op een sporter kan onderverdeeld worden in twee categorieën. Allereerst is er sprake van natuurlijke omgevingshindernissen en de hindernissen in de infrastructuur. Een van de grootste omgevingsbarrières zijn ontoegankelijke trainingsfaciliteiten voor sporters met een beperking (Fitzgerald, 2018; Darcy et al., 2020; Deghansai et al., 2020). Echter, deze toegankelijkheid van accommodaties is een eerste stap voor breedtesporters met een beperking om te beginnen met een sport, bij een vereniging. Naast een locatie hebben sporters ook middelen nodig om te kunnen sporten. Hierbij kan gedacht worden aan trainers, banen, sportrolstoelen, extra trainingsapparaten enzovoort. De sport kampt echter regelmatig met beperkte middelen, waardoor het onmogelijk is om alle sporters talentontwikkelingsprogramma's aan te bieden (Till & Baker, 2020). Een voorbeeld hiervan wordt gegeven door Darcy et al. (2020) die onderzochten verschillende barrières die van toepassing zijn op kinderen met een beperking binnen de sport. Een van de beperkingen die ze vonden was dat weinig trainers de expertise bezitten om kinderen met een beperking op een adequate wijze les te geven (Darcy et al., 2020). Door die beperkte middelen moeten er keuzes gemaakt worden over wie wel en wie niet les krijgt. Wellicht een aanname die gemaakt kan worden, in combinatie met de theorie over stigmatisering (Cunningham, 2019; Darcy et al., 2020), is dat valide sporters voorrang krijgen op talentontwikkelingsprogramma's en dat hierdoor het programma voor sporters met een beperking achtergesteld blijft. Een mogelijke oplossing voor de beperking in middelen zijn gecentraliseerde trainingsomgevingen (Kean et al., 2017 in: Deghansai et al., 2020). Kean et al. (2017 in: Deghansai et al., 2020) vonden dat gecentraliseerde

trainingsomgevingen een positieve toevoeging hadden voor sporters, aangezien de middelen dan geconcentreerd kunnen worden rondom één plek.

De tweede categorie in omgevingshindernissen zijn de sociaal-culturele en interpersoonlijke beperkingen. Sociaal-culturele beperkingen zijn vooral gekoppeld aan sociale overtuigingen en daarmee ook aan begrippen zoals diversiteit en inclusiviteit (Dehghansai et al., 2020). Diversiteit bevat zowel de objectieve als subjectieve verschillen tussen individuen in een samenleving (Cunningham, 2019, pg. 5). Het legt de basis voor stigmatisering wanneer een sporter met een beperking afwijkt van de normale standaard (Puwar 2004). Diversiteit kan op twee niveaus optreden: *surface-level* diversiteit en *deep-level* diversiteit. *Surface-level* diversiteit zijn de verschillen die geobserveerd kunnen worden, bijvoorbeeld afkomst, leeftijd of een eventuele fysieke handicap (Cunningham, 2019). *Deep-level* diversiteit zijn daarentegen de individuele karakteristieken die niet vanbuiten waargenomen kunnen worden (Cunningham, 2019). Hier valt religie, seksuele identificatie of gender identificatie onder. Dit onderzoek richt zich op het eerste niveau, *surface-level*, aangezien een fysieke beperking van een sporter snel opvalt en op basis van die waarneming passen mensen in de samenleving hun gedrag naar die sporter aan, aangezien ze worden gezien als *space invaders* (Puwar, 2004). Dit houdt in dat de samenleving het bestaansrecht van de sporters met een beperking niet accepteert en ze daarom niet opgenomen worden binnen sportend Nederland. Sporters met een beperking worden benadeeld door vele nationale sportsystemen (Independent Sport Panel 2009 in: Darcy et al., 2020). Darcy et al. (2020) beargumenteren het hebben van talent van belang is binnen de sport, maar de sociale mening van de samenleving is dat sporters met een beperking geen talent kunnen bezitten. Dit komt door het sociale idee van *ableism* waarbij instituties gericht zijn op *abledbodiedness* ofwel mensen zonder een beperking (Darcy et al., 2020). Onderzoek heeft aangetoond dat de negatieve attitudes die anderen hebben tegenover individuen met een beperking van invloed zijn op de participatie in de sport van sporters met een beperking (French and Hainsworth 2001; Moran and Block 2010 in: Fitzgerald, 2018; Darcy et al., 2020)

Inclusie is de mate waarin een individu zich betrokken voelt bij een groep en zich hierbij ook veilig voelt om zichzelf te zijn (Cunningham, 2019, pg. 7). Inclusie vindt altijd plaats binnen een groep, waardoor het sterk samenhangt met de interpersoonlijke omgevingshindernissen die een sporter kan ervaren. Interpersoonlijke omgevingshindernissen ontstaan door relaties tussen de sporter en zijn of haar trainer, vrienden, family enzovoort (Dehghansai et al., 2020). Darcy et al. (2020) vonden dat de attitudes die de samenleving heeft over kinderen met een beperking een negatieve invloed kan hebben op hoe betrokken die kinderen zich voelen binnen hun sport. Inclusie was dan ook volgens Darcy et al. (2020) bepalend voor participatie binnen de sport. Veiligheid is hierom een belangrijk begrip dat meegenomen is in het onderzoek en de topiclijst voor de interviews. Een aanname die gemaakt kan worden is dat een sporter die zich niet veilig voelt binnen een groep wellicht ook minder snel de sport die hij of zij beoefent zal continueren.

3.2.3 Taak factoren

De hindernissen in de taakfactoren gaan zowel over de vaardigheden die de sporters met een beperking hebben als de regels en parameters waarin de sport plaatsvindt (Dehghansai et al., 2020). Voor het rolstoeltennis is hier geen onderzoek, tot op heden, naar gedaan. Wel heeft de website van de *International Tennis Federation* (ITF) een pagina over de vaardigheden die rolstoeltennissers zouden moeten bezitten en daarnaast ook het classificatiesysteem die ze hanteren. Zo vindt de ITF dat een

rolstoeltennisser in de topsport moet kunnen bewegen in een sportrolstoel, de juiste grip moet hebben op het racket en bepaalde slagen moet kunnen uitoefenen (ITF, 2023). Hiervoor hanteert te ITF een specifiek classificatiesysteem. Wanneer een rolstoeltennisser niet voldoet aan de voorwaarde voor deze classificatie, dan zal hij of zij niet alle internationale wedstrijden mogen spelen, terwijl dat een cruciaal onderdeel is van de toprolstoeltennis sport (ITF, 2023). Dit classificatiesysteem van de ITF wordt gehanteerd om een eerlijk speelveld te creëren binnen de internationale wedstrijden (ITF, 2023). Ze opereren daardoor ook binnen twee verschillende klassen: de *Open Division* en de *Quad Division*. Spelers mogen in de *Open Division* wanneer ze een permanente beperking hebben wat resulteert in het verlies van functie in één of beide van de benen. Wanneer een speler ook een beperking heeft in zijn of haar bovenlichaam, denk aan armen of handen, dan mag die speler meedoen in de *Quad Division*. Voor de *Quad Division* is er een extra regel dat de speler minimaal functieverlies in drie ledematen moet hebben.

3.3 Conclusie

Concluderend oefenen drie categorieën van het *constraint-led* model (Newell, 1986 in: Dehghansai et al., 2020) zowel hinderende als bevorderende invloed uit op de talentontwikkeling van een sporter. Zo is de intrinsieke motivatie en persoonlijkheid van een sporter van belang, maar ook de toegankelijkheid van sportaccommodaties of de attitudes die de samenleving heeft tegenover sporters met een beperking. Daarnaast oefent de ITF nog een grote invloed uit met hun classificatiesysteem die bepalend is voor de mogelijkheid van de sporter met een beperking om in de (inter)nationale top te kunnen en te mogen spelen. Hierdoor kan de ene factor voor de ene sporter bevorderend werken, maar dezelfde factor kan voor een andere sporter weer belemmerend werken.

4. Methode

In dit hoofdstuk zal beschreven worden hoe het onderzoek naar de doorstroom van breedte- naar topsport bij rolstoeltennis in Nederland is uitgevoerd. De wetenschapsfilosofie, selectie van respondenten, analyse van de kwalitatieve data, de validiteit en de betrouwbaarheid van het onderzoek zal in meer detail worden beschreven. De beschrijving van de processen is zo nauwkeurig mogelijk gedaan, zodat dit onderzoek replicateerbaar is.

4.1 Onderzoeksbenadering

Dit onderzoek naar de hinderende of bevorderende factoren die van invloed zijn op de doorstroom van breedte- naar topsport bij rolstoeltennissers in Nederland betreft een exploratief onderzoek, waarbij de hoofdvraag nog niet eerder onderzocht is binnen de wetenschappelijke literatuur (Bryman, 2016). Het onderzoek is tevens interpretatief. Deze benadering richt zich op het achterhalen van de werkelijkheden die respondenten aan hun omgeving geven (Bryman, 2016). Iedere respondent kent zijn of haar eigen werkelijkheid en op basis van deze werkelijkheid geeft de respondent betekenis aan de context om zich heen. Deze werkelijkheid wordt gecreëerd door betekenisgeving, sociale constructies, verschillende interpretaties en is daardoor contextafhankelijk. Het ontstaat uit zowel de normen als de waarden die inherent zijn aan de respondent, als zijn of haar ervaringen gedurende het leven (Bryman, 2016).

Interpretatief onderzoek is hierdoor tevens kwalitatief (Bryman, 2016). Door het afnemen van interviews is het mogelijk om in beeld te brengen wat de verschillende werkelijkheden zijn van de respondenten. Iedere respondent heeft namelijk zijn eigen ervaring met het al dan niet doorstromen naar de topsport en de talentontwikkeling en -identificatie processen die hierachter zitten. Semigestructureerde interviews geven de onderzoeker de mogelijkheid om door te vragen op de reacties van de respondent. Dit geeft de onderzoeker een uitgebreider beeld van de situatie dan wanneer hij een vragenlijst zou afnemen (Bryman, 2016). Echter, kritiek op interpretatief onderzoek is dat de onderzoekers blootgesteld wordt aan de interpretatie die de respondent geeft aan zijn of haar eigen werkelijkheid (Skinner et al., 2015). Hierdoor is er ook een aanvullende documentanalyse meegenomen in het onderzoek waarbij de beleidsdocumenten het gecreëerde beeld van de werkelijkheid van de respondenten zal aanvullen of tegenspreken. De beleidsdocumenten zijn namelijk ook een interpretatie vanuit de werkelijkheid zoals die door de KNLTB wordt ervaren. Hierdoor zijn ze ook vanuit een interpretatieve invalshoek onderzocht.

4.2 Dataverzameling

4.2.1 Documentanalyse

Data voor dit onderzoek is verkregen via twee dataverzamelmethodes: documentanalyse en semigestructureerde interviews. Allereerst heeft documentanalyse plaatsgevonden om een contextuele achtergrond te bieden over hinderende en bevorderende factoren en de bestaande talentidentificatie en -ontwikkelingssystemen. Een documentanalyse bestaat uit zowel publieke als persoonlijke documenten (Skinner et al., 2015). Echter, dit onderzoek heeft zich gericht op (beleids)documenten die de KNLTB publiekelijk beschikbaar heeft gesteld. Deze keuze is gemaakt, aangezien deze documenten toegankelijk zijn voor het grote publiek en daardoor nagekeken kunnen worden door de lezer van dit onderzoeksverslag. Tevens worden publieke documenten geschreven met de motivatie om een moment vast te leggen waar later op teruggekeken kan worden en waarbij het

moment op een later moment ook nog geëvalueerd kan worden (Lincoln & Guba, 1985 in Skinner et al., 2015). Niet alleen de beleidsdocumenten van de KNLTB worden geanalyseerd in de documentanalyse, maar ook verschillende beleidsdocumenten van de KNLTB. Het centrale thema waar binnen de beleidsdocumenten naar gezocht is, is de organisatie van talentontwikkeling voor sporters met een beperking binnen Nederland en de factoren die deze talentontwikkeling bevorderen of hinderen. De drie coderingstappen, open, axiaal en selectief, hebben deze zoektocht ondersteund. Het zoeken van de juiste documenten is systematisch uitgevoerd aan de hand van vier stappen (Skinner et al., 2015). Allereerst is gezocht naar beleidsdocumenten die voldeden aan het centrale thema: talentidentificatie en -ontwikkeling. Vervolgens was het bekend naar welk type bronnen gezocht moest worden en werden soortgelijke bronnen opgezocht. De derde stap was om te beginnen aan het coderingsproces, dat hieronder wordt toegelicht, en aan de hand daarvan checken of er meer bronnen bestonden die voldeden aan het centrale thema en de axiale codes die voortkwamen uit het coderingsproces. De laatste stap was het selectief coderen en het aanpassen van de gebruikte theorie die beschreven is in het theoretisch kader. De documentanalyse richtte zich voornamelijk op rolstoeltennis, maar er zaten ook enkele documenten tussen die zich op de bredere paralympische sport richtten. De inzichten die voortkwamen uit de documentanalyse zijn vervolgens opgenomen in de topiclijst en bevestigd in de semigestructureerde interviews.

4.2.2 Semigestructureerde interviews

Voor dit onderzoek is gebruikgemaakt van zowel een aanvullende documentanalyse als semigestructureerde interviews. Deze interviews vormen de kern van de verkregen data. Interviews waren voor dit onderzoek een waardevolle methode van dataverzameling, aangezien ze de onderzoeker de mogelijkheid geven om door te vragen naar de werkelijke betekenis die de respondent geeft aan zijn of haar ervaringen, normen en waarden (Skinner et al., 2015)

Het onderzoek is interpretatief van aard, maar het theoretisch kader was wel van belang voor het bedenken van de topics die beschreven staan in de topiclijst. Dit gaf namelijk zowel richting en houvast als de mogelijkheid om diepgaandere vragen te stellen die van belang waren bij het beantwoorden van de onderzoeksvraag (Bryman, 2016). Voor dit onderzoek zijn drie doelgroepen uitgenodigd: breedtesportrolstoeltenissers, topsportrolstoeltenissers en trainers van verenigingen of de KNLTB. Hiervoor zijn dan ook twee verschillende topiclijsten opgesteld. In de eerste topiclijst ligt de focus op rolstoeltennisbreedtesporters die de ambitie hebben om door te stromen naar de topsport (bijlage 1). In deze topiclijst zijn tevens extra vragen toegevoegd die nog van toepassing zijn bij de interviews van de rolstoeltennistopsporters. De tweede topiclijst is gebruikt voor trainers van verenigingen en de KNLTB, waarbij de vraagstelling is aangepast naar hoe zij, vanuit hun eigen perspectief, de doorstroom van breedte- naar topsport binnen het rolstoeltennis in Nederland ervaren (bijlage 2). Alle interviews zijn opgenomen en later getranscribeerd, wat de basis heeft gevormd voor de analyse. Bij het transcriberen van het interview is ook de setting, lichaamstaal en context kort beschreven, aangezien dit van invloed kan zijn op hoe de respondent in de momentopname van het interview de werkelijkheid heeft omschreven (Skinner et al., 2015).

4.2.3 Respondenten

Voor dit onderzoek zijn drie doelgroepen benaderd waarbij de assumptie is gemaakt dat de gekozen respondenten waardevolle kennis bezitten over de hoofdvraag inclusief haar deelvragen (Skinner et al., 2015). Om de verhoudingen tussen de rolstoeltennisbreedtesporters en rolstoeltennistopsporters

juist weer te geven in dit onderzoek, is ervoor gekozen om meer breedtesporters dan topsporters te benaderen. Zowel bij de rolstoeltennis- als bij de valide sport is de breedtesport groep significant groter dan de topsportgroep. Allereerst zijn tien breedtesporters uitgenodigd die op de rolstoeltennisranglijst op positie zes tot en met veertien stonden. Het mailadres van deze respondenten was bekend bij de KNLTB doordat ze meededen aan de rolstoeltennisranglijst toernooien. Zes van de tien benaderde respondenten stonden open voor participatie aan het onderzoek. De participerende respondenten bestonden uit twee vrouwen en vier mannen waarvan de gemiddelde leeftijd vijfendertig jaar was. De zes respondenten wonen allemaal in een andere provincie: Utrecht, Gelderland, Noord-Holland, Overijssel, Noord-Brabant en Drenthe. De tweede doelgroep die benaderd is voor het onderzoek waren Nederlandse topsporters binnen het rolstoeltennis. Vier respondenten zijn uitgekozen en benaderd door de coördinator rolstoeltennis waarvan twee respondenten A-status spelers zijn en twee respondenten de subtop van Nederland representeren. Vervolgens zijn vier respondenten persoonlijk benaderd door de onderzoeker voor een uitnodiging van de interviews. Alle respondenten waren enthousiast, maar uiteindelijk zijn de interviews gehouden met twee subtopspelers, van wie één vrouwelijke en één mannelijke subtopsporter. De andere twee topsporters waren afgevalen doordat hun drukke agenda's het niet toelieten om tijd vrij te maken voor het interview. De gemiddelde leeftijd was vijfentwintig jaar en ze kwamen beiden uit de regio's Noord- en Zuid-Holland. Voor zowel de breedte- als de topsporters is alleen van sommige respondenten bekend of ze op een vroege of late leeftijd in een rolstoel terecht zijn gekomen. De reden hiervoor is dat de respondenten de ruimte hebben gekregen om dit te vertellen in het interview, maar gezien de gevoeligheid die deze vraag met zich mee kan brengen is hij niet direct gesteld in het interview. De laatste benaderde doelgroep zijn trainers vanuit ofwel een vereniging ofwel de KNLTB. De bondscoach is persoonlijk benaderd met de vraag of trainers aangedragen kunnen worden voor het onderzoek. Hieruit kwamen twee mannelijke trainers van de KNLTB naar voren. Verder heeft de coördinator rolstoeltennis een advies gegeven over welke verenigingen het beste zijn om te benaderen. Vanuit deze twee verenigingen zijn er ook twee trainers naar voren gekomen die geïnteresseerd waren om mee te doen uit het onderzoek. De gemiddelde leeftijd van deze trainers was 35 jaar oud.

Bij de benadering en het interviewen van respondenten waren twee ethische overwegingen van belang (Bryman, 2016). Allereerst is gezorgd voor *informed consent*, waarbij de respondenten informatie kregen over het onderzoek, zodat ze een geïnformeerde beslissing konden nemen over het al dan niet participeren in het onderzoek (Bryman, 2016). Dit werd via de mail gecommuniceerd naar de respondenten. Er is gekozen om de respondenten mee te delen dat het onderzoek ging over de doorstroom van breedte- naar topsport, maar de topiclijst was niet gedeeld met de respondenten. Dit was om te voorkomen dat respondenten zich konden voorbereiden op de vragen die gesteld zouden worden tijdens het interview (Bryman, 2016). Een tweede ethische kwestie van belang was het waarborgen van anonimiteit en vertrouwelijkheid (Bryman, 2016). De respondenten konden niet anoniem geïnterviewd worden, maar er is wel vertrouwelijk omgegaan met hun persoonlijke gegevens en antwoorden. Zo hebben de respondenten willekeurig een getal toegewezen gekregen, waarbij alleen de onderzoeker weet welk getal bij welke respondent hoort. Dit getal wordt gebruikt om in het resultatenhoofdstuk naar respondenten te verwijzen waarvan citaten gebruikt zijn. Alle respondentnummers zijn terug te vinden in bijlage 10.3. Verder worden er in de transcripten geen namen genoemd van de respondent en worden de transcripten niet gedeeld zonder toestemming van de respondent. Ook in het resultatenhoofdstuk zal een uitspraak van een respondent niet direct teruggeleid kunnen worden naar de sporter of trainer.

4.3. Data-analyse

Bij een kwalitatief-interpretatief onderzoek hoort ook kwalitatieve data-analyses, het proces waarbij de kwalitatieve data vertaald worden naar een begrip en interpretatie van de werkelijkheid die de hoofdvraag van het onderzoek kan beantwoorden (Skinner et al., 2015). In dit huidige onderzoek is verricht vanuit een inductieve werkwijze waarbij de uitspraken van de respondenten als uitgangspunt gebruikt zijn. Echter, het onderzoek is niet volledig inductief want de uitspraken van de respondent werden geïnterpreteerd vanuit het beschreven theoretische kader. Hierbij is de theorie niet alleen gebruikt om een relatie te leggen tussen de data vanuit de respondenten, maar ook om die data te structureren. Deze structurering van de data uit zowel de documentanalyse als de semigestructureerde interviews is ondersteund door drie coderingsstappen. Hierbij worden codes toegewezen aan data die potentieel van theoretisch belang waren voor de beantwoording van de onderzoeksvraag: open, axiaal en selectief coderen (Skinner et al., 2015). Allereerst vond open codering plaats waarbij de data gecategoriseerd zijn aan de hand van codes die bedacht werden tijdens het lezen van het interview transcript of het document (Bryman, 2016). Vervolgens werd axiaal coderen toegepast waarbij de open codes gebundeld werden onder een grotere categorie. Een voorbeeld is dat er veel open codes waren over wat de doorstroom van breedte- naar topsport financiële bemoeilijkte. Alle open codes zijn vervolgens onder de axiale code financiële hindernissen neergezet. Deze categorisering heeft plaatsgevonden door data met elkaar te vergelijken en vervolgens te conceptualiseren. Bij de laatste coderingsstap, selectief coderen, zijn de axiale codes geanalyseerd op de relaties die de codes hebben met andere axiale codes en is, met behulp van de theorie, de structuur van de analyse bepaald. Eén van de grootste kritieken op het coderingsproces is dat de context waarbinnen de respondent iets zegt verloren gaat (Bryman, 2016). Deze kritiek is in dit onderzoek opgevangen door de transcripten van de interviews evenals een uitgebreide codeboom te bewaren, zodat er altijd de mogelijkheid bestaat dat teruggezocht kan worden in welke context de respondent iets heeft gezegd.

4.4 Betrouwbaarheid en validiteit

4.4.1 Betrouwbaarheid

Een betrouwbaar onderzoek is een onderzoek dat elke keer dezelfde resultaten produceert (Bryman, 2016). Doordat er bij kwalitatief onderzoek interpretatie wordt gegeven aan een context, is het lastig om te analyseren of de methode betrouwbaar is. Een manier om de betrouwbaarheid te vergroten is door transparant te zijn over het onderzoek en de methode (Bryman, 2016). Zo is de methode van dit onderzoek in detail beschreven, waardoor het makkelijker wordt voor een onafhankelijke partij om het onderzoek te reproduceren. Het afnemen van semigestructureerde interviews in plaats van ongestructureerde interviews, is gebruikt om de betrouwbaarheid van het onderzoek te vergroten, want bij dit type interview wordt gebruikgemaakt van een topiclijst die een derde partij kan overnemen bij het repliceren van dit onderzoek. Tevens zijn de interviews opgenomen en getranscribeerd, zodat er een check gedaan kan worden op de conclusies die uit de interviews getrokken zijn. Deze stappen zijn genomen om te zorgen voor een betere transparantie en dragen hiermee aan de betrouwbaarheid van het onderzoek naar de doorstroom tussen breedte- en topsport binnen Nederlands rolstoeltennis (Bryman, 2016).

4.4.2 Validiteit

Validiteit verwijst naar de mate waarin de methode de werkelijke betekenis van het concept goed weergeeft (Bryman, 2016). Zowel de interne als externe validiteit van het onderzoek moet verantwoord worden. De interne validiteit houdt in dat de methode van het onderzoek meet wat die moet meten (Skinner et al., 2015). Belangrijk hierbij is dat de begrippen goed gedefinieerd zijn en de onderzoeker helder is geweest over de operationalisering van het gebruikte theoretische model. In dit onderzoek komt dit naar voren in het hoofdstuk over het theoretisch kader, waarbij de begrippen telkens geoperationaliseerd worden aan de hand van hoe ze in dit onderzoek gebruikt worden. Bij dit huidige onderzoek zijn semigestructureerde interviews gebruikt om de interne validiteit te vergroten, doordat deze vorm van interviewen de mogelijkheid biedt om door te vragen en om zo achter de betekenissen te komen die respondenten geven aan hun werkelijkheid. De externe validiteit heeft betrekking op de generalisatie van het onderzoek, namelijk of de resultaten van het onderzoek toepasbaar zijn op andere contexten (Skinner et al., 2015). Dit onderzoek naar de doorstroom in het Nederlandse rolstoeltennis landschap focust zich wel op Nederland en de KNLTB, maar andere landen, sportbonden en sporters zouden inspiratie kunnen halen uit de resultaten die weergegeven worden in dit onderzoek.

5. Resultaten

5.1 Hinderende factoren van invloed op doorstroom breedte naar topsport rolstoeltennis

In deze eerste paragraaf komen de belangrijkste hindernissen aan bod die zowel de rolstoeltenissers als de trainers bij verenigingen en KNLTB ervaren op het gebied van doorstroom van breedte- naar topsport. De hindernissen zijn gerangschikt op meest benoemd naar minst benoemd door verschillende respondenten. Verder geeft bijlage 3 meer detail over de demografische gegevens van de respondenten waaruit deze resultaten voortkomen. Tevens worden de doelgroepen als volgt aangeduid in zowel het resultaten als het analysehoofdstuk:

1. subtopsporters worden aangeduid als de doelgroep topsporter;
2. breedtesporters met een ambitie om de topsport te halen worden aangeduid als breedtesporters;
3. in de resultaten en analyse wordt altijd het onderscheid gemaakt tussen trainers van de KNLTB en trainers van verenigingen.

5.1.1 Financiële hindernissen

De financiële hindernissen zijn door elf van de twaalf respondenten genoemd tijdens de interviews. Tevens is dit de enige hindernis die door alle respondenten meerdere keren werd benoemd gedurende het interview. De respondenten benoemden dat tennis in het algemeen, maar vooral rolstoeltennis een kostbare sport is. Er werd zelfs naar verwezen als een *“elitesport”* (R3). Diezelfde respondent benoemde dat de kosten van een rolstoeltennis jaar, inclusief trainingen, toernooien, reizen en materialen tussen de € 4000 en € 7500 lagen. *“Werken naast je topsportambitie is noodzakelijk”* (R11). Ook de topsporters die geïnterviewd zijn benoemen dat ze financieel krom hebben gelegen en in de situatie kwamen waarin ze moesten besluiten om wel of niet door te gaan in de topsport. Hierbij werden grote financiële risico's in acht genomen. Een respondent heeft dan ook het volgende bekend: *“als ik toen had geweten wat ik nu weet, had ik de stap niet gezet”* (R1).

De meeste kosten voor de rolstoeltenissers zitten in het kopen van materiaal, inschrijven en reizen naar (inter)nationale toernooien, het classificatieproces, de baanhuur om te trainen en het betalen van een privétrainer. Nu is een privétrainer niet noodzakelijk voor alle breedtesporters, maar zowel breedte- als topsporters geven aan dat het vrijwel noodzakelijk is om zo'n privétrainer te hebben als je beter wilt worden in de sport. Echter, de meeste breedtesporters kunnen die trainer niet betalen want gemiddeld liggen de kosten rond de € 60 per uur. Hierdoor blijven de breedtesporters alsnog trainen in hun trainingsgroep, waar ze te maken hebben met trainers op verenigingen die minder kennis hebben over rolstoeltennistrainingen en waarbij een groot niveauverschil zit tussen de deelnemers in de trainingsgroep. Beide hindernissen worden verderop nader toegelicht. De (inter)nationale toernooien waren een andere grote kostenpost en meedoen aan toernooien is voornamelijk voordelig voor de talentontwikkeling van de speler, want in de breedtesport dekt het prijzengeld slechts de hotel- en reiskosten. Pas in de topsport, bij A-status spelers, wordt het lucratiever om het prijzengeld te winnen. Zelfs de subtop, die bij de bond trainen, maken verlies op een toernooi: *“Je moet nog internationaal gaan spelen waar je per toernooi gewoon € 1000 verlies gaat draaien”* (R1). In de valide tennissport zie je soms dat sponsors een groot financieel deel van de sporter kunnen oppakken, maar voor rolstoeltenissers, vooral in de breedtesport, is het veel lastiger om sponsors te werven, aangezien er andere regels gelden dan bij valide tennissers: *“Volgens mij is er ook een regel, bijvoorbeeld bij Nike of bij The Armour, dat je top vijf van de wereld moet staan om een contract te*

kunnen hebben, terwijl bij de valide tennis spelers in de top 100 al een contract hebben. Dat is niet helemaal eerlijk natuurlijk.” (R11)

Concluderend zijn de financiële risico's die breedtesporters moeten nemen groot. Zelfs al komt een breedtesporter binnen bij de bond en vertegenwoordigt hij of zij Nederland in de subtop, dan zijn er nog steeds grote financiële kostenposten voor de speler.

5.1.2 Betrokkenheid en zichtbaarheid KNLTB

Een tweede grote belemmering, vooral onder de breedtesporters, was de betrokkenheid van de KNLTB die ze ervoeren. Het overkoepelende idee dat bij de breedtesporters heerste was dat de KNLTB geen steun aan de breedtesporters biedt. De ervaring die ze deelden was dat de KNLTB een klein en select groepje steun biedt, de topsporters, en de rest, de breedtesporters, wordt niet meegenomen. Dit idee heerste ook bij trainers van verenigingen die rolstoeltennis ondersteunen: *“Wij zijn wat dat betreft een soort ondergeschoven kind en wie hard schreeuwt die krijgt het meest. We zijn al veel sneller gewend om ons wat meer te schikken in het geheel en nemen ook sneller het genoegen met het een of het ander”* (R4). Ook respondenten van de KNLTB geven toe dat er minder geïnvesteerd wordt in de breedtesport: *“spelers die de top niet gaan bereiken, daar doen we dan eerlijk gezegd ook inderdaad niet zoveel voor”* (R8). Dit komt doordat de KNLTB het lastig vindt om rolstoelerspelers, die tussen de top- en breedtesport invallen, te faciliteren, aangezien ze vaak te oud zijn voor de jeugdgroep, maar het niveau van de topgroep binnen Nederland niet hebben.

In verschillende interviews werd benoemd dat bij de rolstoeltennisranglijsttoernooien (RRT's) niet alleen het gebrek aan betrokkenheid van de KNLTB naar voren komt, maar ook het gebrek aan zichtbaarheid. Er zit geen extra niveau tussen de hoofdcategorie van de RRT's en de subtop in Nederland. Alle breedtesporters met de topsportambitie doen daardoor mee in die hoofdcategorie, waarbij ze niet hoger dan de nummer vijf of zes op de ranglijst zullen komen. De reden hiervoor is het grote niveauverschil dat heerst tussen de breedte- en de topsporters die beide op dezelfde ranglijst staan. Door middel van hun ranglijstpositie komen de breedtesporters minder in beeld bij de KNLTB. Tevens is de beperkte zichtbaarheid en toegankelijkheid van de KNLTB bij de breedtesporters ook hinderend, omdat ze zich niet uitgenodigd voelen om op de KNLTB af te stappen en vragen te stellen. Tevens benoemt een respondent dat de benadering lastiger gemaakt wordt, doordat ze ervaren dat de bond niet luistert: *“De trainer van mijn vereniging heeft daar wel beelden van voor wat er goed zou zijn en hij geeft echt wel aan wat hij belangrijk vindt en wat volgens hem zou moeten, alleen daar wordt niet goed naar geluisterd”* (R5). In sommige gevallen zien de breedtesporters wel een KNLTB trainer of medewerker, maar dan wordt er alleen aandacht besteed aan de jeugdselectie en niet aan de rest van de breedtesporters. Door deze beperkte zichtbaarheid en ontoegankelijke houding benoemen de breedtesporters dat het lastig is voor hen om toenadering te zoeken bij de bond. Deze afstandelijkheid zorgt er bij breedtesporters ook voor dat ze ervaren dat de informatievoorzieningen en communicatie met de bond slecht verloopt: *“ik word bijna niet geholpen en dat vind ik wel jammer, terwijl ik wel die ambitie heb alleen weet ik de weg en de route niet”* (R3). Breedtesporters weten niet wat de route naar de top is en ze krijgen ook geen antwoord vanuit de bond. Dit geldt ook voor andere vragen over hoe het classificatiesysteem werkt of hoe spelers in contact kunnen komen met een keuringsarts. Het zijn vele kleine vragen die van belang zijn voor de talentontwikkeling van de sporter, alleen de breedtesporter komt er zelf niet uit.

5.1.3 Niveauverschil

Niveauverschil werd door 75% van de respondenten beschreven als een belemmering voor de doorstroom van de breedte- naar de topsport. Allereerst bestaat er een groot niveauverschil tussen de top- en breedtesporters waarbij de topsporters alsmaar beter worden en het niveau van de breedtesporters achterblijft op deze ontwikkeling. Hierdoor is het huidige niveauverschil niet alleen groot, maar voorzien de respondenten ook een sterke toename in dit niveauverschil in de toekomst. Voor topsporters zorgt dit niveauverschil ervoor dat het niet aantrekkelijk is om extra aandacht te investeren in de verbetering van de breedtesport. *“Eigenlijk vinden ze niet dat wij welkom zijn en andersom hebben we er bar weinig aan om nationaal te spelen”* (R1). Aan de andere kant van het spectrum zorgt het niveauverschil bij breedtesporters ervoor dat hun ambitie voor de topsport vermindert: *“door dit niveauverschil is er op een gegeven moment geen doel meer om hoger op te komen, omdat de top vijf zo veel beter zijn dan de rest dat je er ook niet meer kan komen”* (R9). Het niveauverschil bij de spelers kan wellicht verklaard worden, doordat er ook een groot niveauverschil zit tussen de trainers van de KNLTB en trainers op een vereniging. Deze laatste doelgroep mist de kennis en ervaring om goede lessen aan te bieden en vaak ligt de focus bij trainers meer op het lesgeven van valide tennissers dan rolstoeltennissers. Bij T.C. Houten en T.V. Rapiditas zijn er bijvoorbeeld wel trainers die hun volledige aandacht geven aan rolstoeltennissers.

Binnen de rolstoeltenniswereld in Nederland is er niet alleen een groot niveauverschil tussen de doelgroepen, maar ook binnen de doelgroepen. Zo is er een groot niveauverschil binnen de breedtesport. Dit hindert de doorstroom naar de topsport, omdat maatwerk vervolgens lastig leverbaar is: *“andere handicaps zijn letterlijk andere uitdagingen op de baan, dus hebben ze maatwerk echt nodig”* aldus een trainer bij de tennisbond (R8). Nationaal betekent dit dat rolstoeltennissers in de Nederlandse breedtesport altijd tegen dezelfde spelers spelen, want er is geen nieuwe aanwas binnen de groep. Dit maakt het voor breedtesporters ook minder aantrekkelijk om nationaal te blijven spelen. Echter, zoals later in dit hoofdstuk beschreven zal worden, zorgt het classificatiesysteem voor een grote belemmering om uit dit nationale circuit te komen.

5.1.4 Faciliteiten

Binnen Nederland zijn er maar enkele faciliteiten die breedtesporters ondersteunen in hun ambitie om in de toprolstoeltennis sport terecht te komen. Uit de documentanalyse kwam naar voren dat de KNLTB beschrijft dat spelers bij zestig tennisverenigingen terechtkunnen (KNLTB, z.d.-e), dit in vergelijking tot de 1650 tennisverenigingen waar valide tennissers terechtkunnen (KNLTB, z.d.-d). Het kan voor rolstoeltennissers daardoor lastig zijn om een passende vereniging te vinden bij hun ontwikkeling en ambitie (KNLTB, z.d.-b). Wel zijn er enkele verenigingen binnen Nederland die graag rolstoeltennissers met hun ambitie willen helpen. Enkele voorbeelden zijn: T.C. Houten, T.V. Nieuwe Sloot & T.V. Rapiditas. Zo wil T.C. Houten in Midden-Nederland een van de grotere aanbieders van rolstoeltennis worden. Echter, deze verenigingen zijn gecentraliseerd in Midden-Nederland en Nijmegen waardoor rolstoeltennissers lange afstanden moeten reizen voor hun trainingen. Trainers van verenigingen en breedtesporters ervaren ook dat de opkomst van padelbanen in Nederland gaat zorgen voor problemen met de faciliteiten voor rolstoeltennissers. Door deze opkomst verdwijnen er in Nederland veel indoor tennisbanen. Juist deze banen zijn geschikt voor rolstoeltennissers om op te spelen en te trainen, omdat ze de juiste ondergrond hebben. De ondergronden van de buitenbanen zijn minder geschikt omdat de rolstoel daarin weg kan zakken. De lange reisafstanden en verdwijning van

binnenbanen zijn de belangrijkste twee factoren die ervoor zorgen dat rolstoeltennissers minder vaak kunnen trainen en daarbij minder hun talent kunnen ontwikkelen.

5.1.5 Sociale omgeving

Een andere factor die naar voren werd gebracht gedurende de interviews was dat er, niet alleen op niveau gebied, maar ook op sociaal gebied, een grote kloof was tussen de top- en de breedtesporters. Zowel de top- als de breedtesporters brachten dit naar voren: *“stukje afgunst of misgunnen wat heel erg heerst binnen het nationale circuit”* (R1). Een andere respondent binnen de breedtesport benoemt tevens dat ze veelal te maken hebben met in- en outgroups waarbij ze zich zowel buitengesloten voelen bij de KNLTB en haar topsporters als bij de valide tennissers: *“valide spelers willen niet in een groepje met rolstoelers”* (R5). Tevens zijn er breedtesporters geweest die te horen hebben gekregen dat ze niet thuishoren binnen de KNLTB. Een van de respondenten heeft aangegeven dat de mindset van de KNLTB een van de dingen was die hem ertoe heeft gebracht de topsport zelf ook minder leuk te vinden en te twifelen aan zijn topsportambitie. Het gevoel dat de KNLTB alleen maar gefocust is op de topsport heerst heel erg, waardoor de respondent ervaarde dat er weinig ruimte over was voor andere mentale aspecten van de sport zoals plezier maken. *“Het gaat niet alleen maar om de topsport. Bedenk dat als iemand niet zo’n goede dag heeft, wees daar ook op alert, ga daar ook mee aan de slag, want het blijven allemaal mensen”* (R11). Hier werd ook benoemd dat jonge spelers die meedoen aan het talentenprogramma niet de ruimte ervaren om hiervan iets tegen de trainers te zeggen, gedeeltelijk ook omdat ze bang zijn dat ze vervolgens uitgeselecteerd worden. Juist bij de documentanalyse kwam naar voren dat rolstoeltennislerearen essentieel zijn om spelers te motiveren en stimuleren en daarom juist ook het mentale aspect van topsport mee moeten nemen in hun trainingen (KNLTB, 2021b).

Niet alleen de sociale omgeving rondom de KNLTB en de topsporters is van invloed, maar ook de omgeving van vrienden en familie. Zo ervaren de trainers van de KNLTB dat jonge breedtesporters met een beperking veelal beschermd worden door hun eigen omgeving, voornamelijk hun familie. Hierdoor leren ze niet zelfstandig omgaan met problemen of onbekende situaties. Ook ervaren de trainers dat feedback geven lastiger is, want de jeugdspelers hebben minder te maken gehad met kritiek. *“Er worden meer dingen voor je gedaan dan dat je de kans krijgt om problemen zelf op te lossen. Het kan denk ik twee kanten op. Je kan juist heel zelfstandig worden door je handicap, maar ik denk zeker in deze tijden dat kinderen ook heel beschermd worden.”* (R8).

5.1.6 Coaching

Zowel de breedtesporters als de topsporters ervaren dat een gebrek aan goede coaching een belangrijke hinderende factor is voor de doorstroom richting de topsport. Nederland heeft te weinig trainers met gespecialiseerde kennis over rolstoeltennis. Een belangrijk verschil in kennis met valide tennis is dat trainers bij verenigingen kennis moeten hebben over rolstoeltechnieken: *“vooral het rijden en bewegen, dat is wel belangrijk om daar gespecialiseerd in te zijn.”* (R7). De KNLTB biedt applicaties aan die trainers van verenigingen kunnen volgen om beter te worden in het lesgeven van rolstoeltennistrainingen. *“Echter, deze applicaties zijn niet allesomvattend en ze missen heel veel informatie over het technische detail, zoals de verschillende slagen en het bewegen in een rolstoel, informatie hoe trainers om moeten gaan met het niveauverschil en wat de handvatten zijn voor talentherkenning”* (R10).

Naast een gebrek aan kennis en ervaring is er ook een gebrek aan het aantal trainers op verenigingen die er in Nederland zijn. *“Als we even in Nederland kijken, zijn er niet zo heel veel trainers en coaches die zich alleen maar richten op het rolstoeltennis. Vaak zijn het trainers die een applicatiecursus hebben gedaan voor het rolstoeltennis en daarmee aan de slag gaan, maar totaal geen idee hebben hoe je nou in je mobiliteit zit”* (R4). Binnen Nederland zijn er wel enkele verenigingen die goede coaching en begeleiding hebben, maar *“wanneer je het vergelijkt met een valide speler, die een goede trainer wil, die kan overal terecht en wanneer diezelfde speler in een rolstoel zit, moet hij of zij ineens een stuk verder reizen om bij dezelfde soort faciliteiten toegang te krijgen”* (R8).

5.1.7 Classificatie

Classificatie is een factor binnen de gehandicaptensport die bepaalt of een sporter bij de bondselectie binnenkomt. Een belemmering die zich hierbij voortdoet, is dat de bond allereerst kijkt naar de handicap van de sporter, voordat talent überhaupt wordt meegenomen in de overweging. De KNLTB ervaart dit niet als een hindernis, want ze doen het *“om de bittere pil voor te zijn”* (R2). Wanneer sporters met een beperking zich niet volgens het classificatiesysteem van de *International Tennis Federation* (ITF) kunnen classificeren, dan mogen ze na hun 18^e niet meer deelnemen aan de internationale topsport. Door de uitsluiting in de jeugd te maken, hoopt de KNLTB de teleurstelling te kunnen verkleinen. Echter, de breedtesporters kijken hier heel anders tegenaan en vinden het discriminatie tegen bepaalde handicaps: *“en dan moet je ook ineens bezig zijn met je handicap, want daar heb je het weer: die hokjes en die vakjes en wij worden al zo veel in hokjes en vakjes geplaatst en daar moeten we eens een keer vanaf”* (R12). Tevens waren breedtesporters van mening dat het classificatiesysteem, en hoe die gebruikt wordt voor de bondselectie, de breedtesport stagneert. Bij een handicap die niet classificeerbaar is mag je nationaal spelen, maar op internationaal niveau kan je niet verder doorgroeien, doordat de sporter niet mee mag doen aan de betere toernooien. Hierdoor zijn de breedtesporters van mening dat ze hun tennisspel ook niet verder kunnen ontwikkelen.

5.1.8 Overige hindernissen

Alle beperkingen die door vier of meer respondenten zijn benoemd, zijn hierboven beschreven. Deze paragraaf richt zich op de hindernissen die minder vaak in de interviews benoemd zijn. Drie respondenten beschreven nog dat leeftijd een hinderende rol speelt, omdat een speler die op oudere leeftijd in een rolstoel terechtkomt, minder makkelijk de topsport binnen kan komen dan een jeugdspeler. Tevens werken sommige gezondheidsproblemen van individuele respondenten belemmerend in hun topsportcarrière, aangezien ze bijvoorbeeld vaak op de operatietafel liggen. Een laatste belemmering die benoemd werd was de omgeving van de respondenten waarbij scholen, de gemeente of verenigingen het belang niet inzagen van rolstoeltennis en om de spelers te ondersteunen in hun talentontwikkeling.

5.2 Bevorderende factoren van invloed op doorstroom breedte naar topsport rolstoeltennis

De respondenten benoemden meer hinderende dan bevorderende factoren op de doorstroom naar de topsport. Toch werden verschillende factoren benoemd die wel bevorderend werken. Eén daarvan was het hebben van het juiste netwerk met de juiste contactpersonen die werd ervaren door zowel de top- als de breedtesporters. De KNLTB is dit aan het faciliteren door binnen de organisatie twee contactpersonen aan te stellen: de rolstoeltennisbondscoach en de coördinator rolstoeltennis, die zich meer richt op de breedtesporters. Bovendien benoemt de KNLTB in de interviews dat trainers van de KNLTB aanwezig zijn bij de RRT's en bij verenigingen en daarbij ook zichtbaar zijn in hun KNLTB kleding.

Echter, zoals bij de hinderende factoren beschreven, is de zichtbaarheid van deze trainers en contactpersonen bij de KNLTB onvoldoende bekend bij het merendeel van de breedtesporters.

Een van de hinderende factoren die benoemd werd was de aanwezigheid van faciliteiten. Echter, in de geanalyseerde beleidsdocumenten stond dat rolstoeltennissers in Nederland bij zestig verschillende verenigingen terecht kunnen en tevens dat de trainers op de meeste van deze verenigingen begeleiding krijgen vanuit de KNLTB (KNLTB, z.d.-e). Door het ontwikkelingsprogramma rolstoeltennis, zijn deze verenigingen gerangschikt (goud, zilver, brons) op basis van hun positionering binnen het rolstoeltennislandschap. Zo kan de KNLTB ook gericht de vereniging ondersteunen en stimuleren om rolstoeltennis verder te ontwikkelen en verbeteren (KNLTB, z.d.-b). In de meeste interviews beschreven de respondenten dat enkele faciliteiten binnen Nederland wel geschikt zijn voor breedtesporters om te werken aan hun talentontwikkeling zoals T.C. Houten, T.V. Nieuwe Sloot en T.V. Rapiditas. Zo is T.C. Houten een snel groeiende locatie *“We zijn toen met vijf rolstoeltennissers begonnen en we zijn nu met bijna veertig man”* (R12). Ook neemt T.C. Houten een centrale plek in binnen Nederland en hebben ze een oud-bondscoach als trainer: *“In Houten hebben we wel iemand die echt gespecialiseerd is in rolstoeltennis, dus daar merk je een groot verschil in hoe ze dingen zien en aanbieden”* (R5). Naast T.C. Houten neemt een andere tennisvereniging, T.V. Rapiditas, een grote regionale rol in.

Bij de hinderende factoren werd een sociale omgeving beschreven waarin de top- en breedtesporters het niet goed met elkaar konden vinden. Toch benoemde elke doelgroep dat de sociale verbondenheid binnen de top- of breedtesportgroep van grote invloed is. Een respondent benoemde dat *“vooral in de hele rolstoelsport ben ik heel erg geaccepteerd”* (R9) en een andere respondent zei *“wat ik merk is dat het een soort van rolstoeltennis familie is die elkaar helpen en elkaar steunen in wat ze tegenkomen”* (R5). Verder ervaren, vooral de jongere breedtesporters, ook veel steun vanuit hun directe sociale omgeving. *“Mijn ouders wilden altijd mij naar de trainingen brengen, dus daar heb ik wel heel veel aan gehad”* (R7). *“Mijn ouders hebben zeker geholpen, ja financieel, maar ook qua vervoer. Mijn moeder heeft constant gereden. Financieel dat heb ik te danken aan mijn vader en moeder dat je altijd bij ze terecht kan”* (R11).

Een laatste bevorderende factor, die vooral door alle doelgroepen werd benoemd, was dat de trainingsmogelijkheden voor de jeugd- en de topsport wel goed georganiseerd zijn: *“topsport, daar zijn ze gewoon heel goed in”* (R11). Tevens faciliteert de KNLTB ook de kosten van de trainingen voor deze doelgroep en krijgen jeugdspelers financiële ondersteuning vanuit de KNLTB. Zo kwam in de documentanalyse naar voren dat de KNLTB jaarlijks (beginnende) rolstoeltennisspelers ondersteunt met een bedrag van maximaal € 200 per speler, per jaar (KNLTB, z.d.-f). Echter, deze ondersteuning vindt plaats voor spelers tot en met 21 jaar. Ook kwam uit een interview naar voren dat de KNLTB en de Esther Vergeer Foundation korte lijntjes met elkaar hebben waardoor potentiële talentvolle kinderen vanuit de foundation deel kunnen nemen aan KNLTB trainingen. Zo zei een van de respondenten: *“soms is er wel iemand uitgepikt waarvan mensen bij de Esther Vergeer Foundation zeggen: die kan een aardig potje tennissen en die komen dan in contact met een van de trainers”* (R11).

Concluderend zijn er enkele bevorderende factoren benoemd die het proces van breedte- naar topsport kunnen ondersteunen. Echter, elke bevorderende factor kan ook weer gekoppeld worden aan een hinderende factor waardoor er dus nog vele verbeterpunten gerealiseerd kunnen worden door de KNLTB.

5.3 Talentontwikkeling en-identificatiesystemen binnen het Nederlandse rolstoeltennis

5.3.1 In aanraking komen met rolstoeltennis

Voordat een rolstoeltennisser zich bezig kan houden met de talentontwikkeling moet die desbetreffende speler eerst in aanraking zijn gekomen met de sport. Vier respondenten hebben benoemd dat ze in aanraking zijn gekomen met de rolstoeltennis sport door een vriend- of familielid, door de Johan Cruyff dag, door revalidatiecentra of door de Esther Vergeer Foundation. Tevens hebben de trainers van de KNLTB ook de revalidatiecentra en Esther Vergeer Foundation benoemd als een belangrijke actor om rolstoelersporters in aanraking te laten komen met het rolstoeltennis. Een van de respondenten benoemde een mooi voorbeeld hoe revalidatiecentra en de Esther Vergeer Foundation samen zorgen dat een sporter bij een vereniging terecht komt: *“Ik zat in een revalidatiecentrum en hield altijd best van sporten, toen hebben ze me allemaal dingen laten proberen: volleybal, basketbal en rolstoeltennis. Ik vond tennis erg leuk en toen ben ik met de Esther Vergeer Foundation bij de vereniging terechtgekomen”* (R6).

5.3.2 Selectie en scouting

Bij alle geïnterviewde doelgroepen is het onderwerp selectie en scouting naar voren gekomen. In deze gesprekken kwam heel snel naar voren dat de selectie van nieuwe talenten in Nederland gebeurt door *“het oog van de meester”* (R2). Dit wordt veelal gedaan door trainers van de KNLTB die verenigingen door heel Nederland bezoeken en die bij trainingen kijken of er nieuw talent is. Volgens zowel de KNLTB als de topsporters neemt één trainer hier de leiding in: *“Hij reist door het land verschillende clubs af waar bekend is dat de rolstoeltennissers zijn en hij is multifunctioneel bezig. Enerzijds is hij aan het scouten bij de spelers die hij daar treft, maar ook de coach die hij daar treft om te kijken wat het niveau ongeveer van de coaching is”* (R1). Hierbij vindt de KNLTB ook dat ze niet kritisch hoeven te zijn op de selectie van de jeugd want *“er is gewoon weinig aanwas in de jeugd en in goede spelers”* (R8). Tevens benoemt de KNLTB dat breedtesporters zich soms zelf melden bij de KNLTB wanneer ze de ambitie hebben om in de topsport terecht te komen en afhankelijk van de dag en tijd kunnen ze een keer meetrainen met de jeugd. Echter, in een ander interview wordt de keerzijde hiervan besproken: *“tot 2024 hebben ze me mee laten trainen en ook niet elke week, maar twee keer per maand of één keer per maand mee trainen wanneer het hun uitkwam”* (R11).

Naast dat de trainers van de KNLTB verenigingen bezoeken om nieuwe talenten te scouten, zijn ze ook aanwezig bij de RRT's. Echter, de KNLTB geeft eerlijk toe dat hun trainers hier meer aanwezig zijn om hun eigen jeugdselectie te begeleiden, dan andere spelers te scouten. Dit komt ook overeen met wat de breedtesporters ervaren bij deze RRT's. Ze vinden dat er geen talentherkenning plaatsvindt en dat de KNLTB niet zichtbaar is op deze toernooien, zoals eerder beschreven in paragraaf over de betrokkenheid van de KNLTB. Verder is geen enkele breedtesporter bekend met talentidentificatie- en talentontwikkelingsprogramma's binnen de KNLTB. Wel benoemde een breedtesporter dat er vroeger een inspeeldag was voor iedereen onder de achttien jaar om te analyseren of ze talent hadden. Deze dag bestaat niet meer. In een document van de KNLTB kwam naar voren dat ze elk jaar een talentendag willen organiseren op het Nationaal Tenniscentrum, maar deze is er vervolgens nooit gekomen (KNLTB, 2018). Wel kwam in de documentanalyse naar voren dat er in Nederland een paralympische talentendag gehouden wordt voor sporters met een beperking tussen de 12 en 35 jaar (Uniek Sporten, 2024). Op deze dag zijn verschillende experts aanwezig die de sporters op verschillende sporten beoordelen en na afloop wordt er een topsport advies op maat gemaakt. Rolstoeltennis is ook

aanwezig op deze dag. Het is echter onduidelijk gebleven of deze talentendag gekoppeld wordt aan de KNLTB en zo ja, hoe die koppeling er dan uit ziet.

In de interviews kwamen niet alleen eventuele talentidentificatieprogramma's aan bod, maar ook de selectiecriteria waarop nieuwe talenten worden beoordeeld. Deze criteria waren volgens de breedtesporters ofwel vaag ofwel helemaal onbekend. Ze benoemden dat de bond vooral keek naar de classificatie van de speler. Wanneer die niet overeenkwam met het classificatiesysteem van de ITF werd een speler geweigerd onafhankelijk van zijn of haar niveau. Zo vond een breedtesporter dat het bij de bond niet gaat om talent, maar om de juiste classificatie: *“er zitten kinderen bij waarvan nu al duidelijk is dat ze nooit de internationale top zullen behalen, maar die zitten daar wel bij, omdat ze toevallig de goede beperking hebben”* (R5). Tevens is een trainer van een vereniging van mening dat *“de trainers herkennen talent maar moeilijk en dat heeft vooral te maken met de kennis die de trainers hebben over het rolstoeltennis”* (R10). Verder kwam uit de interviews nog naar voren dat leeftijd een belangrijke rol speelt bij de selectiecriteria. Jeugdspelers in een rolstoel komen veel eerder op de KNLTB radar dan spelers die op latere leeftijd een beperking hebben gekregen: *“als ik bijvoorbeeld 15 of 16 was geweest, dan was ik allang op de radar gekomen”* (R9).

5.3.3 Talentenprogramma

Alle doelgroepen die geïnterviewd zijn, zijn het erover eens dat er nog geen talentontwikkelingsprogramma bestaat die duidelijk aangeeft hoe de breedtesporters door kunnen stromen naar de topsport. Een van de grootste verschillen tussen het valide tennis en rolstoeltennis is dat er bij het rolstoeltennis nog geen meerjarenontwikkelingsplan rolstoeltennis (MORT) bestaat, die er wel al is voor de valide tennis talentontwikkeling (KNLTB, 2023b). In vijf stappen wil de KNLTB structureel jeugdspelers in de topsport introduceren waarbij ze doorstromen van een instroomlocatie naar een gecertificeerde tennisschool. Vervolgens krijgen de spelers een maatwerktraject vanuit de KNLTB (KNLTB, 2021b). Een onderdeel hiervan is dat de KNLTB een New Years Cup organiseert waarbij de 24 beste jeugdspelers meedoen aan een toernooi in Nederland, maar waarbij de situatie nagebootst wordt alsof het een groot internationaal toernooi is. Dit wordt gedaan om internationale ervaringen na te bootsen en daarbij te helpen bij de ontwikkeling van de jeugdspeler (KNLTB, z.d.-a).

Het maken van een MORT voor rolstoeltennis staat op de planning van de KNLTB. Wel bestaat er al een jaarplan rolstoeltennis 2014 – 2018 waar in grote lijnen beschreven staat dat de KNLTB de verenigingen wil aanhaken, nieuwe talenten wil identificeren en selecteren en een plan voor de route naar de top wil faciliteren (KNLTB, 2018). Hierbij wil de KNLTB starten bij de club, dan de talenten door laten stromen naar nationaal en vervolgens kunnen ze in het nationale circuit spelen: *“Ik denk de eerste stap, maar dat is bij iedere tennisser, de club de start is. Als je het bij de vereniging goed doet dan naar regionaal en als je het regionaal goed doet dan kom je nationaal. We zien nu dat kinderen die goed kunnen bewegen al heel snel in de nationale selectie komen en dan maak je eigenlijk een sprong die te groot is”* (R2). De focus van de KNLTB ligt op dit moment vooral op het trainen van de jeugd. Elke week vinden er twee trainingen plaats en wanneer de rolstoeltennisspeler oud genoeg is, talentvol is en de ambitie heeft, kan hij of zij doorstromen naar de topsport. Dit proces wordt ook wel aangeduid als het jeugdprogramma door de KNLTB. Gedurende het jeugdprogramma blijven de KNLTB trainers voortgangsgesprekken houden met de spelers om zo telkens de doelen te definiëren. Tevens speelt classificatie nog steeds een grote rol bij dit jeugdprogramma, omdat kinderen die zich op latere leeftijd niet volgens de ITF-regelgeving zullen classificeren, niet worden opgenomen in het

trainingsprogramma. Dit leidt er soms toe dat breedtesporters alleen nog maar door kunnen groeien op nationaal niveau en dat het ook lastiger wordt om internationaal te spelen.

Door de focus die op de jeugd ligt en de onduidelijkheid rondom de talentontwikkeling en doorstroom van breedte- naar topsport heerst er bij de breedtesporters een gevoel dat het bijna onmogelijk is om in de topsport te komen, ook al hebben ze wel die ambitie (gehad). Zowel breedte- als topsporters zeggen dat het hebben van een goed netwerk gedeeltelijk meespeelt in het behalen van een topsportcarrière. Topsporters benoemden hierbij dat ze geluk hadden dat ze de juiste mensen op de juiste tijd hadden ontmoet die hen vervolgens hielpen in de route naar de top. *“Ik heb de vereniging een mailtje gestuurd of iemand zin had om rolstoeltennis met mij op te pakken en toen kreeg ik een mail terug van de oud-bondscoach die daar net sinds drie maanden aan het werk was gegaan. Veel beter kan je het niet treffen: Ruben Spaargaren, Michael Scheffers en Donna Jansen trainden ook bij hem, dus ik werd altijd al geconfronteerd met spelers die bij de bond op topniveau trainen”* (R1).

5.3.4 Persoonlijkheid

Geluk, zoals hierboven is benoemd, heeft een rol binnen de talentontwikkeling en de doorstroom naar de topsport. Echter, de persoonlijkheid van de sporter speelt hierbij ook een grote rol. Alle top- en breedtesporters benoemen dat ze veel zelfinitiatief moesten nemen om te komen waar ze nu zijn. Heel veel moet zelf geregeld worden zoals trainingen, inschrijvingen en bewegen en techniek in een rolstoel. Niet alleen de breedte- en topsporters hebben zelfinitiatief genomen, maar ook de trainers van verenigingen. Zo kwam naar voren dat de rolstoeltennisapplicaties, die gedaan worden door trainers, nog heel oppervlakkig zijn. Bij de vraag wat de applicaties missen kwamen de volgende aspecten naar boven: *“meer technisch detail, hoe zet je een training organisatorisch op, hoe ga je om met verschillende niveaus in de groep... ze zijn heel basic. Mocht je trainers hebben die echt geïnteresseerd zijn om in die doelgroep door te gaan, dan moet je eigenlijk jezelf daar in gaan verdiepen”* (R10).

De mindset die het meest werd beschreven als een cruciaal onderdeel van je eigen talentontwikkeling was doorzettingsvermogen en bereid zijn om alles te geven. De KNLTB is ook al bezig, voor de jeugd, met een plan om jeugdtalenten attent te maken op de mindset door het aanbieden van een mindsetcursus. *“Dat houdt voornamelijk in om in het actie denken te blijven zitten, dus bijvoorbeeld op de baan leren omgaan met struggles en dealen met challenges, maar ook gewoon gefocust te blijven en je aandacht te richten op waar je mee bezig wil zijn”* (R8). Zo benadrukte een topsporter het belang van een werkhethiek gericht op doorpakken, het hebben van verantwoordelijkheidsgevoel en het hebben van discipline.

6. Analyse

In dit hoofdstuk worden de resultaten uit de interviews gekoppeld aan zowel het theoretisch kader als de literatuurstudie van dit onderzoek. In het theoretisch kader is het Newell's *constraint-led* model toegelicht waarbij de focus ligt op drie soorten hindernissen, individuele, omgeving en taak, die de ontwikkelingen van een individu belemmeren (Newell 1986 in: Dehghansai et al., 2020). Dit model is toegepast om structuur aan te brengen in de resultaten en de analyse. Zo heeft het model geholpen om alle data te verdelen in de systematische codes, waardoor de relaties tussen de verschillende codes zichtbaar werden. Hiervoor is tevens een codeboom opgesteld, die te vinden is in bijlage 4. Mede dankzij het model is er meer scherpte en helderheid gekomen in de belangrijkste factoren die ervaren worden door rolstoeltennissers bij de doorstroom van de breedte- naar de topsport.

6.1 Talentontwikkeling binnen het Nederlandse rolstoeltennislandschap

Talentontwikkeling en -identificatie vormen de basis van het *constraint-led* model die beschreven is in het theoretisch kader (Dehghansai et al., 2020). Talent wordt hier gedefinieerd als aangeboren of aangeleerde vaardigheden die sporters bezitten die tot topprestaties kunnen leiden (Cobley et al., 2012 in: Till & Baker, 2020; Brown, 2002 in: Johnston et al., 2018). Tevens kan het bezit van talent leiden tot de mogelijkheid voor sporters om deel te nemen aan TIDS en op deze manier sneller de topsport binnenstromen dan sporters die niet geselecteerd worden voor TIDS (Till & Baker, 2020). Echter, uit de resultaten kwam naar voren dat binnen de KNLTB geen TIDS bestaat voor de rolstoeltennissers. Wel is de KNLTB van plan om in de komende jaren een Meerjaren Ontwikkelingsplan Rolstoeltennis (MORT) op te zetten waarin beschreven wordt hoe een rolstoeltennisbreedtesporter, met topsportambitie, in de topsport terecht kan komen. Op dit moment bezit de KNLTB alleen over een beperkt jeugdprogramma voor rolstoeltennissers, waarbij jeugdtalenten wekelijks twee trainingen gefaciliteerd krijgen door de bond. Wanneer een rolstoeltennisjeugdtalent achttien jaar wordt, dan kijkt de bond naar zowel hun ambities als prestaties en wanneer deze factoren beide aanwezig zijn krijgen de jeugdtalenten de mogelijkheid om met de subtopsporters mee te trainen. Deze subtopsporters trainen bij de bond en spelen internationale wedstrijden, maar zijn nog niet zo ver in hun carrière dat ze meedoen aan de grotere toprolstoeltennis toernooien zoals Grand Slams of het Nederlandse AMB AMRO Open. Dit beperkte TIDS-aanbod voor de rolstoeltennisjeugd kan alsnog van invloed zijn op de talentvolle rolstoeltennisjeugdspelers door de spelers te ondersteunen om tot een hoger niveau te komen dan de rolstoeltennisbreedtesporters die deze faciliteiten niet aangeboden krijgen (Houlihan & Chapman, 2017; Johnston et al., 2018). Bij dit beperkte TIDS ligt de focus van de KNLTB voornamelijk op jeugdtalenten waarbij spelers die op latere leeftijd in een rolstoel terechtkomen minder snel meegenomen worden in de faciliteiten en talentontwikkelingsprogramma's van de bond.

Voor de selectie wie wel en wie niet mee kan doen aan het beperkte TIDS van de KNLTB vindt scouting van talenten plaats. Deze wordt volgens zowel de KNLTB als de subtopsporters, die geïnterviewd zijn, gedaan door het oog van de meester. Een KNLTB-trainer gaat naar een vereniging en observeert daar zowel eventuele talentvolle spelers als het niveau van de trainers. Echter, welke selectiecriteria de KNLTB-trainers hanteren, is onbekend. Wel kwam in de interviews naar voren dat selectie van rolstoeltennisspelers een grote focus legt op het type handicap van de sporter, waarbij een rolstoeltennissers zonder classificeerbare handicap niet meegenomen wordt in het TIDS. Een andere invalshoek over selectie en scouting die in de interviews naar voren werd gebracht was dat

respondenten uit de breedtesport de selectie en scouting van talenten op verenigingen niet meekregen. Dit kan allereerst komen doordat de gemiddelde leeftijd van de respondenten uit de breedtesport boven de dertig jaar lag. Hierdoor zijn deze rolstoeltennissers voor de KNLTB wellicht minder interessant om in te investeren, aangezien ze maar een kortere periode in de topsport kunnen spelen dan een rolstoeltennisjeugd talent. Een tweede mogelijke verklaring is dat de rolstoeltennisbreedtesporters de KNLTB-trainers mislopen. Echter, deze verklaring is minder plausibel, omdat de geïnterviewde breedtesporters meerdere keren per week op verenigingen trainen die voorlopers zijn in het rolstoeltennis, zoals T.C. Houten of T.V. Rapiditas. De KNLTB is ofwel niet zichtbaar, ofwel niet betrokken bij deze breedtesport doelgroep.

De KNLTB is volgens veel respondenten goed in de organisatie van de rolstoeltennissport. Echter, de respondenten waren van mening dat de doorstroom van breedte- naar topsport gehinderd wordt door de vage selectiecriteria, afwezigheid van een talenten dag en de afwezigheid van een doordacht talentenprogramma. Leeftijd kwam tevens als factor naar boven in de resultaten waarbij de rolstoeltennisbreedtesporters van mening waren dat jonge rolstoeltennissers, mits ze de juiste handicap hebben, meer kansen aangeboden krijgen dan sporters die op een latere leeftijd in een rolstoel terechtkomen. Bij de KNLTB is er een zeer beperkt TIDS aanwezig. Echter, in de literatuurstudie kwam naar voren dat de grootste hinderende factor van TIDS was dat jonge sporters nog veel beïnvloed worden door biologische fysieke en sociale factoren (Till & Baker, 2020). Deze worden hieronder nog verder toegelicht.

6.2 Individuele factoren

In het theoretisch kader wordt beschreven dat Dehghansai et al. (2020) de individuele hindernissen onderverdelen in twee subcategorieën: structurele en functionele invloeden. De structurele hindernissen zijn de beperkingen in de lichamelijke functie van de sporter (Dehghansai et al., 2020). Uit de resultaten kwamen verschillende beperkingen aan het licht die de rolstoeltennissers hinderen. Echter, niet alle respondenten hebben hun structurele hindernis toegelicht, omdat het voor sommigen nog een gevoelig onderwerp was. Wel kwam één respondent met een treffend voorbeeld waarbij zijn beperking leidde tot hindernissen in de topsport. De respondent heeft namelijk vele operaties gehad en moet nog vele operaties hebben in de toekomst waardoor het beoefenen van topsport almaar lastiger wordt, zowel fysiek als mentaal. De tweede subcategorie, functionele hindernissen, kwam gedurende de interviews vaker aan bod. Deze hindernissen zijn voornamelijk de persoonlijkheid, gedachten en gevoelens van de sporter (Dehghansai et al., 2020). Zo benoemden verschillende respondenten dat een grote dosis zelfinitiatief noodzakelijk was om hun huidige positie binnen de sport te bereiken. Veel respondenten voelden zich namelijk competent genoeg voor de topsport, maar ze kregen weinig tot geen hulp in hun route naar de top. Dit staat in lijn met de *self-determination* theorie waarbij de intrinsieke gedachten over competentie leiden tot het nemen van zelfinitiatief om de doelen te bereiken zonder hulp van buitenaf (Ryan & Deci, 2000). Tevens beschrijft het AMO-model in het theoretisch kader dat zelfeffectiviteit (*ability*) en de motivatie, zowel intrinsiek als extrinsiek, van belang zijn bij de ontwikkeling van het individu (Marin-Garcia & Tomas, 2016). Dit was ook terug te vinden in de resultaten zoals hierboven beschreven. Deze twee theorieën, AMO-model en *self-determination*, komen niet terug in het *constraint-led* model, maar zijn wel van belang voor de analyse van dit onderzoek, omdat ze een scherper beeld geven hoe individuele factoren een hinderende of bevorderende werking kunnen hebben op de talentontwikkeling van een rolstoeltennisser. Verder benoemden Allen et al. (2013) nog dat het succes van een sporter afhankelijk is van enerzijds hoe de

sporter met druk kan omgaan en anderzijds de bereidheid die de sporter heeft om te presteren. Uit de resultaten van dit onderzoek kwam naar voren dat de respondenten, zowel in de top- als in de breedtesport, veel doorzettingsvermogen bezitten. Echter, de rolstoeltennisbreedtesport respondenten kwamen met dit doorzettingsvermogen niet verder dan de hoofdcategorie bij de RRT's. Dit kan ook deels verklaard worden doordat de topsporters in hun interviews benoemden dat ze geluk hadden in het netwerk waar ze deel van uitmaakten. Het hebben van een goed netwerk kan daardoor, naast persoonlijkheid, van belang zijn in de route naar de top. Het netwerk is daarbij een vorm van intrinsieke motivatie (Marin-Garcia & Tomas, 2016).

6.3 Omgevingsfactoren

Het merendeel van de resultaten zijn hindernissen gericht op de omgevingsfactoren waar de rolstoeltennissers mee te maken krijgen. Deze factoren zijn in het *constraint-led* model onderverdeeld in vier categorieën (Dehghansai et al., 2020). Zo zijn de natuurlijke omgevingsfactoren afhankelijk van de geografische locatie waar de sporter woont (Dehghansai et al., 2020). Uit de resultaten kwamen geen inzichten naar voren die meegenomen worden in deze categorie. Deze is daarom niet verder meegenomen in de analyse. Een tweede categorie die benoemd wordt in het *constraint-led* model is de infrastructuur waarbij de bereikbaarheid en toegankelijkheid van accommodaties van belang zijn. Uit de resultaten kwam naar voren dat Nederland slechts enkele accommodaties en verenigingen heeft die rolstoeltennis ondersteunen. Sporters moeten hierdoor lange afstanden reizen om bij de vereniging te komen waar ze kunnen trainen aan hun talentontwikkeling. Dit resultaat kwam ook naar voren in de literatuurstudie waarbij verschillende onderzoeken met het resultaat kwamen dat trainingsfaciliteiten vaak ontoegankelijk zijn voor sporters met een beperking (Fitzgerald, 2018; Darcy et al., 2020; Dehghansai et al., 2020). Wel is de KNLTB bezig met een ontwikkelingsplan voor rolstoeltennisaccommodaties waarbij verenigingen gerangschikt worden op basis van hun positionering binnen de Nederlandse rolstoeltennissport. Hierdoor kan de KNLTB gericht de verenigingen ondersteunen in hun aanbod. Naast dat faciliteiten een groot thema was binnen de literatuurstudie, kwamen ook de middelen die de rolstoeltennissers nodig hebben naar voren. Deze zijn maar beperkt aanwezig (Till & Baker, 2020). Voorbeelden hiervan zijn trainers, indoorbanen, sportrolstoelen enzovoort. Darcy et al. (2020) onderzochten in meer detail de coaching van sporters met een beperking en vonden dat te weinig trainers de juiste expertise hebben om kinderen met een beperking les te geven in de sport. Dit kwam ook uit de resultaten naar voren waarbij respondenten beaamden dat Nederland te weinig trainers heeft met gespecialiseerde kennis over rolstoeltennis. De KNLTB biedt wel een applicatie aan waarin trainers informatie krijgen over het geven van trainingen aan rolstoeltennissers. Echter, deze applicaties bieden onvoldoende informatie over het geven van een goede training. Een andere factor die veel ter sprake kwam in de interviews is het verdwijnen van de indoorbanen in Nederland. De opkomst van padel is hiervoor een verklaring. Dit wordt als problematisch ervaren omdat de ondergrond van een indoorbaan, namelijk hardcourt, een van de weinige ondergronden is waar rolstoeltennissers op kunnen trainen. Dit in vergelijking met valide tennissers die op minimaal vier verschillende ondergronden kunnen tennissen. Een gevolg van de beperkte middelen is dat zowel de top- als breedtesport rolstoeltennissers financieel kromliggen door de kosten die verbonden zijn aan de sport. Er spelen grote financiële risico's mee waarbij een sporter tussen de € 4000 en € 7500 kwijt kan zijn per jaar aan de sport door materiaal, (inter)nationale toernooien, hotelkosten, privétrainers, baanhuur enzovoort. Pas voor A-status topsporters is tennis een financieel aantrekkelijke sport om aan deel te nemen, omdat het gewonnen prijzengeld opweegt tegen de kosten die ze moeten maken.

De derde categorie die ter sprake kwam waren de sociaal-culturele factoren, namelijk de attitudes en overtuigingen die binnen de samenleving heersen over sporters met een beperking (Dehghansai et al., 2020). Uit de resultaten kwamen vier kloven naar voren:

1. De kloof tussen rolstoeltennis top- en breedtesporters;
2. De kloof in het niveauverschil van trainers vanuit de KNLTB en trainers op verenigingen;
3. De kloof in het niveauverschil tussen de verschillende rolstoeltennisbreedtesporters.
4. De kloof tussen rolstoeltennissers en valide tennissers.

Voor de eerste kloof laat de hindernissen die vallen onder de sociaal-culturele factoren goed zien, omdat beide groepen elkaars successen misgunnen en afgunst tonen naar elkaar. Dit kan invloed hebben op de participatie in de rolstoeltennis sport voor sporters met een beperking (French en Hainsworth 2001; Moran and Block 2010 in: Fitzgerald, 2018; Darcy et al., 2020). Zo heeft een rolstoeltennistopsporter de afgunst van andere rolstoeltennisbreedtesporters richting haar gebruikt als motivatie om uit de breedtesport te treden en zich te focussen op een topsportcarrière. Echter, andere respondenten hebben de topsport juist laten varen door deze frictie die heerst tussen de doelgroepen. Een tweede kloof die minder vaak benoemd werd, maar wel van belang is voor de sociaal-culturele factoren is de kloof tussen rolstoeltennissers en valide tennissers, waarbij sommige respondenten benoemden dat het vrijwel onmogelijk was om met valide tennissers mee te spelen. Dit kwam doordat valide tennissers het niet zien zitten om met rolstoeltennissers te spelen. Een verklaring hiervoor zou kunnen zijn dat rolstoeltennissers gezien worden als space invaders (Puwar, 2004) en daardoor niet meegenomen worden binnen de valide groep op de vereniging. Zo kwam uit de resultaten ook naar voren dat sommige scholen en gemeenten het belang van rolstoeltennis niet inzien en daardoor sneller hun handen van de sport aftrekken.

De laatste hindernissen, die benoemd worden in het *constraint-led* model zijn de interpersoonlijke omgevingshindernissen waarbij de sporter al dan niet steun ontvangt van zijn of haar omgeving (Dehghansai et al., 2020). Uit de resultaten bleek dat de betrokkenheid van de KNLTB een grote hindernis vormt voor de rolstoeltennissers om door te stromen naar de topsport. Zowel de rolstoeltennisbreedtesporters als trainers van verenigingen voelden dat zij het ondergeschoven kindje waren. De KNLTB gaf zelf ook toe dat ze minder geïnvesteerd zijn in de rolstoeltennisbreedtesporters, waarbij ze het lastig vinden om talentvolle rolstoeltennisbreedtesporters te faciliteren in hun ambitie voor de topsport. Tevens kwam naar voren dat de rolstoeltennisbreedtesporters een gebrek aan zichtbaarheid en toegankelijkheid vanuit de KNLTB ervoeren wat het lastiger maakt om toenadering te zoeken. Dit leidt ertoe dat de communicatie tussen de twee doelgroepen moeilijk verloopt en kan een verklaring zijn waarom rolstoeltennisbreedtesporters ervaren dat de informatievoorziening vanuit de KNLTB slecht georganiseerd is. Een tweede factor die naar voren kwam in de resultaten, die onder deze categorie valt, is de mindset van de KNLTB waarin de ervaring heerste dat de KNLTB voornamelijk gefocust is op de topsport en daarbij weinig ruimte overlaat voor de mentale ontwikkelingen binnen de sport. Naast deze hindernissen gaven de rolstoeltennisbreedtesporters aan dat hun ervaring binnen de breedtesport groep wel positief is. Ze noemden het rolstoeltennisbreedtesport circuit een familie, waarbij iedereen gemakkelijk geaccepteerd wordt en elkaar ondersteunt. Tevens kwam uit de resultaten naar voren dat ouders ook een belangrijke bron van steun zijn, vooral in het financiële gedeelte. Ook benoemde de KNLTB dat ze twee contactpersonen hebben binnen de bond om de sporters te ondersteunen in hun route naar de top. Echter, deze contactpersonen zijn niet bekend onder de rolstoeltennisbreedtesporters, wel onder de topsporters. Het bezitten van een goed netwerk

is daarbij van groot belang en zal de route naar de top ook gemakkelijker maken. Dit idee kwam bij zowel de top- als breedtesporters naar voren.

6.4 Taakfactoren

In het *constraint-led* model werden vier taakfactoren benoemd: vaardigheid specifieke, generieke, sport specifieke en *outcome* taak factoren. Voor deze analyse zijn de vaardigheid specifieke en generieke taakhindernissen samengenomen. Beide gaan namelijk over de vaardigheden van de sporters, maar er wordt onderscheid gemaakt tussen algemene vaardigheden en vaardigheden die specifiek van belang zijn voor een bepaalde sport (Dehghansai et al., 2020). Uit de resultaten kwamen voornamelijk vaardigheden van sporters naar voren die van belang zijn voor beide categorieën. De grootste hindernis die werd ervaren was het niveauverschil tussen de sporters. Dit niveauverschil vond allereerst plaats tussen rolstoeltennis top- en breedtesporters, waardoor het voor topsporters niet aantrekkelijk is om in de breedtesport te investeren. Dit kan een reden zijn waardoor het niveauverschil tussen deze twee groepen alsmaar wordt vergroot. Een tweede niveauverschil dat naar voren werd gebracht was tussen de trainers van de bond en de trainers van de verenigingen. Dit niveauverschil heeft een impact op hoe de sporters les krijgen om hun vaardigheden te verbeteren. Een laatste niveauverschil was binnen de rolstoeltennisbreedtesport groep. Doordat dit een niche is, trainen breedtesporters vaak tegelijk met elkaar waardoor er meerdere niveaus binnen één trainingsgroep zitten. Maatwerk is hierbij belangrijk, maar die kan niet altijd geleverd wordt wat eventueel de ontwikkeling van talent stagneert.

In het *constraint-led* model werden ook sportspecifieke taakhindernissen benoemd, waarbij de regels en parameters van de sport, die zorgen voor een competitieve structuur, de sporters hinderen in hun talentontwikkeling (Dehghansai et al., 2020). Uit de resultaten kwam naar voren dat het classificatiesysteem van de *International Tennis Federation* (ITF) een grote hindernis vormt. De ITF beargumenteert dat het classificatiesysteem wordt gehanteerd om een eerlijk speelveld te creëren tijdens internationale wedstrijden (ITF, 2023). Echter, de rolstoeltennisbreedtesporters binnen Nederland ervaren het als een discriminatie, waarbij de sporters in hokjes worden geplaatst. Deze hokjes, de handicap van de sport, bepalen daarmee of de sporter bij de bondsselectie binnenkomt voordat de bond naar talent kijkt als een selectie criterium. De reden die de KNLTB hiervoor geeft, is dat ze de jeugd niet willen enthousiasmeren voor een sport waaraan zij later niet op hoog niveau internationaal aan kunnen deelnemen.

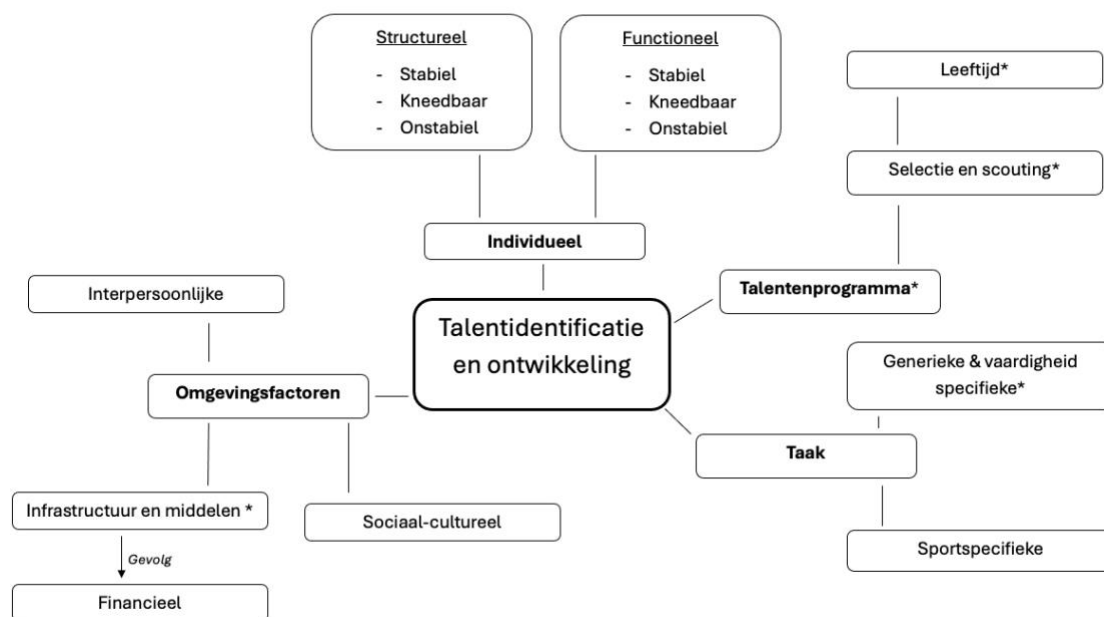
De laatste categorie die onder taak hindernissen beschreven werd was de *outcome task* hindernissen. Dit zijn de hindernissen die de sporters ervaren doordat ze geen resultaten boeken. Deze hindernis is niet teruggekomen in de resultaten en zal hierdoor niet meegenomen worden deze analyse.

6.5 Conclusie uit de analyse

Het *constraint-led* model in Dehghansai et al. (2020) heeft een goede basis gelegd om de resultaten en analyse van dit onderzoek naar de doorstroom bij rolstoeltennis te ordenen en beschrijven. Zo gaf het model de basis van de systematische codes, waardoor relaties tussen alle codes en resultaten ook gemakkelijker gelegd konden worden. Echter, bij het ordenen van de resultaten, aan de hand van het *constraint-led* model, kwam naar voren dat het model nog enkele factoren mist zoals de invloed van leeftijd op het selectie en scouting programma en de financiële beperkingen waar een sporter mee te maken krijgt. Om een compleet beeld te geven van dit onderzoek zijn deze missende factoren

toegevoegd aan het model, zoals te zien in figuur 3. Tevens kan vervolgonderzoek dit nieuwe model weer gebruiken als uitgangspunt voor de resultaten.

De belangrijkste leerpunten die uit de resultaten en analyse naar voren zijn gekomen is dat individuele, omgeving- en taakfactoren de grootste hindernissen vormen in de doorstroom van de breedte- naar de topsport. Verder kwam hieruit naar voren dat de individuele factoren vooral gebaseerd zijn op de persoonlijkheid van de rolstoelsporter, en daardoor lastiger te beïnvloeden zijn. Tevens komen de hindernissen in de taakfactoren door het classificatiesysteem van de ITF, waardoor dit op nationaal niveau wellicht lastiger is om aan te passen voor de KNLTB. Daarom is het advies aan de KNLTB om bij het bedenken van nieuw beleid, zichzelf te richten op het verbeteren van de omgevingsfactoren die van invloed zijn op de doorstroom van de breedte- naar de topsport. Enkele aanbevelingen over de omgevingsfactoren zullen in het discussiehoofdstuk verder worden toegelicht.

Figuur 3 | Aanpassingen (aangeduid met *) op het Newell's constraint-led model (Dehghansai et al., 2020) op basis van de resultaten uit dit onderzoek.

7. Conclusie

In dit hoofdstuk worden de resultaten en analyse samen genomen om antwoord te geven op zowel de deelvragen als de hoofdvraag. Hierbij wordt eerst antwoord gegeven op alle deelvragen. Vervolgens sluit het hoofdstuk af met het antwoord op de hoofdvraag. De belangrijkste take-away van dit onderzoek is dat zowel individuele als omgeving- als taakfactoren van invloed zijn op de talentidentificatie, -ontwikkeling en doorstroom mogelijkheden van een Nederlandse rolstoeltennisser in zowel de top- als de breedtesport.

7.1 Welke hinderende en bevorderende factoren worden door de Nederlandse rolstoeltenissers ervaren die van invloed zijn op de doorstroom van de breedte- naar de topsport?

De hinderende en bevorderende factoren van invloed op de doorstroom zijn onderverdeeld in drie categorieën, namelijk individueel, omgeving- en taakfactoren. Hindernissen gebaseerd op de individuele factoren zitten in de beperking van de sporter, de persoonlijkheid van de sporter en de gezondheid van de sporter. Het belangrijkste resultaat uit deze categorie was dat een sporter een grote hoeveelheid doorzettingsvermogen en zelfinitiatief nodig heeft om zijn of haar doelen te bereiken binnen de Nederlandse rolstoeltenniswereld. Indien een rolstoeltennisser deze eigenschappen bezit dan werkt dit bevorderend voor zijn of haar talentontwikkeling. Echter, uit de analyse kwamen nog andere hinderende factoren die van toepassing zijn op het doorstroomtraject van een rolstoeltennisser. Zo heeft de omgeving van de rolstoeltennisser een grote invloed op de mogelijkheden van de sporter. De belangrijkste hindernissen waren de infrastructuur, de sociale omgeving en de interpersoonlijke interactie van de rolstoeltennisser. Zo zijn er weinig verenigingen beschikbaar waarbij rolstoeltenissers goede trainingen kunnen ontvangen, dit in combinatie met het verdwijnen van indoorlocaties. Wel zijn er binnen Nederland drie verenigingen die vooruitstrevend zijn in het rolstoeltennis die ook een regionale aanpak hebben. Tevens is er een groot niveauverschil tussen de trainers bij de KNLTB en trainers van verenigingen. Vervolgens ervaren de rolstoeltennis breedtesporters ook weinig betrokkenheid van de KNLTB en ligt de focus van de KNLTB alleen op de topsport. Zo zijn de trainingsmogelijkheden voor de jeugdrolstoeltenisserspelers die meedoen bij de bond erg goed georganiseerd. Door de niveauverschillen in trainers en focus van de KNLTB op de topsport ontstaan er grote niveauverschillen tussen zowel de top- als breedtesporters als tussen de breedtesporters. Er is sprake van een in- en outgroup, waarbij de rolstoeltennisbreedtesporters gezien werden als space invaders (Puwar, 2004) bij zowel de topsporters van de KNLTB als de trainers van de KNLTB, maar ook bij valide tennissers. Wel werd er benoemd dat binnen de rolstoeltennisbreedtesport groep veel sociale verbondenheid is waarbij iedereen geaccepteerd wordt. Of dit invloed heeft op de doorstroom naar de topsport is onduidelijk, maar nieuwe breedtesporters worden in een warm nest ontvangen. Een grote bevorderende factor die binnen interpersoonlijke omgeving past, is dat het hebben van een goed netwerk van belang is bij de route naar de top. De hindernissen in de omgeving zorgen er tevens voor dat rolstoelsporters grote financiële risico's moeten nemen, willen ze in de rolstoeltennistopsport terechtkomen. Bij de derde categorie, taakfactoren, was het classificatiesysteem van de ITF de belangrijkste hindernis voor rolstoeltenissers. Indien ze zich niet kunnen classificeren volgens dit internationale systeem, kan de bond ze ook niet meenemen in de selectie. Concluderend, oefenen alle drie de categorieën invloed uit op de doorstroom van de breedte- naar de topsport voor Nederlandse rolstoeltenissers.

7.2 Wat houdt het bestaande talentontwikkelings- en identificatieprogramma in binnen de Nederlandse rolstoeltennisport?

Uit de resultaten kwam naar voren dat er geen talentontwikkelings- en identificatieprogramma's bestaan binnen de Nederlandse rolstoeltennisport. Toelating tot het selectieteam van de bond gebeurt normaliter door het netwerk van de rolstoeltennissers of door een van de KNLTB trainers die door Nederland reist om jonge talenten te scouten. De selectiecriteria die gebruikt worden door de bond zijn onduidelijk waarbij vaak leeftijd en classificatie een grote rol spelen. Echter, de KNLTB is wel van plan om een MORT op te zetten waarin de bond de route van de breedtesport naar de topsport uitwerkt. Op dit moment bestaat het opleidingsplan uit een beperkt jeugdprogramma waarbij twee keer in de week getraind wordt. Wanneer het jeugdtalent ouder is dan achttien jaar, wordt gekeken naar zijn of haar talent en de ambitie. Indien beide aanwezig zijn, kan het jeugdtalent meetrainen met de subtopspelers.

7.3 Hoe ervaren rolstoeltennissers uit de Nederlandse rolstoeltennisport het huidige doorstroombeleid of de ontbreking daarvan in het licht van de hinderende en bevorderende factoren?

Binnen het Nederlandse rolstoeltennislandschap was op het moment van onderzoek geen doorstroombeleid bekend bij de verschillende doelgroepen. Tevens is er voor breedtesporters geen informatie beschikbaar over de route naar de top. De breedtesporters gaven aan dat dit frustrerend was, aangezien ze nergens informatie konden vinden. Tevens werd vanuit de KNLTB geen antwoord gegeven op vragen van rolstoeltennisbreedtesporters over welke stappen gezet konden worden om in de topsport terecht te komen.

7.4 Ervaren rolstoeltennissers in de breedte- en topsport sturing en ondersteuning bij hun ambitie om door te stromen naar de topsport?

De ervaringen van de topsporters verschillen met die van de breedtesporters. Zo gaven topsporters aan dat ze een goede ervaring hadden met de hulp en ondersteuning die ze aangeboden kregen. Ze hadden, met geluk, het juiste netwerk die hen in contact kon brengen met de KNLTB. Echter, de ervaring van de breedtesporters staat haaks op die van de topsporters. De breedtesporters ervoeren juist geen sturing en ondersteuning vanuit de KNLTB. Dit vonden ze frustrerend. Wel gaven top- en breedtesporters aan dat ze veel ondersteuning kregen vanuit hun familie in hun talentontwikkelingstraject. Tevens benoemden alle respondenten dat een grote dosis zelfinitiatief noodzakelijk was om de doelen te bereiken die ze voor ogen hadden.

7.5 Welke factoren oefenen invloed uit op de doorstroom van de breedtesport naar de topsport voor rolstoeltennissers binnen Nederland en hoe ervaren de rolstoeltennissers die doorstroom en hoe ervaren de rolstoeltennissers die doorstroom in het licht van de factoren?

Het *constraint-led* model (Dehghansai et al., 2020) heeft een kader geboden voor de structurering van de resultaten en de analyse. Alle hinderende en bevorderende factoren zijn vervolgens ondergebracht in een model (zie *figuur 3*). Het model verdeelt alle factoren onder in drie categorieën, namelijk individueel, omgeving en taak. Onder de individuele categorie vallen de gezondheid, beperking en persoonlijkheid van de sporter. De omgevingsfactoren die van invloed zijn richten zich op de

infrastructuur, de middelen, de sociale omgeving en interpersoonlijke interactie van de sporter. De laatste categorie, taakfactoren, zoals classificatie en de vaardigheden die de sporter bezit om talentvol te zijn binnen het rolstoeltennis zijn, is tevens van invloed op de doorstroom van breedte- naar topsport.

8. Discussie

8.1 Aanbevelingen

Aan de hand van de resultaten, analyse en conclusie van het onderzoek kunnen aanbevelingen worden gedaan aan de KNLTB. Deze aanbevelingen richten zich op een verandering in de omgevingsfactoren, aangezien deze het makkelijkst beïnvloedbaar zijn op nationaal niveau. Taakfactoren, zoals het classificatiesysteem, is internationaal ingericht en individuele factoren zijn meer gericht op veranderingen van het individu. Tevens kwamen uit de omgevingsfactoren ook de meeste kloven tussen doelgroepen naar voren. Inspiratie voor de beschreven aanbevelingen zijn gedeeltelijk gekomen uit de ervaringen die de respondenten benoemden gedurende de interviews.

8.1.1 Opstellen van een ontwikkelingsplan

Op dit moment bestaat er binnen de KNLTB nog geen Meerjaren Opleidingsplan Rolstoeltennis (MORT). Hierdoor is er, vooral bij de rolstoeltennisbreedtesporters, veel onduidelijkheid over het talentidentificatie- en ontwikkelingsproces dat rolstoeltennissers moeten doorlopen. De KNLTB benoemt wel de ambitie om het komende jaar een MORT op te stellen. Het advies is hierbij om een concrete deadline te stellen voor eind 2024. Dit vormt de drijfveer voor de afronding van het ontwikkelingsplan. In dit rolstoeltennisontwikkelingsplan is het advies om meer aandacht te besteden aan de breedtesporters en hun traject richting de topsport. Een idee dat in de interviews naar voren kwam was een tussenstap tussen de main draw bij de RRT's en de subtopspelers. Rolstoeltennisbreedtesporters ervaren dat hun talentontwikkeling stagneert, doordat er na de main draw geen nieuwe uitdaging is. De KNLTB is vrij om de invulling van deze tussenstap te kiezen, maar een idee is om per kwartaal een clinic vanuit de bond te organiseren waarbij KNLTB-trainers en rolstoeltennistopsporters in contact komen met de rolstoeltennisbreedtesporters. Gedurende de clinic geven zij de breedtesporters nieuwe vaardigheden mee. Dit kan ook helpen om de kloof tussen de top- en breedtesporters binnen het rolstoeltennis te verkleinen, waarbij beide groepen elkaar meer gaan respecteren.

8.1.2 talentselectie

Als aanvulling op de vorige aanbeveling, is het advies aan de KNLTB om minimaal twee keer per jaar talentdagen te introduceren. Hierbij is het wel van belang dat iedereen zich mag inschrijven. Breedtesporters die op latere leeftijd in een rolstoel terechtkomen krijgen dan ook een mogelijkheid om hun topsport ambitie te realiseren. Op dit moment bevinden zij zich tussen schip en wal, aangezien ze op latere leeftijd in die rolstoel terecht zijn gekomen en daardoor niet meer interessant worden gevonden door de KNLTB, tenzij ze wellicht eerdere tenniservaringen hebben gehad. Voor de talentdagen is het tevens van belang om contact te houden met revalidatieklinieken om zowel rolstoeltennis daar te introduceren als een bron van scouting voor nieuwe talenten. Een derde advies aan de KNLTB is om de KNLTB trainers beter te benutten die op dit moment door Nederland reizen voor scouting van talent. Zij kunnen op de verenigingen zowel scouten als les geven aan de rolstoeltennisbreedtesporters en de trainers op die verenigingen. Op deze manier kan de KNLTB het basisniveau van de rolstoeltennis trainers verhogen evenals het basisniveau van de rolstoeltennissers op de vereniging. Hierbij is het advies om niet alleen de focus te leggen op de jeugd, maar op alle rolstoeltennisbreedtesporters van die vereniging. Zo kan de KNLTB de band met de rolstoeltennisbreedtesporters verbeteren en haar zichtbaarheid vergroten.

8.1.3 Contactpersoon

Als onderdeel van het MORT is het advies om een contactpersoon bij de bond aan te stellen die verantwoordelijk is voor het contact met alle top- en breedtesporters binnen het rolstoeltennis. Volgens de KNLTB zijn deze contactpersonen wel aanwezig, maar de ervaringen van de rolstoeltennisbreedtesporters zijn dat ze niet weten bij wie ze terecht kunnen. Tevens moet deze contactpersoon wel de mogelijkheid krijgen om zich met dit takenpakket bezig te houden. Indien dat niet het geval is, is het advies aan de KNLTB om na te denken over eventueel een nieuwe medewerker, full- of parttime, die zich hiermee bezig kan houden. Uit de resultaten kwam naar voren dat maatwerk van belang is. In het takenpakket van de contactpersoon kan dit maatwerk toegevoegd worden waarbij hij of zij een-op-een advies kan geven aan trainers van verenigingen of het lesgeven of aan rolstoeltennisbreedtesporters over hun doorstroomtraject. Tevens is het van belang dat online duidelijk de contactgegevens staan, zowel op de website als in nieuwsbrieven en mails.

8.1.4 Applicatiecursussen

Een laatste aanbeveling aan de KNLTB is om de bestaande rolstoeltennisapplicatiecursussen aan te passen. Deze werden door trainers van verenigingen ervaren als simpel, zonder veel diepgang. De diepgang kan onder andere gecreëerd worden door meer informatie te geven over hoe trainers maatwerk kunnen realiseren, omgaan met niveaoverschillen binnen een trainingsgroep, slagtechnieken en bewegen in een rolstoel en wat de stappen zijn voor talentidentificatie en -ontwikkeling. Aanvullend hierop was de ervaring dat er weinig verenigingen zijn binnen Nederland die rolstoeltennis aanbieden. Op dit moment moeten tennislerearen PO-punten halen om hun licentie te behouden. De KNLTB kan nadenken om een RT-training of -informatiesessie aan te bieden aan alle trainers in Nederland waarbij ze PO-punten kunnen halen. Tevens kan de KNLTB het verplicht maken dat alle trainers minimaal één keer per jaar een rolstoeltennis sessie bij moeten wonen. Hierdoor worden meer trainers bekend met het rolstoeltennis en kan het de interesse wekken om rolstoeltennistrainingen te geven op hun eigen vereniging. Dit zal het aantal verenigingen met trainers die kennis hebben over rolstoeltennis vergroten waardoor rolstoeltennisbreedtesporters minder ver hoeven te reizen voor rolstoeltennistrainingen.

8.2 Beperkingen van het onderzoek

Dit onderzoek heeft ook zijn beperkingen. De belangrijkste is dat de onderzochte doelgroep een niche is. Binnen Nederland zijn er weinig rolstoeltennissers, maar er zijn nog minder breedtesport rolstoeltennissers die de ambitie hebben of hebben gehad om in de topsport terecht te komen. Veel breedtesporters binnen het rolstoeltennis doen de sport voor eigen vermaak, maar niet voor hun eigen talentontwikkeling. Tevens hebben sommige van deze breedtesporters wel ambitie gehad om in de topsport te komen, maar door alle hinderende factoren zijn ze nu afgestapt van die ambitie. Deze respondenten zijn belangrijk geweest om alle hinderende factoren in kaart te brengen over de doorstroom van breedte- naar topsport. Binnen de kleine doelgroep die beschikbaar was, zijn een variëteit aan breedtesporters binnen het rolstoeltennis aan bod gekomen. Echter, door deze niche doelgroep zijn de resultaten van het onderzoek lastig generaliseerbaar voor andere sporten en andere bonden. De resultaten kunnen wel gegeneraliseerd worden naar andere rolstoeltennissers met de ambitie om in de topsport te komen binnen Nederland. Ook kunnen andere (inter)nationale sportbonden inspiratie halen uit dit onderzoek wanneer ze te maken hebben met hetzelfde probleem.

Een andere beperking van het onderzoek was dat het doel was om zowel ervaringen van de breedtesporters, als de topsporters mee te nemen. In de praktijk is het alleen gelukt om twee rolstoeltennissubtopsporters te spreken over het onderwerp. Hierbij is wel de goede verhouding tussen top- en breedtesporters aangehouden aangezien er in zowel het rolstoeltennis, als in het valide tennis meer breedtesporters zijn dan topsporters. Echter, twee topsporters is wel een beperkt aantal waardoor de antwoorden van deze topsporters gebaseerd kunnen zijn op toeval in plaats van de schetsing van de werkelijke situatie.

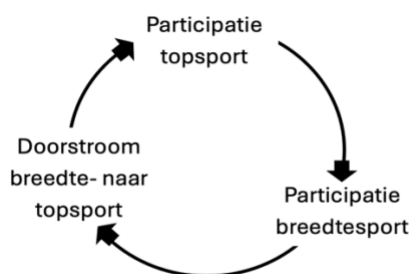
8.3 Vervolgonderzoek

Een eerste suggestie tot vervolgonderzoek is om een replica van dit onderzoek uit te voeren bij andere (inter)nationale bonden, om te onderzoeken of ze met hetzelfde probleem te maken hebben. Sporters met een beperking blijven achtergesteld op valide sporters en door aandacht te geven aan deze doelgroep kunnen kleine aanpassingen een groot effect hebben op de sportervaring van sporters met een beperking. Tevens kan de generaliseerbaarheid van dit onderzoek getest worden door hetzelfde onderzoek bij de andere sportbonden uit te testen.

Ook is het interessant om nieuw empirisch onderzoek op te zetten over de doorstroom van breedte naar topsport bij sporters met een beperking naar meer zichtbaarheid in die topsport en vervolgens een toegenomen toetreding van sporters met een beperking tot de breedtesport. De empirische onderbouwing van deze redenering is nog niet voldoende. Dit vervolgonderzoek wordt afgebeeld in figuur 4 en zou uit meerdere onderzoeken bestaan:

- Invloed van de Nederlandse rolstoeltennis topsport op participatie toename in de breedtesport
- Invloed van participatie toename in de breedtesport op de doorstroom mogelijkheden van breedte- naar topsport.
- Invloed van meer doorstroommogelijkheden van breedte- naar topsport op de Nederlandse rolstoeltennis topsport prestaties.

Een laatste vervolgonderzoek is om het opgezette MORT plan te onderzoeken om te kijken of het werkelijk invloed heeft op een makkelijkere doorstroom van breedte- naar topsport binnen het Nederlandse rolstoeltennis. Op basis van dit onderzoek worden dan weer aanpassingen gedaan aan het MORT plan. Dit is een langetermijnvervolgonderzoek waarbij het MORT plan telkens wordt verbeterd om zo ook de talentidentificatie- en ontwikkelingsprocessen te verbeteren.

Figuur 4| Vervolgonderzoek cirkelredenering

8.4 rol van mij als onderzoeker

Dit onderzoek is uitgevoerd gedurende mijn tweejarige stage bij de KNLTB bij het evenemententeam. Ik wist al snel dat ik mijn onderzoek niet over evenementen wilde doen, maar over een groter maatschappelijk thema waarbij groepen in het licht kwamen die meestal naar de achtergrond geschoven worden. Na enkele gesprekken binnen de KNLTB kwam ik uit bij de rolstoeltennisdoelgroep. Het gegeven dat ik stage loop bij de KNLTB kan van invloed zijn geweest gedurende de interviews die afgenomen zijn. Respondenten zouden feiten achter kunnen houden of meningen voor zich houden, aangezien ze niet willen dat de KNLTB erachter komt dat ze negatief over de bond hebben gesproken. Gedurende de interviews is wel duidelijk gemaakt dat het onderzoek geschreven wordt als mijn master thesis met als doel om een verandering teweeg te brengen bij de KNLTB. Verder is duidelijk gemaakt aan alle respondenten dat hun uitspraken nooit teruggeleid kunnen worden naar één persoon en dat hun opnames en transcripten niet met andere gedeeld worden. Ik kreeg wel het idee dat dit geholpen heeft in de openheid van de respondenten gedurende de interviews.

Een tweede belangrijke notitie is dat ik zelf niet in een rolstoel zit. Hierdoor kan ik me ook veel lastiger inbeelden hoe het is om in een rolstoel te moeten tennissen of in het algemeen hoe het is om in een rolstoel door het leven te gaan. Het feit dat ik niet in een rolstoel zat werkte ook in mijn voordeel, aangezien ik buiten het onderwerp sta waardoor persoonlijke ervaringen niet meegenomen worden in de resultaten en analyse. Tevens werkte het in mijn voordeel, aangezien vele respondenten zeiden dat ze het fijn vonden om hun verhaal een keer kwijt te kunnen aan iemand die niet in hun situatie zit, maar ondanks dat wel echt luistert en als doel heeft om een verandering teweeg te brengen. Ze ervaren namelijk dat ze bij de KNLTB ondergeschoven kind zijn en dat er, door de valide medewerkers, niet geluisterd wordt naar de problemen waar rolstoeltennissers mee kampen.

Concluderend was het een interessant en onderzoek om uit te voeren waarin voor mij persoonlijk veel nieuwe inzichten naar voren kwamen. Ik heb veel geleerd over de doelgroep rolstoeltennissers en hoop echt een verandering teweeg kunnen brengen binnen de bond waarbij rolstoeltennissers meer gelijkgetrokken worden aan valide tennissers.

9. Literatuurlijst

- Allen, M. S., Greenlees, I., & Jones, M. (2013). Personality in sport: A comprehensive review. *International Review Of Sport And Exercise Psychology*, 6(1), 184–208. <https://doi.org/10.1080/1750984X.2013.769614>
- Baker, & Dehghansai. (2020). Searching for paralympians: characteristics of participants attending 'search' events. *Adapted Physical Activity Quarterly*, 37(1), 129–138. https://www.researchgate.net/publication/336316253_Searching_for_Paralympians_Characteristics_of_Participants_Attending_'Search'_Events
- Brewer, M. B. (1991). The social self: On being the same and different at the same time. *Personality And Social Psychology Bulletin*, 17(5), 475–482.
- Bryman, A. (2016). *Social research methods* (5de editie). Oxford University Oress.
- Cobley, S., Baker, J., Wattie, N., & McKenna, J. (2009). Annual age-grouping and athlete development: a meta-analytical review of relative age effects in sport. *Sports Medicine*, 39, 235–256. <https://doi.org/10.2165/00007256-200939030-00005>
- Cunningham, G. B. (2019). *Diversity and inclusion in sport organizations: A multilevel perspective* (4de editie). Routledge.
- D66, Groen Links, & SP. (2021). *Sport en bewegen voor mensen met een beperking vanzelfsprekend in 2030!* Geraadpleegd op 8 november 2023, van https://www.sp.nl/sites/default/files/nota_gehandicaptensport.pdf
- Darcy, S., Ollerton, J., & Faulkner, S. (2020). “Why can’t I play?”: Transdisciplinary learnings for children with disability’s sport participation. *Social Inclusion*, 8(3), 209–223. <https://doi.org/10.17645/si.v8i3.2750>
- De Telegraaf. (2023, 11 september). Waanzinnig: rolstoeltennisster Diede de Groot wint twaalfde (!) grand slam op een rij. *De Telegraaf*. Geraadpleegd op 12 januari 2024, van <https://www.telegraaf.nl/sport/20648065/waanzinnig-rolstoeltennisster-diede-de-groot-wint-twaalfde-grand-slam-op-een-rij>
- Dehghansai, N., Lemez, S., Wattie, N., Pinder, R., & Baker, J. (2020). Understanding the development of elite parasport athletes using a constraint-led approach: Considerations for coaches and practitioners. *Frontiers in Psychology*, 11. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.502981>
- Dehghansai, N., Pinder, R. A., & Baker, J. (2021). “Looking for a golden needle in the haystack”: Perspectives on talent identification and development in paralympic sport. *Frontiers in Sports And Active Living*, 3. <https://doi.org/10.3389/fspor.2021.635977>
- Diede de Groot. (z.d.). *Ambassadorship*. Geraadpleegd op 15 februari 2024, van <https://diededegroot.nl/ambassadorship/?lang=en>
- Esther Vergeer Foundation. (z.d.). *Wat doen wij*. Geraadpleegd op 15 februari 2024, van <https://esthervergeerfoundation.nl/wat-doen-wij/>
- Fitzgerald, H. (2018). Disability and barriers to inclusion. In *The Palgrave handbook of Paralympic studies* (pp. 55–70). Palgrave Macmillan. https://doi.org/10.1057/978-1-137-47901-3_4
- Het Parool. (2023, 6 juni). Rolstoeltennisster Diede de Groot gaat voor 100ste winstpartij op rij: “Ik ga heus wel een keer verliezen”. *Het Parool*. Geraadpleegd op 12 januari 2024, van <https://www.parool.nl/sport/rolstoeltennisster-diede-de-groot-gaat-voor-100ste-winstpartij-op-rij-ik-ga-heus-wel-een-keer-verliezen~b3545694e/>
- Houlihan, B., & Chapman, C. (2018). Talent identification and development in elite youth disability sport. *Sport in Society*, 20(1), 107–125. <https://doi.org/10.1080/17430437.2015.1124566>

- ITF. (2023). Wheelchair Tennis Classification Rules. In *International Tennis Federation*. Geraadpleegd op 8 maart 2024, van <https://www.itftennis.com/media/7271/itf-wheelchair-tennis-classification-rules-2023-final-cleaned.pdf>
- Johnston, K., Wattie, N., Schorer, J., & Baker, J. (2018). Talent identification in sport: A systematic review. *Sports Medicine*, 48, 97–109.
- KNLTB. (z.d.-a). *KNLTB NEW YEARS CUP 2024*. KNLTB Toptennis. Geraadpleegd op 6 februari 2024, van <https://www.toptennis.tennis.nl/evenementen/knlb-new-years-cup-2024/>
- KNLTB. (z.d.-b). Ontwikkelingsprogramma rolstoeltennis: Samen het landschap voor rolstoeltennissers versterken. In *KNLTB Centrecourt*. Geraadpleegd op 17 november 2023, van <https://www.centrecourt.nl/media/1lwnckaq/brochure-ontwikkelprogramma-rolstoeltennis.pdf?epieditmode=False>
- KNLTB. (z.d.-c). *Ontwikkelprogramma rolstoeltennis*. Verenigingen. <https://www.centrecourt.nl/alles-voor-verenigingen/visievorming/rolstoeltennis/ontwikkelprogramma-rolstoeltennis/>
- KNLTB. (z.d.-d). *Organisatie*. Geraadpleegd op 11 april 2024, van <https://www.knlb.nl/alles-over-de-knlb/over-de-knlb/organisatie/#:~:text=In%20Nederland%20gaan%20meer%20dan,75.000%20spelers%20en%20300%20padellocaties.>
- KNLTB. (z.d.-e). *Rolstoeltennis*. KNLTB Tennis. Geraadpleegd op 11 februari 2024, van <https://www.tennis.nl/alles-over-tennis/rolstoeltennis/>
- KNLTB. (z.d.-f). *TRAINING EN FINANCIËLE ONDERSTEUNING*. KNLTB Tennis. Geraadpleegd op 11 januari 2024, van <https://www.tennis.nl/alles-over-tennis/rolstoeltennis/training-en-financiele-ondersteuning/>
- KNLTB. (2018). Plan Rolstoeltennis 2018 - 2024. In *KNLTB*.
- KNLTB. (2021a). *Jaarverslag KNLTB 2021*. Geraadpleegd op 17 november 2023, van <https://www.knlb.nl/media/etpfgk1/knlb-jaarverslag-2021.pdf>
- KNLTB. (2021b, juni). Jeugdtennis: van ledenwerving tot talentherkenning. *Centre Court*, 1, 44–47.
- KNLTB. (2022a). *Jaarverslag KNLTB 2022*. Geraadpleegd op 17 november 2023, van <https://www.knlb.nl/media/cmb1b32e/knlb-jaarverslag-2022.pdf>
- KNLTB. (2022b, december 5). Ontwikkelprogramma rolstoeltennis springt in op ontwikkelingen. *Verenigingen*. <https://www.centrecourt.nl/nieuws/2022/12/ontwikkelprogramma-rolstoeltennis-springt-in-op-ontwikkelingen/>
- KNLTB. (2023a). *Strategisch Manifest 2023 - 2027*. Geraadpleegd op 17 november 2023, van https://www.knlb.nl/media/12ohvavc/knlb-strategisch-manifest-2023_2027.pdf?ts=638242475098000000
- KNLTB. (2023b). Meerjaren opleidingsplan: Route naar de top. In *KNLTB Toptennis*. Geraadpleegd op 10 januari 2024, van <https://www.toptennis.tennis.nl/media/4oqbkluu/knlb-meerjaren-opleidingsplan-tennis-mot-route-naar-de-top.pdf>
- Marin-Garcia, J. A., & Tomas. (2016). Deconstructing AMO framework: A systematic review. *Intangible Capital*, 12(4), 1040–1087. <https://doi.org/10.3926/ic.838>
- Meylan, C., Cronin, J., Oliver, J., & Hughes, M. (2010). Talent identification in soccer: The role of maturity status on physical, physiological and technical characteristics. *International Journal Of Sports Science & Coaching*, 5(4), 571–592. <https://doi.org/10.1260/1747-9541.5.4.5>

- Nederlands Interdisciplinair Demografisch Instituut. (2018). Het geboortemaandeffect in de selectie van voetbaltalent. In *Nederlands Interdisciplinair Demografisch Instituut*. Geraadpleegd op 1 juni 2024, van <https://www.nidi.nl/shared/content/demos/2018/demos-34-07.pdf>
- NLsportraad. (2022). *Gelijkwaardig en Inclusief: Advies over de doorontwikkeling van paralympische sport*. de Nederlandse Sportraad. Geraadpleegd op 17 november 2023, van https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwjKiLuXjcuCAxUIPewKHQOQBk8QFnoECA8QAQ&url=https%3A%2F%2Fwww.nederlandse-sportraad.nl%2Factueel%2Fnieuws%2F2022%2F04%2F05%2Faanbieding-advies-gelijkwaardig-en-inclusief&usq=AOvVaw2TtkTnsy86_ZhkyHWUUh0gF&opi=89978449
- NOC*NSF. (z.d.). *Sport en gezondheid*. Geraadpleegd op 19 november 2023, van <https://nocnsf.nl/wat-doet-nocnsf/organisatie-nocnsf/we-winnen-veel-met-sport-sport-en-gezondheid>
- NOC*NSF. (2022, 18 mei). *De grote maatschappelijke waarde van topsport*. Geraadpleegd op 19 november 2023, van <https://publicatie.nocnsf.nl/tnl-excelleren/de-grote-maatschappelijke-waarde-van-topsport>
- Patatas, J. M., De Bosscher, V., & Legg, D. (2018). Understanding parasport: an analysis of the differences between able-bodied and parasport from a sport policy perspective. *International Journal Of Sport Policy And Politics*, *10*(2), 235–254. <https://doi.org/10.1080/19406940.2017.1359649>
- Payne, W., Reynolds, M., Brown, M., & Flemming, A. (2003). Sports role models and their impact on participation in physical activity: a literature review. *Victoria: VicHealth*, *74*(1), 1–55. https://www.researchgate.net/profile/Warren-Payne/publication/255639009_SPORTS_ROLE_MODELS_AND_THEIR_IMPACT_ON_PARTICIPATION_IN_PHYSICAL_ACTIVITY_A_LITERATURE_REVIEW/links/0a85e53bd2525c580f000000/SPORTS-ROLE-MODELS-AND-THEIR-IMPACT-ON-PARTICIPATION-IN-PHYSICAL-ACTIVITY-A-LITERATURE-REVIEW.pdf
- Puwar, N. (2004). *Space invaders: Race, gender and bodies out of place*. Berg.
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*, *55*(1), 68–78. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.1.68>
- Sherar, L. B., Baxter-Jones, A. D., Faulkner, R. A., & Russell, K. W. (2007). Do physical maturity and birth date predict talent in male youth ice hockey players? *Journal Of Sports Sciences*, *25*(8), 879–886. <https://doi.org/10.1080/02640410600908001>
- Skinner, J., Edwards, A., & Corbett, B. (2015). *Research methods for sport management*. Routledge.
- Till, K., & Baker, J. (2020). Challenges and (possible) solutions to optimizing talent identification and development in sport. *Frontiers in Psychology*, *11*, 664. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.00664>
- Uniek Sporten. (2024, 26 februari). *Ontdek je talent tijdens de Paralympische Talentdag*. Geraadpleegd op 12 maart 2024, van <https://www.unieksporten.nl/actueel/nieuws/15368/ontdek-je-talent-tijdens-de-paralympische-talentdag>
- Van Bottenburg, M. (2003). *Top- en breedtesport: een siamese tweeling?* Geraadpleegd op 15 februari 2024, van https://www.researchgate.net/profile/Maarten-Van-Bottenburg/publication/46673216_Top-

_en_breedtesport_een_Siamese_tweeling/links/0c96053afe518ee569000000/Top-en-breedtesport-een-Siamese-tweeling.pdf

Verenigingszoeker. (z.d.). Tennis. <https://www.tennis.nl/verenigingszoeker/>

10. Bijlage

10.1 Topiclijst breedte- en topsport rolstoeltennissers semigestructureerde interviews

Topic	Mogelijke vragen	Doorvraagmogelijkheden
Topic 1: <i>Inleiding</i>	Onderzoek uitleggen aan de respondent	
	Naam, leeftijd van de respondent en op welke leeftijd hij/zij de handicap kreeg	Dit is gevoelige informatie, dus als de respondent geen antwoord wil geven, hoeft dat niet.
	Toestemming om op te nemen?	
	Toestemming om citaten op te nemen in het verslag?	
Topic 2: <i>Hinderende en bevorderende factoren</i>	Welke hinderende factoren zie jij die van invloed zijn op de doorstroom van breedtesport rolstoeltennissers naar de rolstoeltennis-topsport?	Individuele hindernissen? Taak hindernissen? Omgevingshindernissen? Welke factoren vind jij het belangrijkst? Waar moet in eventueel beleid het meeste aandacht aan worden besteed?
	Welke bevorderende factoren zie jij die van invloed zijn op de doorstroom van breedtesport rolstoeltennissers naar de rolstoeltennis-topsport?	Individuele bevorderende factoren? Taak bevorderende factoren? Omgevingsbevorderende factoren? Welke factoren vind jij het belangrijkst? Waar moet in eventueel beleid het meeste aandacht aan worden besteed?
Topic 3: <i>Talentontwikkeling en talentidentificatie programma's</i>	Welke talentontwikkelingsprogramma's zijn er voor rolstoeltennis?	Als ze er zijn: - Hoe zijn ze georganiseerd? - Hoe worden ze toegepast?
	Welke talentidentificatie programma's zijn er voor rolstoeltennis?	Als ze er zijn: - Hoe zijn ze georganiseerd? - Hoe worden ze toegepast? - Welke selectiemethode zijn er? (Hou de selectiemethode van TK in achterhoofd)
	<u>Voor topsporters:</u> Hoe zag jouw weg naar de topsport eruit? Hoe zijn trainers erachter gekomen dat jij talent hebt?	Welke definitie geef jij aan talent?
Topic 4: <i>(de eventuele ontbreking van) het huidige beleid</i>	Is er (naar jouw weten) beleid voor de bevordering van doorstroom van breedte- naar topsport?	Ja: wat vind je van het beleid? Nee: welk beleid zou je graag willen zien?
	<u>Voor topsporters</u> Is het beleid veranderd sinds jij bent begonnen aan jou doorstroom traject naar de topsport?	Deze vraag alleen vragen als er al beleid was
Topic 5: <i>Sturing en ondersteuning (Het sociale aspect van doorstroming)</i>	Ervaar jij sociale barrières bij de doorstroom naar de topsport?	Ervaar jij sociale barrières bij beoefening van de rolstoeltennissport?
	Voel je je betrokken en welkom bij je vereniging?	Kan je volledig jezelf zijn? Voel je een connectie tot de groep?
	Biedt iemand jouw hulp bij de doorstroom naar de topsport?	
	<u>Voor topsporters:</u> Voel je een <i>burden of representation</i> ?	Uitleg: Topsporters met een beperking leggen veel druk op zichzelf om het goed te doen, alleen om te bewijzen dat ze net zo goed recht hebben om te sporten als sporters zonder een handicap
Afsluitende vragen	Heeft de respondent nog vragen?	
	Willen ze het onderzoek/de conclusies ontvangen?	

10.2 Topiclijst coaches semigestructureerde interviews

Topic	Mogelijke vragen	Doorvraagmogelijkheden
Topic 1: <i>Inleiding</i>	Onderzoek uitleggen aan de respondent	
	Naam, leeftijd, certificaat voor rolstoeltennisles of niet?	Dit is gevoelige informatie, dus als de respondent geen antwoord wil geven, hoeft dat niet.
	Toestemming om op te nemen?	
	Toestemming om citaten op te nemen in het verslag?	
Topic 2: <i>Hinderende en bevorderende factoren</i>	Welke hinderende factoren zie jij die van invloed zijn op de doorstroom van breedtesport rolstoeltennissers naar de rolstoeltennis-topsport?	Individuele hindernissen? Taak hindernissen? Omgevingshindernissen? Welke factoren vind jij het belangrijkst? Waar moet in eventueel beleid het meeste aandacht aan worden besteed?
	Welke bevorderende factoren zie jij die van invloed zijn op de doorstroom van breedtesport rolstoeltennissers naar de rolstoeltennis-topsport?	Individuele bevorderende factoren? Taak bevorderende factoren? Omgevingsbevorderende factoren? Welke factoren vind jij het belangrijkst? Waar moet in eventueel beleid het meeste aandacht aan worden besteed?
Topic 3: <i>Talentontwikkeling en talentidentificatie programma's</i>	Welke talentontwikkelingsprogramma's zijn er voor rolstoeltennis?	Als ze er zijn: - Hoe zijn ze georganiseerd? - Hoe worden ze toegepast? - Hoe ben je er mee in contact gekomen?
	Welke talentidentificatie programma's zijn er voor rolstoeltennis?	Als ze er zijn: - Hoe zijn ze georganiseerd? - Hoe worden ze toegepast? - Hoe ben je ermee in contact gekomen? - Welke selectiemethode zijn er? (Hou de selectiemethode van TK in achterhoofd)
	Hoe kom jij erachter dat een sporter talent heeft?	Welke definitie geef jij aan talent?
Topic 4: <i>(de eventuele ontbreking van) het huidige beleid</i>	Is er (naar jouw weten) beleid voor de bevordering van doorstroom van breedte- naar topsport?	Ja: wat vind je van het beleid? Nee: welk beleid zou je graag willen zien?
Topic 5: <i>Sturing en ondersteuning (Het sociale aspect van doorstroming)</i>	Welke sociale barrières zijn er volgens jou aanwezig bij de doorstroom naar de topsport voor rolstoeltennissers?	
	Krijg jij het idee dat de rolstoeltennissers betrokken worden bij de vereniging?	Waarom wel/ waarom niet?
	Welke hulp bied jij rolstoeltennissers bij hun ambitie om door te stromen naar de topsport?	Waar heb je deze kennis over de doorstroom gekregen?
Afsluitende vragen	Heeft de respondent nog vragen?	
	Willen ze het onderzoek/de conclusies ontvangen?	

10.3 Respondent nummers

Respondent nummer	Doelgroep	Geslacht	Leeftijdscategorie	Datum van het interview
1	Suptopsport	Vrouw	30-40	15-02-2024
2	Trainer	Man	30-40	23-02-2024
3	Breedtesporter	Man	30-40	23-02-2024
4	Trainer	Vrouw	40-45	22-02-2024
5	Breedtesporter	Vrouw	40-45	20-02-2024
6	Suptopsporter	Man	20-30	13-02-2024
7	Breedtesporter	Man	30-40	08-03-2024
8	Trainer	Man	20-30	01-03-2024
9	Breedtesporter	Man	40-45	28-02-2024
10	Trainer	Vrouw	40-45	04-03-2024
11	Breedtesporter	Man	20-30	11-03-2024
12	Breedtesporter	Vrouw	40-45	15-03-2024

10.4 codeboom

Selectieve code	Axiale Code	Uitleg	Doelgroep	Aantal respondenten
Hinderende factoren binnen rolstoeltennis				
	Niveaoverschil	Groot gat tussen top- en breedtesport Groot verschil tussen breedtesporters Groot verschil tussen trainers KNLTB en trainers vereniging Maatwerk is lastig leverbaar	Topsporters Breedtesporters Trainers	1 4 3
	Coaching	Geen goede coaching bij de breedtesport (in de buurt) Minder kennis en ervaring Coaches moeten gespecialiseerd zijn in RT Techniek Applicaties missen veel informatie (technisch detail, niveaoverschil, talentherkenning)	Topsporters Breedtesporters Trainers	1 6 4
	Financieel	Financieel kostbaar (trainingen, hotel, materiaal, baanhuur) Meer financiële ondersteuning Lastig om sponsoren te werven	Topsporters Breedtesporters Trainers	2 6 4
	Sociale omgeving	Afgunst en misgunnen vanuit de breedtesporters Kleine wereld Ingroup en outgroup: buitengesloten bij KNLTB & valide spelers Voelen niet uitgenodigd om naar de KNLTB te stappen Huidige jonge talenten durven niet op te spreken tegen trainers Jonge gehandicapte kinderen worden beschermd door omgeving Geen hulp vanuit de gemeente of sponsoren	Topsporters Breedtesporters Trainers	1 3 1
	Betrokkenheid KNLTB	KNLTB biedt geen hulp.steun Niet aanwezig tijdens RRT/ geen zichtbaarheid Select groepje lijkt alle steun te krijgen Bond luistert niet en geeft geen info KNLTB focust zich alleen op prestatie ipv mentale ontwikkeling	Breedtesporters Trainers	6 2
	Classificatie	Classificatie bepaalt bondselectie Minder internationale wedstrijden als je niet gekeurd kan worden Classificatie = uitsluiting van handicaps	Breedtesporters Trainers	3 2
	Faciliteiten/Toernooien	Verenigingen op lange afstand Schaarste in tennisbanen Door opkomst padelbanen verdwijnen indoorlocaties Schaarste in RRT toernooien	Topsporters Breedtesporters Trainers	1 6 3
	Leeftijd	Op latere leeftijd veel lastiger om in de topsport te komen Voor de jeugd zijn er vele meer opties	Breedtesporters	3

	Zichtbaarheid parasport	Weinig zichtbaarheid van de topspelers in de parasport	Breedtesport	1
Bevorderende factoren binnen RT				
	Netwerk	Het hebben van een netwerk met de juiste contactpersonen is belangrijk	Topsporter	1
			Trainer	1
	Zichtbaarheid	Wij (KNLTB) zijn wel zichtbaar gedurende RRT	Trainer	2
	RT Programma Jeugd	Goed georganiseerde programma's voor jeugd RT	Breedtesporter	2
			Trainer	1
	Faciliteiten	Houten is een centrale plek Houten is een nieuwe locatie Houten groeit snel en heeft meerdere RT niveaus Houten heeft coach met RT ervaring T.V. Nieuwesloot is rolstoelvereniging Goud T.V. Rapiditas neemt regionale rol in	Topsporter	1
			Breedtesporter	3
			Trainer	1
	Coaching	Zijn gelukkig ook trainers die RT willen doen KNLTB heeft genoeg capabele trainers Begonnen aan opleiding voor RT trainers Vaak ook valide trainers die RT erbij doen	Topsporter	1
			Breedtesporter	1
			Trainer	1
	Financiën	Jeugdspelers krijgen financiële ondersteuning	Topsporter	1
			Breedtesporter	1
	Sociale omgeving	Veel verbondenheid binnen de breedtesport omgeving (familie) Geen sociale barrières Familie is emotionele en financiële steun	Topsporter	1
			Breedtesporter	4
			Trainer	1
	Betrokkenheid KNLTB	Wanneer een talent zich niet classificeert, biedt KNLTB wel hulp bij het zoeken van een nieuwe tennisclub	Trainer	1
	Topsport	KNLTB is goed in topsport	Topsporter	2
			Breedtesporter	3
			Trainers	2
	Esther Vergeer Foundation	Hebben korte lijntjes met de KNLTB en kinderen kunnen soms meetrainen	Breedtesporter	1
Talentidentificatie				
	Selectie en scouting	Trainer KNLTB gaat door heel NL om te scouten op verenigingen Selectie door oog van de meester Op RRT kijken we ook of er interessante jeugdspelers zijn, maar zijn er voornamelijk om eigen jeugdselectie te begeleiden Geen talentidentificatie/ niet bekend met talent identificatie programma's Breedtesporters melden zichzelf ook aan en doen dan mee bij de jeugd Geen talent identificatie dagen bij KNLTB	Topsporter	2
			Breedtesporter	2
			Trainer	4
	Selectiecriteria	Vage selectiecriteria – gebaseerd op classificatie Of iemand talent heeft gaat puur op gevoel Op een bepaalde leeftijd houdt het op	Breedtesporter	2
			Trainer	1
Talentontwikkeling programma's				
	MOT	Niet aanwezig voor RT, wel doel om op te zetten	Trainer	1
	Talentenprogramma	Jeugdprogramma: woensdag & zaterdag Talentenprogramma alleen als kinderen zich classificeren Als jeugd oud genoeg is stromen ze door naar de topsport Katen soms ook oudere (breedtesporters met topsportambitie) meetrainen met de jeugd (mits van toegevoegde waarden) Niet echt een ontwikkelingsprogramma. Blijft maatwerk Overstap van jeugd naar jonge profs is lastig Geluk hebben in het hebben van een goed netwerk Op latere leeftijd in een rolstoel = lastiger om dan in de topsport te komen KNLTB investeert veel in jeugdtalenten Alleen nog maar doorgroeimogelijkheden nationaal	Topsporter	1
			Breedtesporter	6
			Trainer	4
	Zelf-initiatief	Zelf alles regelen	Breedtesporter	4

		Zelf alles aanleren: techniek, bewegen in rolstoel tec. Zelf verdiept in lesgeven RT – applicaties zijn heel basic	Trainer	1
	Internationaal spelen	Als je bij de bond zit kan je makkelijker internationaal spelen Valide tennissers kunnen zonder moeite internationaal, RT hebben classificatie nodig	Breedtesporter	2
Persoonlijkheid				
	Mindset	Doorzettingsvermogen: bereid zijn om alles te geven, Mindset van de gehandicapte Nederlanders kan soms negatief zijn Voelt persoonlijk veel druk om het goed te doen (interne druk ipv externe druk) Topsportmentaliteit Negativiteit beïnvloed topsportmentaliteit Doorzettingsvermogen Uit de vele operaties haalt de respondent kracht Sport is een uitlaatklep KNLTB heeft mindset plan ontworpen (leren omgaan met struggels op de baan, aandacht richten op waar je mee bezig wil zij) Mindsetcursus: leren ook zelfstandigheid	Topsporter	2
			Breedtesporter	5
			Trainer	1
	Werkethiek	Doorpakken, verantwoordelijkheidsgevoel, discipline	Topsporter	1
Beleidsideeën				
	Selectie	Nationale selectietraining	Topsporter	1
		Trainers aankloppen bij de bond Leeftijd van de selectie moet omhoog	Breedtesporter	1
	Verhoging basisniveau	Verhogen van basisniveau nationaal Kans bieden om iedereen te laten trainen Jeugdspelers die nu 13 uur les krijgen verminderen naar 5 uur per week en de rest van de uren stoppen in trainingen van breedtesporters Clubs krachten bundelen zodat RT gratis kunnen trainen bij elke club Iedereen moet gelijkwaardige kansen krijgen Aantrekkelijker maken om RRT's te organiseren (RRT heeft gezorgd voor huidige toppers) Trainingsstage verspreid door heel het land waarbij trainingen gegeven worden door RT trainer	Topsporter	1
			Breedtesporter	4
	Bijscholing	Praktijkdagen leeraren	Trainer	1
	Intern/extern contact	Contact met revalidatiekliniek	Breedtesporter	1
		Contactpersoon aanwezig bij de bond voor beantwoording vragen Contactpersoon geeft advies over doorstroomtraject Belangrijk dat scholen topsport ondersteunen	Trainer	2
	Talentontwikkelingsplan	Bond moet met een plan komen Nog een stap tussen breedte en topsport (R9 = brons, zilver, goud idee) + algeheel niveau verhogen Moeten meer toernooien komen. Van mening dat meer toernooien ook je niveau verhoogt Met extra trainingsmogelijkheden krijg je een middenweg Doe wat meer met de jeugd en oudere die ambitie hebben	Breedtesporter	4
	Behouden plezier	Meetrainen met de bond voor het behouden van plezier	Trainer	1
	Financiële steun	Leuk als de KNLTB meer financieel kan ondersteunen (maar weet niet of dit mogelijk is)	Topsporter	1
		Ondersteuning in het zoeken van sponsors	Breedtesporter	1
	Faciliteiten	Instap normaler maken	Topsporter	1

	Meer regionale trainingen	Breedtesporter	1
	Meerdere centrale punten hebben van waaruit de KNLTB zich beweegt.	Trainer	1
Vergrote breedtesport	Meer breedtesporters, meer deelnemers aan trainers, meer gespecialiseerde trainers	Breedtesporter	2
	Nationaal is niet genoeg. Moeten meer mogelijkheden creëren om internationaal te spelen (internationale ervaringen mee terug nemen) Beperkingen integreren bij valide tennis (waar mogelijk) Niet alleen naar de top kijken Begint met passie (tennisser + trainer)		
Sociaal	Wordt sociaal en houdt het mentale aspect en mentaal welzijn in het achterhoofd	Breedtesporter	1
Coaching	Trainers verplichten cursus te volgen en groep rollers les te geven	Breedtesporter	1